

மண்டைய மழ்ச்சுமிழர்

நா.நவநாயகமூர்த்தி

பண்டைய ஈழத்துமிழர்

(கட்டுரைகள்)

நா. நவநாயகமூர்த்தி

வானதி வெளியீடு
வானதி பவனம்
பனங்காடு
அக்கரைப்பற்று (கி.மா)
1998

வானதி வெளியீடு - 3

பதிப்புத் தரவுகள்

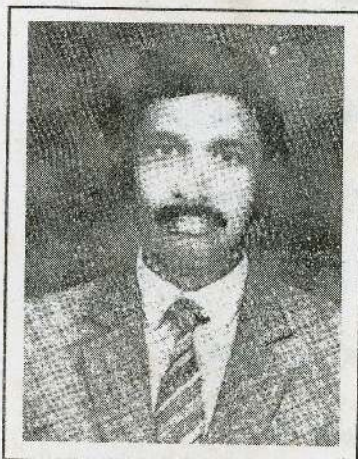
- தலைப்பு : பண்டைய ஈழத்தமிழர்
வகை : ஆய்வு இலக்கியம்
(கட்டுரைகள்)
ஆசிரியர் : நா. நவநாயகமூர்த்தி
மொழி : தமிழ்
- வெளியீடு : வானதி வெளியீடு
வானதி பவனம், பனங்காடு,
அக்கரைப்பற்று
பதிப்பு : முதற்பதிப்பு
- அச்சுப்பதிப்பு : செலக்ஷன் ஓப்செற் அச்சகம்,
அக்கரைப்பற்று
- கொம்பியூற்றர்
ரைப்செற்றிங் : திரு.மா.லோகநாதன்
அக்கரைப்பற்று
- வெளியிட்ட
நாள் : 01-02-1998.
பக்கங்கள் : 77
விலை : ரூபா 70/-

சமர்ப்பணம்

மூவாறு எட்டு நாப்பத் தொன்பதி லவதரித்து
மூபத்து ஏழுதொண் ணூற்றினிலே மறைந்து
எருதேறு மிறைவனடி சேர்ந்த என் னுடன்பிறப்புத் தம்பி,

நற்குருவாக விளங்கி அறிவுக் குன்றேறி
முன்னாள் மட்- பட்டிருப்பு மத்திய மகா வித்தியாலய
அதிபராய் அமர்ந்த திரு.நா.நடராசா அவர்கட்கு
அண்ணா நவநாயகமூர்த்தி தருமிந்நூல்
உன் நினைவாக சமர்ப்பணம்

சின்னஞ்சிறு வயதில் நாம்
சிரித்து மகிழ்ந்திருந்த !
எண்ணங்கள், என்மனதில்
நிதம் வந்து வாட்டுதய்யா!
காவியமாய் அமையுமென
நினைத்திருந்த உன் வாழ்வு
கண்ணீரில் எழுதிய
காவியமாய் போனதையா !

- அன்பு அண்ணா.

பொருளடக்கம்

ஆசியுரை	...	...	...	...	...	5
அணிந்துரை	...	...	...	...	...	7
அணிந்துரை	...	...	...	...	...	10
என்னுரை	...	...	...	...	...	12
நன்றிக்குரியவர்கள்	...	...	...	...	...	14
1.	திராவிடரின் பூர்விகத் தாயகம்	...	...	...	...	15
2.	திராவிடரும் திராவிட மொழியும்	...	...	...	...	21
3.	திராவிடவேந்தன் இராவணன்	...	...	...	...	28
4.	உறுகுணையில் திராவிடநாகரீகம்	...	...	...	...	41
5.	மட்டக்களப்பு மன்னன்	...	...	...	...	49
6.	சோழரது ஆட்சியில் இலங்கையில் இந்துமதமும் கலைப்பண்பும்	...	...	...	...	56
7.	இலங்கையில் பாண்டியர் செல்வாக்கு	...	...	...	...	63
8.	உசாவிய நூல்கள்	...	...	...	...	72
9.	நூலாசிரியர்....	...	...	...	...	74

ஆசியரை

உலக நாகரிகங்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியானது தமிழர் நாகரிகமான சிந்துவெளி நாகரிகம் என்றும் இங்கிருந்து இடம் பெயர்ந்து சென்ற மக்கள் மூலமே எகிப்திய, சுமேரிய, எபிரேய நாகரிகங்கள் தோன்றின என்றும் சுவாமி விபுலாநந்தர் எழுதியுள்ளார். தென்அமெரிக்காவில் அமேஸான் நதிக்கரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மாயா நாகரிகம் கூட சிந்துவெளி நாகரிகத்தை ஒத்திருப்பது ஆய்வாளர்களை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

இவ்வாறே இலங்கையின் பூர்விக குடிகளான இயக்கர், நாகர் என்போர் திராவிட இன மக்கள் என்றும், இலங்கை வேந்தன் இராவணன் திராவிட மன்னன் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அதற்கான சான்றுகளும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதைக் கொண்டு விஜயன் இலங்கை வருவதற்கு முன்பே இலங்கையில் திராவிட இன மக்களான தமிழர்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்றும், இவர்கள் சிவ வணக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர் என்றும் அறியப்படுகிறது.

அன்பர் நவநாயகமூர்த்தி அவர்கள் இவ்விடயம் தொடர்பாக மேலும் பல ஆய்வுத் தகவல்களைச் சேகரித்து, இலங்கையில் பௌத்த மதம் பரவுவதற்கு முன்னர் தென்னிலங்கையிலும், கிழக்கிலங்கையிலும் சுதந்திர இறைமையுடன் வாழ்ந்த தமிழர்கள் பற்றி ஆதாரபூர்வமாக எழுதியுள்ளார். பாண்டியர்கால, சோழர்கால ஆட்சி பற்றியும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு காலத்தில் தமிழகத்துக்கும், இலங்கைக்கும் இடையே இருந்த நெருக்கமான தொடர்புகள் பற்றியும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். அந்நியர்களான போத்துக்கேயர் வருகைக்கு முன் கண்டி ராச்சியத்தில் கூட நாயக்க வம்சமே ஆட்சி செய்தது என்பது வரலாறு. கண்டிராச்சியத்தின் கடைசி மன்னனான ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்கனின் உண்மைப் பெயர் கண்ணுச்சாமி என்பதும் நாம் அறிந்ததே. இவ்வாறு ஒரு காலத்தில் தமிழரும், சிங்களவரும் ஒற்றுமையாக

வாழ்ந்த இலங்கையில் இன்று அந்த ஒற்றுமை இல்லாமல் போனது கவலைக்குரியது.

அன்பர் நவநாயகமூர்த்தி அவர்கள் தன் வாழ்நாளை ஆய்வுத் தேடலுக்கென்றே அர்ப்பணித்தவர். ஏற்கனவே “தமிழரும் முருக வழிபாடும்” “தொல்லியல் சிந்தனைகள்” ”பண்டைத்தமிழர் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்” முதலிய இவரது நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அந்த வரிசையில் நான்காவதாக இந்நூல் வெளிவருகிறது. அன்பர்கள் இந்நூலையும் படித்து பயன் பெறுவார்களாக.

இவ்வண்ணம்

இராமகிருஷ்ண மிஷன்
கல்லடி-உப்போடை,
மட்டக்களப்பு.

சுவாமி ஜீவனாந்தா

அணிந்துரை

இலங்கையில் ஆரம்ப வகுப்புகள் முதல் சர்வகலாசாலை வரை “வரலாறு” (History) ஒரு பாடமாக இருக்கிறது. ஆனால் வரலாறு கற்கும் மாணவர்கள் இலங்கையில் தமிழர் வரலாறு பற்றி முழுமையாக அறியமுடியாமல் இருக்கின்றனர். காரணம் அவர்கள் கற்கும் பாடத்திட்டத்தில் தமிழர் வரலாறு தொடர்பான, பூரணமான தகவல்கள் இல்லாமையே. பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

தேடல்மிக்க ஆய்வாளர்கள் எழுதிவைத்த ஒரு சில நூல்களைக் கொண்டே, இலங்கையில் தமிழர் வரலாறு பற்றிய தகவல்களைச் சேகரித்துப் பெற வேண்டியுள்ளது. ஒரு சராசரி மாணவனுக்கு இது சிரம சாத்தியமான காரியம்.

இந்த நிலையில், இன்றைய வரலாற்று மாணவர்களும் எதிர்கால வரலாற்று மாணவர்களும் இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு தொடர்பான உண்மைகளை அறிந்து கொள்வது கடினம். படித்தவர்களுக்கே இவை எட்டவில்லை என்றால், பாடம் மக்களின் அறியாமை பற்றிச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

இந்த அறியாமையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சரித்திரப் புரட்டர்கள் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டிவருகின்றனர். வரலாற்று உண்மைகளை மூடி மறைப்பதிலும் திரித்தாக் கூறுவதிலும் இவர்கள் தீவிர முயற்சி மேற்கொள்ளுகின்றனர். இது மிகவும் ஆபத்தான ஒரு நிலை.

இந்தப் பின்னணியில் இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு தொடர்பான தேடலில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கும் அன்பர் நா.நவநாயகமூர்த்தி அவ்வப்போது இவ்விடயம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிவருகிறார். அவ்வாறான ஏழு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன.

அவை, (i) திராவிடரின் பூர்வீகத் தாயகம் (ii) திராவிடரும் திராவிடமொழியும் (iii) திராவிடவேந்தன் இராவணன் (iv) உறுகுணையில் திராவிட நாகரிகம் (v) மட்டக்களப்பு மன்னன் (vi) இலங்கையில் இந்துமதமும் கலைப்பண்பும் (vii) இலங்கையில் பாண்டியர் செல்வாக்கு என்றவாறு அமைந்துள்ளன.

இந்த வைப்புமுறை, தமிழரின் பூர்வீகத் தாயகம் முதல் இலங்கையில் அவர்களுடைய ஸ்திரநிலை வரை ஒரு ஒழுங்கமைப்பில், இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றைக் கால அடிப்படையில் கூறுவது போல அமைந்துள்ளது.

உண்மையில் இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு எங்கிருந்து ஆரம்பமாகிறது? அது குறிக்கண்டத்திலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. கடல் கோளினால் சிதறுண்ட குறிக்கண்டத்தின் ஒரு சிறு துணிக்கைதான் இலங்கை என்பது இன்று வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பலரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்து. அங்குவாழ்ந்த ஒஸ்ரலோயிட்

இன மக்களின் வழித்தோன்றல்களே இயக்கர், நாகர் என்போம். இவர்கள் ஆதித் திராவிடர்கள். சைவ வழிபாட்டு முறைகளை அனுஷ்டித்தவர்கள். நாகரிகம் மிக்கவர்கள்; கலையுணர்வோடு வாழ்ந்தவர்கள்; மனிதப் பண்பு நிறைந்தவர்கள்.

விஜயன் கவிங்க நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்தபோது (கி.மு.543) இங்கே, வடக்கிலும், கிழக்கிலும் இயக்கர், நாகர் வாழ்ந்தனர். தமது முதாதையர் வழங்கிய அறிவுச் செல்வத்தைக் கொண்டு இவர்கள் அமைதியான வாழ்க்கை நாடாத்தினர். இவர்களை ராட்சதர்கள் என்று "மாவம்சம்" கூறுவது உண்மைக்கு மாறானது. அதை வரலாறாக நாம் கற்பது அதைவிட அபத்தமானது. இத்திராவிட மரபில் வந்த இராவணனே இலங்கையின் முதல் அரசன் என்பது மற்றொரு மறுக்கமுடியாத உண்மை. இராவணன் வெறுமனே ஒரு இதிகாச பாத்திரம் அல்லன். அவன் உண்மையாக இலங்கையில் வாழ்ந்த ஒரு அரசன். சிவபக்தன். தனது சிவபக்தியினால், பல சக்திகளைப் பெற்றவன். வால்மீகி தனது ராமாயணத்தில் அவனை ஒரு பாத்திரமாக்கினான். இவனைப் பற்றி, திருமூலர், திருநாவுக்கரசர், ஞானசம்பந்தர் முதலியோர் பாடியுள்ளனர். "மந்திரமாவது நீயு" என்று பாடவந்த சம்பந்தர் "இராவணன் மேலது நீயு" என்று பாடினார்.

ஒரு கற்பனைப் பாத்திரத்தைப் பற்றி முற்றுமுணர்ந்த தெய்வீக சித்தர்கள் தமது தெய்வப் பாமாலையில் பாடமாட்டார்கள் அல்லவா? இராவணனைப் பற்றிய உண்மைத்தகவல்கள் பலவற்றை தக்க சான்றுகளுடன் நூலாசிரியர் நம்முன் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

இவ்வாறே கி.மு. 3000 முதல் கி.பி.1450 வரையில் இலங்கையில் நிலைத்த புகழுடன் வாழ்ந்த தமிழர் பற்றிய பின்வரும் உண்மைகளை தக்கசான்றுகளுடன் நிறுவுகிறார் நூலாசிரியர்.

(i) விஜயனின் மனைவி ஒரு பாண்டிய இளவரசி

(ii) விஜயனுக்குப் பின் பந்துகாபயன் (கி.மு.377-307) தனது அரசரிமையைப் பெற உறுகுணையில் வாழ்ந்த திராவிடர்களே அவனுக்கு உதவி செய்தனர்.

(iii) அவனைத் தொடர்ந்து மூத்தசிவன் (கி.மு. 307-247) அவனுடைய மகன் தேவநம்பிய தீசன் அனுரதபுரியில் இருந்து ஆட்சி செய்தனர். இவன் காலத்தில் தான் இலங்கையில் பௌத்தமதம் வந்தது. அதுவரை இலங்கையில் நிலவியது இந்துமதமே.

(iv) அக்காலத்தில் கதிர்காம ஷத்திரியர்கள் என்னும் தமிழ் மன்னர்கள் புகழ் பெற்றிருந்தனர்.

(v) கதிர்காமம், சாகாமம், சந்தனகாமம் முதலிய இடங்களில் ஆட்சி செய்த தமிழ் மன்னர்கள் அனுரதபுரி ஆட்சிக்குக் கட்டுப்பாடாத சுதந்திர தமிழ் மன்னர்களாக இருந்தனர்.

(vi) கி.மு.3ம் நூற்றாண்டில் தற்போதைய அம்பாரை, இக்கினியாகலை, தீகை பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய தமிழ் ராச்சியம் செழிப்புற்றிருந்தது.

(vii) இக்காலத்தில் தெவிடுவரை, உகந்தை, நாகர்முனை முதலிய பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய தமிழ் ராச்சியத்தில் சைவம் தழைத்தோங்கியது. திருக்கோவில் முதல் மாத்தறை வரையுள்ள தமிழர் துறைமுகங்கள் பிரபலம் பெற்றிருந்தன.

(viii) மட்டக்களப்பு ராச்சியத்தில் ஆட்சி செய்த தர்மசிங்கன் தலைமையில் பாண்டியன் மேல் படை நடாத்தப்பட்டது.

இவ்வாறு இலங்கையில் தமிழர் சுதந்திர ஆட்சி தொடர்பான ஏராளமான வரலாற்றுத் தகவல்களை தக்கசான்றுகளுடன் நூலாசிரியர் இந்நூலில் முன்வைக்கிறார்.

இவர் புதிதாக எதையும் நமக்குச்சொல்லவில்லை. ஆனால் இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாறு தொடர்பாக நாம் அறியாமல் இருந்த எத்தனையோ உண்மைகளை நமக்குச் சொல்கிறார். அவற்றுக்குத் தகுந்த ஆதாரங்களை, அடிக்குறிப்பில் தருகிறார். அந்த வகையில் இவரது தேடலும், உழைப்பும் நம்மை பிரமிக்க வைக்கின்றன.

ஒரு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் செய்யவேண்டிய வேலையை அன்பர் நவநாயகமூர்த்தி, தன் தேடல் தாகத்தின் துணைகொண்டு செய்திருக்கிறார்.

ஏற்கனவே வெளிவந்த இவரது “தமிழரும் முருகவழிபாடும்” “தொல்லியல்சிந்தனைகள்” “பண்டைத்தமிழர் பண்பாட்டுக்கோலங்கள்” முதலிய நூல்கள் இவரது தமிழ் ஆர்வத்தையும், வரலாற்று உணர்வையும் நன்கு வெளிப்படுத்தின. இந்தநூல் இன்னும் ஒருபடி மேல் சென்று, கருத்துச் செறிவுடனும் பண்பட்ட ஆய்வுநோக்குடனும், பரந்தபட்ட தேடல் உணர்வுடனும் வெளிவந்துள்ளது.

ஏற்கனவே, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சிதறிக்கிடந்த வரலாற்று உண்மைகளை ஒன்றுசேர்த்து, ஒரு ஒழுங்கமைப்பில் வகைப்படுத்தி படிப்போர் இதயத்தில் மேலும் தேடல் தாகத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

இலங்கையின் தமிழர் வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை இது ஒரு அசைக்க முடியாத ‘கொங்ரிட்’ அத்திவாரம். இந்த அத்திவாரத்தைக் கொண்டு மேலும் பயனுள்ள ஆய்வரங்கைக் கட்டி எழுப்புவது இலகுவானது. கற்றோரும் மற்றோரும் இம்முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும்.

இதற்கான பாதை திறந்து விட்ட அன்பர் நவநாயகமூர்த்திக்குத் தமிழ் உலகம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு
20-01-1998

செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி B.A.(Hons)Ach.
கலாசார உத்தியோகத்தார்
மட்டக்களப்பு.

வாழ்த்துரை

ஈழத் தமிழர் இனிய வரலாற்றை
வாழப் புகன்றதமிழ் வாணனே - நாளும்
நவநாயகமேநின் நல்லபணி மேலும்
புவிமீது ஓங்க பொலிந்து.

தமிழினத்திற்கு நீண்ட கால வரலாறு உண்டு. ஈழத்தமிழினத்திற்கும் மிகநீண்ட கால வரலாறு உண்டு. ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியம் மறைந்து செல்லும் ஒன்றாகத் தென்படுகிறது. அதை வெளிக்கொணர முயற்சி செய்தவர்கள் ஒருசிலரே. கிழக்கு மாகாணப் படைப்பாளிகளில் சிறப்பித்துச் சொல்லத்தக்கவர் திருவாளர் நா.நவநாயகமூர்த்தி அவர்கள் என்று அழுத்தமாகச் சொல்லலாம். ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியத்தை வெளிக்கொணர எடுத்த வீராந்த முயற்சியே இந்த வரலாற்றுப் பொக்கிசம் எனலாம்.

இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் சேர, சோழ, பாண்டிய மும்முடிச் சோழண்டலத்தின் பாதிப்பு நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பதை சோழரது ஆட்சியில் இலங்கை, இலங்கையில் பாண்டியரின் செல்வாக்கு என்னும் இரண்டு கட்டுரைகளும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

“மதுரையில் பிறந்த மீன்கொடியை
உன்கண்களில் கண்டேனே
போரில் புதுமைகள் புரிந்த சேரன் வில்லை
புருவத்தில் கண்டேனே
தஞ்சையில் பறந்த புலிக்கொடியை
உன்பெண்மையில் கண்டேனே
இவையாவும் சேர்ந்து தோன்றும் உன்னை
தமிழகம் என்றேனே”

என்று கவியரசு தமிழகத்தையே ஒரு பெண்ணுக்கு உவமை காட்டியது யாவரும் அறிந்ததே. வேண்டியபோது சேர, சோழ, பாண்டியரை அழைத்துக் கொண்டதும் வேண்டாத போது விரட்டியடித்ததும் வரலாறு காட்டுகின்ற பாடமாகும்.

அயல்நாட்டுப் தொடர்பு அந்நிய நாட்டுப்பாதிப்பு இலங்கையில் பல வழிகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. குறிப்பாக இந்திய நாட்டின் ஊடுருவல் இலங்கையில் மிக அதிகம் என்றே சொல்லலாம். அதனால் கலாசார பாரம்பரிய பரிமாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது எனலாம். இவற்றை திருவாளர் நா.நவநாயகமூர்த்தி அவர்கள் வரலாற்று மூலாதாரங்களோடு மிகதுல்லியமாக முன் வைக்கிறார். இன வரலாற்றை முன் வைக்கும் இவர் கட்டுரைகளில் உண்மைத் தன்மை

ஆதாரங்கள் மூலம் உறுதிசெய்யப்படுகின்றது. இத்தகைய இனவரலாறுதான் ஒரு இனத்தின் பாரம்பரியத்தைக் காவல்காப்பதோடு பழம் பெருமையையும் பேசவைக்கிறது.

திராவிடரின் பூர்வீகத்தாயகம் என்ற கட்டுரையில் 'லெழுவியாக் கண்டத்தில் குமரிமுனையும் ப. ஸ்ரீயாறும் சேர்ந்த பெரிய நிலப்பரப்பில் திராவிடர்கள்(தமிழர்) வாழ்ந்தார்கள் என்ற வரலாறு பேசப்படுகிறது.

திராவிடரும் திராவிட மொழியும் என்ற கட்டுரையில் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடி திராவிடர் என்பதை உறுதிப்படுத்த புத்தளம், ஆணைக்கோட்டை பகுதியில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதலக்கள் தாழியை ஆசிரியர் ஆதாரங்காட்டுகிறார். மேலும் அவர்களது மொழி தமிழ் என்றும் உறுதிமொழி கூறுகின்றார். உறுகுணையில் திராவிட நாகரிகம் எனும் கட்டுரையும் இதனை உறுதிசெய்கிறது. திராவிட வேந்தன் இராவணன் எனும் கட்டுரையில் திராவிடனான இராவணனது திறன்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்டங்காட்டுக் கிராமத்திலிருந்து புத்தக வெளியீட்டில் புரட்சிகளைப் புகுத்தி வரும் திரு.நா.நவநாயகமூர்த்தி அவர்கள் 'பண்டைய ஈழத்தமிழர்' என்கின்ற 7 வரலாற்றுக் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட இந்த நூலை வெளியிடுகின்றார். ஒரு படைப்பாளன் தான் வாழும் சமூகத்தை இலக்காகக் கொண்டு தன் படைப்பை முன் வைக்கின்ற போது அவனது மெல்லிய புலன்களை மயிலிறகால் வருடிவிடவேண்டியது தமிழ் மொழியை தாய் மொழியாகப் பேசுகின்ற அனைவரதும் கடனாகும்.

சரித்திரம் என்றால் சிலர் முகஞ்சுழிப்பதும் நாம் அறிந்ததே. சரித்திரம் இல்லாமல் சமுதாய வளர்ச்சி இல்லை. சரித்திர நிகழ்ச்சிகள்தான் காவியங்களாகப் பிரசுரிக்கின்றன. சரித்திர நோக்கில் அறிவு விசாலப்படுகிறது. இங்கு விளக்கங்கள் தெளிவாக இருப்பதால் விவாதத்திற்கு இடமில்லை.

இந்த சப்த (7) சரித்திரத் தொகுப்பினைப் படிக்கின்ற போது பரந்து வாழ்ந்த ஈழத்தமிழரின் பரிதாப நிலை பளிச்சென்று தெரிய வருகிறது. எங்கள் பிரச்சனை தீர்வில்லாமல் பிரச்சனையாக சிக்கலாக இருப்பதற்குக் காரணம் பழைய வரலாறு தெரியாமையே. 20 நூற்றாண்டுக் கருக்கலிலும் 21ம் நூற்றாண்டு விடியலை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் எமக்குச் சூரிய வெளிச்சம் மட்டும் போதாது. அறிவு தீபமும் ஏற்றப்பட வேண்டும். எமக்குத் தேவையான வரலாற்று அறிவை இந்நூல் வழங்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது... நா.நவநாயகமூர்த்தியால் தமிழ் வளரும்... வாழ்க அவர் பணி.

வாழ்த்தும்

தங்கராசா தவராஜா B.A. Dip-in-Dip.
"அபிராமி இல்லம்", கோளாவில்,
அக்கரைப்பற்று.

12.01.1998

என்னை

தமிழ் பழமை வாய்ந்த மொழியாகும். பண்டைத்திராவிடம் என்ற இம்மொழியிலிருந்து பிற்காலத்தில் பல மொழிகள் பிறந்துள்ளன. இதனை மொழிஇயல் வல்லுனரான கால்டுவெல் குறிப்பிடுகின்றார். இத்துணை சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ்மொழியைப் பேச்சுமொழியாகக் கொண்டிருந்த தமிழர்களுக்கென்று தனியான வரலாறு, பண்பாடு, கலாசாரம், சமயம் என்பன உண்டு. இவை தமிழரது பாரம்பரியப் பெருமைகளை நன்கு தெளிவுறுத்துகின்றன.

பல்லாயிரம் வருடங்கள் பேச்சு மொழியாகவும், இலக்கண, எழுத்து (இலக்கியம்) மொழியாகவும் செழிப்புடன் விளங்கி வருகின்ற தமிழின் இச்சிறப்புக்கு காரணம் தமிழியல் சார்ந்த கலைகளும், பண்பாடு, கலாசாரம் என்பனவுமாகும். ஆகவே தமிழ்மொழி உலகில் நிலைபெற வேண்டுமானால் தமிழரின் பாரம்பரியக் கலைகள், சமூக கலாசார மரபுகள் என்பன பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இவற்றுடன் தமிழரது பண்டைய வரலாறும் பதிவு செய்யப்பட்டு பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

பண்டுதொட்டு தமிழரிடையே நிலவி வந்த கலாசார மரபுகள் தனித்துவமானவை. மேற்கூலக மக்களும் கண்டு வியக்கும் வண்ணம் இவை செழித்திருந்தன. இன்றைய நிலையில் சமகால நிகழ்வுகள் தமிழரது வாழ்வியல் விழுமியங்களை தமிழரிடமிருந்து பிரித்தெடுத்து மிகத் தொலைவு நோக்கிக் கொண்டு சென்றுள்ளன. ஆயினும் ஆங்காங்கே நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கலை, கலாசார நிகழ்வுகள் தமிழரது சமூக கலாசாரப் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் மீண்டும் செழிப்படையும் என்பதைக் கோடி காட்டுகின்றன.

இன்றை விஞ்ஞான யுகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தமிழர் சமுதாயம் அறிவியல் சார்ந்த நவீன துறைகளில் ஆர்வம் காட்டி முன்னேற்றமடையவேண்டும். இதன் மூலமாக தொழில்நுட்பம், வேலைவாய்ப்பு, பொருளாதாரம், அரசியல், என்பவற்றையும் பெறவேண்டும். இதேவேளை இதன் அத்திவாரம் ஆன்மீகம் உள்ளிட்ட நமது பாரம்பரியம் என்ற தமிழர் வாழ்வியல் ஆதல் வேண்டும். இதனோடு தமிழர் என்ற தேசிய உணர்வும் இணைந்திருத்தல் அவசியமாகும்.

இவற்றையெல்லாம் உளக்கருத்தாகக் கொண்டே எனது ஆக்கங்கள் உருவாகின்றன. இந்த வகையில் இலக்கிய வடிவங்களிலொன்றான கட்டுரை

வடிவத்தில் எனது ஆக்கங்கள் வெளிவருகின்றன. 'தமிழரும் முருகவழிபாடும்' நூல் வடிவாக எழுதி வெளிவந்ததாகும். இதனைத் தொடர்ந்து கட்டுரைத் தொகுதிகளாக 'தொல்லியல் சிந்தனைகள்', 'பண்டைத்தமிழர் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்' என்பன அச்சில் வெளி வந்த நூல்களாகும்.

பண்டைய ஈழத்தமிழர் என்ற இந்நூலில் ஏழு கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இக்கட்டுரைகளின் சுருக்கப் பிரதிகள் ஏற்கெனவே வீரகேசரி, தினகரன் போன்ற நாளிதழ்களில் பிரசுரமாகி வாசகர்களின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றன. இதனை வாசகர்கள் அறிவர். தமிழர்களாகிய நமது பாரம்பரியப் பெருமைகள் பதிவு செய்யப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்ற தணியாத விருப்பின் காரணமாகவே இக்கட்டுரைகள் விரிவாக்கம் பெற்று நூலாக வெளியிடப்படுகின்றது.

பொதுவாக ஆய்வுக்கட்டுரைகள் கல்வித்துறையில் பட்டம் பெறுபவர் களாலேயே எழுதப்பட்டு வருகின்றன. இவர்கள் ஆய்வு உத்திகளைக் கைக்கொண்டு அதற்கான சட்டதிட்டங்களின் அடிப்படையில் எழுதுகின்றனர். இவர்களுடன் கல்வித்துறை சாராத பிற துறைகளில் பணி புரிபவர்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதிவருகின்றனர். இவர்கள் விசேட பட்டங்கள் பெறுவதற்காகவே எழுதிவருகின்றனர். இவர்களில் நான் எப்பிரிவிலும் சாராதவன் என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல்கலைக்கழகப் பக்கமே செல்லாத எனது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆர்வம் என்ற உந்து சக்தியின் வெளிப்பாடுகள் என்றே கூறலாம்! நமது பாரம்பரியப் பெருமைகளை வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும் என்பதே அந்த 'ஆர்வம்' ஆகும். ஆதலால் தவறுகள், அபிப்பிராய முரண்பாடுகள் தோன்றலாம். தமிழாராச்சியில் (மொழிஇயல், பண்பாடு, இலக்கியம், வரலாறு, சமயம்) விற்பனர்களாக விளங்கும் தமிழ் அறிஞர்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள் இதனைப் பொறுத்தருளுமாறு பணிவன்புடன் வேண்டுகின்றேன்.

'வானதி பவனம்',
பனங்காடு,
அக்கரைப்பற்று.

நா.நவநாயகமூர்த்தி

நன்றிக்குரியவர்கள்

1. எனது நூல்வெளியீடுகளுக்கு எப்பொழுதும் துணைநிற்கின்ற அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய திரு. இரா.நாகலிங்கம் (அன்புமணி) ஐயா அவர்கள்.
2. ஆசியுரை வழங்கிய பேரன்புக்கும், பெருமதிப்புக்குமுரிய சுவாமி. ஜீவனாநந்தாஜி மகராஜ் அவர்கள்.
3. அணிந்துரை வழங்கிய செல்வி க.தங்கேஸ்வரி பி.ஏ.(தொல்) சிறப்பு (கலாசார உத்தியோகத்தர், மட்டக்களப்பு) அவர்கள்.
4. வாழ்துரை வழங்கிய திரு.த.தவராஜா பி.ஏ. பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா அவர்கள்.
5. எனது நூல்கள் அனைத்திற்கும் அச்சுப்பிரதிகளை ஒப்பு நோக்கி உதவும் நண்பர் திரு.மா.லோகநாதன் (ஆசிரிய ஆலோசகர்) அவர்கள்
6. இந்நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியை போட்டோப்பிரதி செய்து உதவிய அன்பு அண்ணா திரு.கே.எஸ்.பஞ்சாட்சரம் (பொது முகாமையாளர் - அக்கரைப்பற்று தெற்கு ப.நோ.கூ.சங்கம்) அவர்கள்.
7. எனது நூல் வெளியீட்டுப் பணிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வரும் ஆலையடிவேம்பு பிரதேச செயலாளர் திரு.க.தயாபரன் (S.L.A.S) அவர்கள்.
8. இந்நூல் வெளியீடு காலத்தின் தேவை என்ற முனைப்புடன் பலவகையிலும் உதவிபுரிந்த என் அன்பு மைத்துனர் திரு.ச.சாந்தகுமார் அவர்கள்.
9. பொருத்தமான முறையில் அட்டை வடிவமைத்து உதவிய அன்புத்தம்பி நா. அருட்செல்வன் (அருள்) அவர்கள்
10. வழமைபோல் அழகான முறையில் நூலை அச்சிட்டுத்தந்த அக்கரைப்பற்று செலக்ஷன் அச்சக உரிமையாளர். அவர்கள்.
11. எனது முயற்சிகளைப் பாராட்டி எப்போதும் ஆக்கமும்,ஊக்கமும் அளித்து வரும் இலக்கிய நெஞ்சங்கள்.
12. எனது எழுத்துப் பணிகளுக்கு எப்போதும் ஆதரவு நல்கி ஊக்கம் அளித்து வரும் வாசகர்களாகிய நீங்கள்.

திராவிடரின் பூர்வீகத் தாயகம்.

உலகில் பண்டைய நாகரிகங்களாகக் கருதப்படுவன எகிப்தியம், சுமேரியம், பாபிலோனியம், யூதம், கிரேக்கம், உரோமனியம் என்பனவாகும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் முந்தியது திராவிட நாகரீகமாகும். இற்றைக்கு சுமார் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திராவிடர்கள் நாகரீகமாக வாழ்ந்து வந்தனர். அக்காலத்தில் இவர்களது தாயகமாக விளங்கியது லெமூரியாக் கண்டம் என்ற நிலப்பரப்பாகும். இக்கண்டமானது இந்து மாகடலில் பரந்திருந்தது. இக்கண்டத்தில் தென்னிந்தியாவும் அக்காலத்தில் பெரிய தொரு நாடாகவிருந்த இலங்கையும், மாலைதீவுகளும் அடங்கியிருந்தன.

இன்று திராவிட மொழிகளைப் பேசுகின்ற அனைவரின் தாயகமாகவும், பழம்பெரும் தமிழகமாகவும் லெமூரியாக் கண்டம் விளங்கியது. இப்பெரு நிலப்பரப்பே திராவிடரான தமிழரது பூர்வீகத் தாயகமாகும். இதில் ஐயமில்லை. அக்காலத்தில் திராவிடம் என்ற தமிழ் மொழியே திராவிடரின் பேச்சு மொழியாகவிருந்தது. திராவிடரது பூர்வீகத் தாயகமான லெமூரியாக் கண்டத்தையே தமிழ் இலக்கியங்கள் 'குமரிக்கண்டம்' என்று குறிப்பிடுகின்றன.

‘வடிவேல் எறிந்த வான்பகை பொறாது
ப.றுளியாற்றுடன் பன்மலை அடுக்கதுக்
குமரிக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள.’

(சிலம்பு, காடுகாண் காதை)

இப்பெரு நிலப்பரப்பில் குமரிஆறும், ப.றுளியாறும் இருந்தன. இக்காலத்தில் இமயமலையும், கங்கையும் தோன்றாமல் இந்தியாவின் வடகோடி கடற்பகுதியாக விருந்தது. இத்தகைய லெமூரியா என்ற குமரிக் கண்டத்திலேயே திராவிடர்கள் திராவிடம் என்ற மொழியைப் பேசி வாழ்ந்து வந்தனர்.¹

1. மொழிவரலாறு - பக்கம் 364, டாக்டர் மு.வரதராசன். பதிப்பு - 1957

திராவிடர் என்ற பழந்தமிழர் குமரிக்கண்டம் என்ற லெழரியாக் கண்டத்தில் நாகரீகமாக வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் இன்றைய வட இந்தியா என்ற நிலப்பரப்பு இல்லை என்பதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. இன்று சிந்து கங்கை சமவெளிப் பிரதேசம், காபூல், குவாட்டா போன்ற இடங்களில் அடிக்கடி புகம்பம் ஏற்படுவதற்கான காரணம் வடஇந்தியா பின்னரே தோன்றியதென்பதற்கு ஆதாரங்கள். இவ்வாறு சுவாமி விவேகாநந்தர், சர் ஜார்ஜ் அரிசன், போப்மாக்கல், முல்லர் ஆகியோர் குறிப்பிடுவதையும் நோக்கலாம். இத்துணை பழமை வாய்ந்த புராதன குமரிக்கண்டத்தில் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் திராவிடர்கள் பெரும்பாலும் ஆற்றோரங்களிலேயே தங்கள் குடியிருப்புக்களை அமைத்து வாழ்ந்து வந்தனர்.

குறிப்பாக இவர்கள் குமரி நதிதீரத்திலும், ப.:றுளி ஆற்றோரத்திலும், பேராற்றருகிலும் குடிவாழ்ந்து வந்தனர். குமரி ஆறு, ப.:றுளி ஆறு என்பன கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கேயே ஓடிக்கொண்டிருந்தன. கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே நாற்பத்தொன்பது நாட்கள் கிடந்ததாக சிலப்பதிகாரத்துக்கு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரை கூறுகின்றது.² குமரிக் கண்டத்தில் வாழ்ந்து வந்த திராவிடரான தமிழர்கள் நாகரீகத்தில் மேம்பாட்டுற்று வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை.³ இவ்வாறு புராதன குமரிக்கண்டத்தில் நாகரீகத்திலும் பண்பாட்டிலும் சிறந்து வாழ்ந்து வந்த திராவிடர்களே இன்றைய இந்தியாவினதும் இலங்கையினதும் ஆதிக்குடிக்களான திராவிடர்களாவர்.

பண்டைத் திராவிடரின் தாயகமாகவும் நாகரீகச் சிறப்புடனும் விளங்கிவந்த லெழரியா என்ற புராதன குமரிக்கண்டம் சுமார் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த கடற்கோளினால் நீரில் மூழ்கி மறைந்துவிட்டது. அப்போது இங்கு வாழ்ந்த சிலர் மாண்டனர். அழிவுக்குத் தப்பிய மக்கள் இடம் பெயர்ந்து வேறிடங்களில் குடியேறினர். திராவிடரின் ஆதித்தாயகமாக விளங்கிய குமரிக்கண்டம் என்ற லெழரியாக் கண்டம் இவ்வாறு காலத்திற்குக் காலம் கடற்கோளினால் இந்து மாகடலில் மூழ்கியதென்பதை நிலநூலாரும் கடல்ஆராய்ச்சியாளரும் உறுதி செய்கின்றனர்.⁴ பண்டைய திராவிடர்கதைகளும்

2. தமிழர் பண்பாடு- பக்கம் 34 திரு.ந.சி.கந்தையாபிள்ளை- பதிப்பு 1982

3. பண்டைத் தமிழர் வரலாறு- பக்கம் 66 தமிழ்மாமாணி இலக்கியச்சித்தர் தங்கவயல் லோகிதாசன். பதிப்பு 1988

4. இந்திய சரித்திரக் களஞ்சியம்- பக்கம் 187 ப.சிவனடி - 1988(2ம் தொகுதி)

இதனை உறுதிசெய்கின்றன. தென்னிந்தியாவும் இலங்கையும் இந்து சமுத்திரத் தீவுகளும், புராதன குமரிக்கண்டத்தின் கடல் வாய்ப்பட்ட தென்திசைப் பகுதியின் எஞ்சிய நிலப்பரப்புக்களாகும்.

லெமூரியா என்ற குமரிக்கண்டத்தில் வாழ்ந்தபோது நதிக்கரை யோரங்களில் வாழ்ந்துபட்ட திராவிடர் இடம்பெயர்ந்து சென்ற இடங்களிலெல்லாம் ஆற்றோரங்களிலேயே குடியேறித் தங்கள் வாழ்வைத் துவக்கி வளம் பெற்றனர். இவ்வாறு இடம் பெயர்ந்து சென்றவர்களில் ஒரு குழுவினர் வடக்கே இந்து நதிக்கரையில் நிலைபெற்று சிந்துவெளி நாகரீகத்தைத் தோற்றுவித்தனர். இதனை விளக்கமாகக் கூறுமிடத்து புராதன காலத்தில் கடல் கொண்ட குமரிக்கண்டத்தில் வாழ்ந்த திராவிடரான மக்களே வடஇந்தியாவில் குடியேறி இந்திய துணைக்கண்டம் முழுவதிலும் பரவியிருந்தனர். அத்துடன் இவர்கள் நாகரீகம், பண்பாடு என்பனவற்றிலும் சிறந்து விளங்கினர். அழிவுற்ற குமரிக்கண்டத்திலிருந்து திராவிடர் வட இந்தியாவில் குடியேறிய காலம் கி.மு. 4000-3500க்கும் இடைப்பட்ட காலம் என்று கொள்ளலாம்.

சிந்துவெளி நாகரீகத்தை தோற்றுவித்தவர்கள் திராவிடர்களே என்பதை மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் உறுதிசெய்கின்றன. இந்நகரங்களின் நாகரீகங்கள் முழுக்க முழுக்க திராவிட நாகரீகமாகுமென்பதை டாக்டர் ஆல், டாக்டர் கால்டுவெல் போன்றோர் நிறுவுகின்றனர். மொகஞ்சதாரோ- ஹரப்பாவில் வழங்கிய மொழியையும் அங்கு கிடைத்துள்ள புதைபொருட்களையும் ஆராய்ந்தறிந்த 'இட்சி' ஆர். அண்டர்சர்ஜான், மார்சல், ஆர். சி. பானர்சி, ஹிராகப் பாதிரியார் போன்ற வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள் பல்வேறு ஆதாரங்கள் வாயிலாக சிந்துவெளியில் வளர்ந்து அழிவுற்ற நாகரீகம் திராவிடர் நாகரீகமே என்று ஐயத்துக்கு இடமின்றி உறுதிசெய்துள்ளனர்.⁵

இற்றைக்குச் சுமார் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அழிவுற்ற லெமூரியா என்ற குமரிக்கண்டத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்த மக்களின் சிலர் வடஇந்தியாவிலிருந்து மேலும் வடக்கே சென்று யூர்டீஸ், தைக்கீஸ் என்னும் நதிகளின் கரையில் குடியேறி பாபிலோனிய நாகரீகத்தை தோற்றுவித்தனர். இவர்கள் சுமேரியர் எனப்படுவர். சிந்துவெளி மக்களுடன் இவர்கள் நெருங்கிய

5. பண்டைத்தமிழர் வரலாறு-பக்கம் 75,76 இலக்கியத்தீர்தர் தங்கவயல் லோகிதாசன்-1988 உலக வரலாறு - பாகம் 1 - பக்கம் 78 திரு.த.இராமநாதபிண்ணை - பதிப்பு 1951

தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தனர். இதனை சுமேரியாவின் 'ஊர்' என்னுமிடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட அரப்பன் முத்திரைச் சின்னங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. சுமேரியர் பேசிய மொழி திராவிடமொழியோடு தொடர்புடையது என்று கால்டுவெல் குறிப்பிடுகின்றார்.⁶

சுமேரியர் எனப்படுவோர் இலங்கைத் தமிழர்களின் மூதாதையர்கள் என்று சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.⁷ லெழரியர் என்ற குமரிக் கண்டத்திலிருந்து இற்றைக்குச் சுமார் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கடற்கோள் காரணமாக இடம் பெயர்ந்து சென்ற திராவிடர்களின் ஒரு பிரிவினரே சுமேரிய நாசகரீகத்தைத் தோற்றுவித்தனர் என்ற கருத்தினை இது வலியுறுத்தும். இச்சுமேரியர் ஆறுகளிலிருந்து நீர்ப்பாசச்சுவதற்காக பெரிய வாய்கால்களை வெட்டி விவசாயம் செய்தார்கள். உலோகங்களினால் செய்த ஆயுதங்களை உபயோகித்து பெரிய கோவில்களைக் கட்டினார்கள். தெய்வங்களின் உருவங்களை செதுக்கினார்கள். எழுதும் கலையை விருத்திபண்ணினர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

லெழரியா(குமரிக்)க் கண்டத்தில் இலங்கை

இற்றைக்குச் சுமார் ஆறாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு லெழரியா என்ற குமரிக் கண்டம் இந்து சமுத்திரத்தில் பரந்திருந்த காலத்தில் இலங்கையும் அப்பெருநிலப் பரப்பில் அடங்கியிருந்தது. இமயத்தின் முடிநிலமானது கடலின் கீழ் தரையாய் இருந்த இக்காலத்தில் இலங்கை குமரிக் கண்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் 'ஏழ்தொங்க' எனப்பட்ட நிலத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் கருதப்பட்டது. அத்துடன் எவ்வாறு பிற்காலத்தில் பாண்டியரின் மதுரை தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மத்திய இடமாக விளங்கியதோ அவ்வாறே இலங்கையும் தமிழுக்கு நடுவிடமாக அக்காலத்தில் திகழ்ந்தது.⁸ இதே காலத்தில் தற்காலத்தில் தமிழகத்தில் ஒரு நகராக விளங்கும் மதுரையானது ஒருசிறிய கிராமமாக விருந்தது. அ. தாவது நூறு குடிகளுக்கு மேல் வாழாத, நீரும், வயலும் சூழ்ந்த சிற்றூராக விளங்கியதென்பதை அறியமுடிகின்றது.

6. விபுலானந்த ஆராய்வு - பக்கம் 44 தொகுப்பாசிரியர் அருள் செல்வநாயகம்

7. நம்முன்னோரளித்த அருஞ்செல்வம் - பாகம் 1 ஜி.சி.மென்டிஸ் பதிப்பு 1969பக்.11

8. பழந்தமிழர் - பக்கம் 115 திரு.ந.சி.கந்தையாபிண்ணை-வரலாற்றாசிரியர்.

சம்புத்தீவு, மூனாடு என்றெல்லாம் பெயர்கள் வழங்கப்பட்ட குமரிக் கண்டத்தில் இலங்கையும் அடங்கியிருந்த அக்காலத்தில் இலங்கையின் வடபகுதியாக இன்று விளங்கும் யாழ்குடாநாடு குமரிக் கண்டத்தில் வானஅளாவிய மணல் குன்றாக விருந்தது. இதன் பயணமாகவே அப்பிரதேசம் பிற்காலத்தில் 'மணற்றி' என அழைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.⁹ புராதன குமரிக் கண்டத்தின் பெயர்களுள் ஒன்றான சம்புத்தீவு என்ற பெயரே மூன்றாம் கடற்கோளின் பின் நயினாதீவுக்கு வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறு திரு.ம.க.அந்தனிசில் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். இதற்கு அவர் காட்டும் ஆதாரம் ஏட்டு அண்ட எக்ஸாக்ஸ் டிஸ்கிளிப்சன் ஒப் த கிறேற் ஐலன் ஒப் சிலோன் - பிலிப்ஸ் பல்டேயஸ் - 1672 டி.ஆம்ஸ்டாம் என்பதாகும்.¹⁰

சுமார் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்த கடற்கோளினால் இலங்கை லெமூரியா என்ற குமரிக்கண்டத்திலிருந்து பிரிந்து ஒரு தீவாக மாறியது. இதன்பின்னர் ஏற்பட்ட கடற்கோள்களினால் இலங்கை மிகச்சிறிதாகிவிட்டது. இவ்வாறு இரண்டு கடற்கோள்கள் நிகழ்ந்தன. மூன்றாவது கடற்கோள் கி.மு.2ம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்தது. இக்கடற்கோள் நிகழ்ந்த காலத்தில் இலங்கையின் மேற்குக் கரையில் அமைந்திருந்த கல்யாணி நகரமும் கிழக்கிலங்கையில் புகழ்பெற்று விளங்கிய கோணேஸ்வரம் தலத்திலிருந்த மாபெரும் கற்கோயிலும் கடலில் மூழ்கின. திரு.மைக் வில்சன், திரு.ஆர்தர் கிளாக் போன்ற ஆழ்கடல் ஆய்வாளர்கள் கோணேசர் கோயிலுக்கு அயலிலுள்ள கடலில் நடத்திய ஆராய்ச்சியின் பின்னர் கூறியிருக்கும் கூற்றுக்கள் இதனை உறுதிசெய்கின்றன.

பண்டைத் திராவிடரின் தாயகமாகவும், பரந்து பட்ட தமிழகமாகவும், நாகரீகச் சிறப்புடன் விளங்கிவந்த லெமூரியா என்ற குமரிக்கண்டம் (நிலப்பரப்பு) இருந்ததை கடலாராய்ச்சியாளர்கள் உறுதிசெய்துள்ளனர். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுபது பேரைக் கொண்ட ஒரு ரஷியக்குழு இந்துமா கடலை ஆய்வு செய்தபோது அக்குழுவின் தலைவரான பேராசிரியர் பெஸ்ஸூராக என்பவர் வெளியிட்ட அறிக்கையும் இதை உறுதிசெய்கின்றது.¹¹ ஹெக்கல் என்பார் குமரிமுனைக்குத் தெற்கேயிருந்த நிலப்பகுதியே மக்கள் வாழ்க்கைக்குத் தக்க

9. பனைநாடு - பக்கம் 14 திரு.அமரியதாசன் - பதிப்பு 1953 இலங்கை

10. தினகரன் வாரமஞ்சரி - கட்டுரை சஷஎனத்திசை விரவிய ஏழிசை 21.1.1993

11. தமிழர் வரலாறும் இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வும் - பக்கம் 242,243

-கதிர் தணிகாசலம். பதிப்பு 1992.

நிலையை முதற்கண் பெற்றிருந்தது. கடற்கோள்களினால் பெருவெள்ளம் ஏற்பட்டு இந்நிலைப்பகுதியைக் கொள்ளை கொண்டது என்று அவர் கூறுகின்றார்.¹²

இப்புராதன லெமூரியா என்ற குமரிக் கண்டத்திலேயே சுமார் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையும் அடங்கியிருந்தது. இதனை நில நூலாரும் உறுதிசெய்கின்றனர். இலங்கையிலுள்ள மலைப்பாறைகளை ஆராய்ந்த அவர்கள் இவை மிகப்பழங்காலத்தைவ என்றும குறிப்பிடுகின்றனர். குறிப்பாக இலங்கையின் தென் மத்திய பரப்பிலுள்ள மலைத் தொகுதிகளை ஆராய்ந்த ஆய்வாளர்கள் பூமியில் மிக்க முதுமை வாய்ந்தவற்றில் சில என்றும் இமயத்தின் முடிநிலமானது கடலின் கீழ் தரையாய் இருந்த காலத்திலிருந்தே இவை இருந்து வருவதாயும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவற்றின் வாயிலாக திராவிடரின் ஆதித் தாயகம் கடல்கொண்ட லெமூரியா கண்டம் என்பதும் இக்கண்டம் சுமார் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த கடற்கோள்களினால் தாக்குண்டபின்னர் இங்கு வாழ்ந்துவந்த திராவிடர் வடஇந்தியாவில் குடியேறி சிந்துவெளி நாகரீகத்தை தோற்றுவித்தனர் என்பதையும் அறியமுடிகின்றது. திராவிடர் சிந்துவெளியில் குடியேறிய காலம் கி.மு.4000 ஆண்டளவில் எனக் கொள்ளலாம்.

சிந்துவெளியில் திராவிடர் நாகரீகமாக வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் ஆரியர் வடஇந்தியாவை வந்தடைந்த காலம் கி.மு.2500 - 1500 க்கு மிடைப்பட்ட காலமாகும். ஆரியரின் தொடர்ச்சியான தாக்குதல், நெருக்குதல் என்பனவற்றின் காரணமாக திராவிடர் வடஇந்தியாவிலிருந்து படிப்படியாக இடம்பெயர்ந்து இலங்கைவரையும் பரவியிருந்த காலம் கி.மு. 1800 - 1500 க்கு மிடைப்பட்ட காலமாகும். இப்பரந்துபட்ட தமிழகத்தை (திராவிடநாடு) திராவிடர் என்ற பழந்தமிழர் பல்குடியினராக அரசுகள் அமைத்து வாழ்ந்து வந்த காலத்திலேயே திராவிடர்களின் பேரரசனாக இராவணன் இலங்காபுரியிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்து வந்தான். இம்மன்னன் ஆட்சி புரிந்தகாலம் கி.மு.14ம் நூற்றாண்டாகும்.

12. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - பகுதி 1 பக்கம் 7,11 திரு.கா.சுப்பிரமணியம்.

திராவிடரும் திராவிட மொழியும்

திராவிடர்

திராவிடர் என்று குறிப்பிடும் பொழுது இப்பதமானது ஒரு இனமக்களையே குறிக்கின்றது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவர்கள் ஒரே மொழி பேசிய ஒரே இனத்தவராய் வாழ்ந்து வந்தவர்களென்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இதனை ஆய்வுகள் மூலமாக அறியமுடிகின்றது. வடமொழியில் வால்மீகி இராமாயணத்திலும், மனுநூலிலும், பாரதத்திலும் திராவிடர் என்ற சொல் வழக்குண்டு. தமிழில் உள்ள ஆழ்வார், நாயன்மாரின் பாடல்கள் திராவிடவேதம் என்று குறிக்கப்படுகின்றது. பண்டைய வரலாற்றில் திராவிடர் என்பது தமிழரையே குறிப்பதாகும்.

தமிழ் என்ற சொல்லுக்கு நேரான வடசொல் திராவிடம் என்பதை கால்டுவெல் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அத்துடன் தமிழ் திராவிடம் என்பவை வேறுபட்ட இரண்டு சொற்களைப் போலக்காணப்படினும் ஒன்றன் திரிபே மற்றது என்பல்தயும் அவர் உடன்படுகின்றார்.¹ திராவிடம் என்ற சொல்லே திரவிடம், திரமிடம், திரமிளம், த்ரமிழோ, தமிழோ, தமிழ் எனப் படிப்படியே திரிந்திருத்தல் கூடும் என்பதும் கால்டுவெல் அவர்களது கருத்தாகும். சுமார் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தனக்கேயுரிய இயல்புகளுடன் உதயமான இந்திய நாகரீகம் திராவிடர் என்ற பண்டைத் தமிழரின் சாதனையாகும்.

1. A மொழிவரலாறு- பக்கம் 371, 372 டாக்டர் மு.வரதராசன். பதிப்பு 1957

B திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம். (1ம், 2ம், 3ம், 4ம் பாகங்கள்) டாக்டர் கால்டுவெல். தமிழில் புலவர் கோவிந்தன், க.இரத்தினம் பதிப்பு 1992 பக்கம் 14, 15

சிறந்து விளங்கினரென்பதை அறிய முடிகின்றது. இவர்களுடன் பிற்காலத்தில் ஆரியர் இட்ட போர்களே பிற்காலப் புராணங்களில் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் நடந்த போர்களாக எழுதிவிட்டனர்.

இலங்கையின் பூர்விகக்குடியினர் திராவிடரேயாவர். இதனைத் தொல்லியல் சான்றுகள் உறுதிசெய்கின்றன. இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் ஆதித்திராவிடமக்கள் சடலங்களை பெருந்தாழிகளிலிட்டு அடக்கம் செய்த முதுமக்களின் தாழிகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1955ம் ஆண்டு புத்தளம், மறிச்சுக்கட்டி வீதியில் முதுமக்களின் தாழியொன்றும், 1982ல் ஆனைக்கோட்டையிலும், 1848ல் குஞ்சுப் பரந்தனிலும் இந்த முதுமக்கள் தாழிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை திராவிடநாகரீகம் இலங்கையில் நிலைபெற்றிருந்ததைக் காட்டி நிற்கின்றன. மகாவம்சம் போன்ற நூல்கள் ஆதித் திராவிடக்குடியினரையே இயக்கர், நாகர் என்று குறிப்பிடுகின்றன. ஆரியர் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைக்கும் வரை (கி.மு.5ம் நூற்றாண்டு) இங்கு வாழ்ந்து வந்தவர்கள் திராவிடரேயாவர். இக்காலத்தில் இவர்கள் ஒழுங்கான ஆட்சியைக் கொண்டு தங்களைத் தாங்களே ஆட்சிபுரிந்து வந்ததுடன் நாகரீகச் சிறப்பு மிக்கவர்களாகவும் விளங்கினர் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

திராவிடமொழி

பண்டைத் திராவிடர் பேசிய மொழியே திராவிடம் ஆகும். திராவிடமொழி என்பது இந்தியநாடு முழுவதும் ஒருகாலத்தில் பரவியிருந்தது. குறிப்பாக கி.மு.3000- 1500 ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியில் ஆரியர் என்ற இனத்தவர் இந்தியாவில் காலடி எடுத்து வைப்பதற்கு முன்பு வரையும் இங்கு வாழ்ந்த திராவிடரிடையே வழங்கிய மொழி திராவிடமொழியாகும்.5 பண்டைத்திராவிட மொழி தமிழே ஆகும்.பாளிமொழி இலக்கியத்தில் இந்தியா முழுவதும் 'தமிழுக்' என அழைக்கப்படுவதால் இந்தியா முழுவதும் பண்டு தமிழ்மொழி பரவியிருந்ததை அறியலாம்.6 கி.மு.1500 ஆண்டு வரையில் பண்டைத்திராவிடம்(தமிழ்) என்பது ஒரே மொழியாகவே விளங்கியது.7 இதில் ஐயமில்லை.

5. தமிழ் பழமையும் புதுமையும் - பக்கம் 17,18 திருந.சி.சுந்தையாபிள்ளை பதிப்பு 1946
6. ஆரியதிராவிடரும் அழிந்துபோனசங்கங்களும்.-பக்கம் 17 துரை.ஜெகநாதன் பதிப்பு 1981
7. இந்தியப் பண்பாடும் தமிழரும் - பக்கம் 51 எஸ்.இராமகிருஷ்ணன்

பண்டைத் திராவிட மொழியான தமிழ் இந்திய நாடு முழுவதும் நிலவியிருந்த காலத்திலேயே வடகிழக்குக் கணவாய்களின் வழியாக மங்கோலிய மக்கள் சிலர் வந்து கலந்தனர், இதன் பின்னர் வடமேற்குக்கணவாய் வழியாக ஆரியர் வந்து சிந்து நதிக்கரையில் குடியேறி அங்கு நாகரீகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த திராவிடருடன் கலந்தனர். இந்தியாவை வந்தடைந்த புதிய மக்களான ஆரியர் இந்தியாவை வந்தடைந்த காலம் கி.மு.2500-1500க்கு மிடைப்பட்டதெனக் கொள்ளப்படுகின்றது. நாடோடிகளும் உடல் வலிமையுங் கொண்ட இவர்களது ஊடுருவல்களும் தொடர்ச்சியான தாக்குதல்களும் பூர்வீகக் குடியினரான திராவிடரை தென்னிந்தியாவை நோக்கி இடம் பெயரவைத்தது.

கி.பி.15ம் நூற்றாண்டளவில் வந்தியம் தொடங்கி இலங்கை வரையும் தனிப்பெரும்பான்மை இனமாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள் திராவிடரேயாவர். இவர்கள் பேசிய மொழியும் திராவிடம் (பண்டைத்திராவிடம்) என்ற தமிழ் மொழியாக விருந்தது. இக்காலம் தமிழகம் மிகவும் பரந்து பட்டதாக விளங்கியது. இதனை விளக்கமாகக் கூறுமிடத்து இன்று திராவிடக்குழு மொழிகளான தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு ஆகிய ஐந்து மொழிகளும் பேசப்படுகின்ற பரந்த நிலம் முழுவதும் அக்காலத்தில் (கி.மு.15ம் 14ம்நூற்) தமிழே ஆட்சி மொழியாகத் தனித்தியங்கியது.

இக்காலத்தில் வாழ்ந்த திராவிடரையே (திராவிடமொழிபேசிய) ஆரியர் தமது இலக்கியங்களில் அசுரர்,இயக்கர், இராக்கதர், நாகர், வானரர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் பண்டைய இந்தியாவின் சிறந்த வகுப்பினராகக் கருதப்பட்ட இவர்களை சமணர்கள் தமது இலக்கியங்களில் வித்தியாதரர் என்று உயர்வாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதனை சமணர்கள் தமிழில் எழுதிய இராமாயணம், சிந்தாமணி, சூளாமணி ஆகியவற்றில் கண்டு தெளியலாம். வேதங்கள் குறிப்பிடும் தாசர்களும் இவர்களேயாவர்.

கி.மு முதல் நூற்றாண்டுக்குள் இவர்கள் தென்னிந்தியாவில் மட்டுமே தலைசிறந்திருந்தனர். இங்கு இவர்கள் பின்னும் நெடுங்காலம் தமது அரசு தமது இலக்கியம், தமது சமயம் ஆகியவற்றை அழியாது காத்து வந்தனர். பிற்காலத்தில் வடநாட்டினின்று (கி.பி.2ம்,3ம் நூற்) வந்த பிறநாட்டுப் பண்பாடு ஆதிக்கத்தால் இவர்களது மொழி, சமயம், பண்பாடு என்பன நலி வடைந்தன. திராவிடம் என்ற மொழி பல மொழிகளானது இன்று இந்தியாவில் புகழ்

பெற்று விளங்கும் திராவிட மொழியான தமிழ் மொழிஒன்றே திராவிட மொழிகளுள் பழமையான மொழியாகும். இம்மொழியை திராவிடம் என்றாலும் சரி தமிழ் என்றாலும் சரி. இரண்டு பதங்களும் ஒன்றையே குறிக்கும். இதனை மொழி வல்லுனர்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

இப்பண்டைய தமிழ் மொழியின் இலக்கண இலக்கியங்கள் பல. இவற்றில் பெரும்பாலானவை அழிந்து போயின. இன்று நாம் காணக்கிடைப்பவை மீதியானவைகளாகும். இவற்றுள் எல்லாம் பழமையானதாக விளங்குவது தொல்காப்பியம் என்னும் நூலாகும். இதன் குறைந்தகாலம் கி.மு.500-கி.மு.300 வரையும் என்று கொள்ளலாம். இந்நூலில் தொல்காப்பியர் ஆயிரத்தி அறுநூற்றுக்கு மேற்பட்ட சூத்திரங்கள் செய்துள்ளார். இவற்றில் தமக்கு முன் இலக்கணப் புலவர்கள் இருந்ததாகவும் கூறியுள்ளார். ஆதலால் தொல்காப்பியருக்கு முன் (இரண்டாயிரத்தி ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்) இலக்கணப் புலவர் பலர் இருந்தனரென்பது தெளிவாகின்றது.⁸

பண்டைத்திராவிடத்திலிருந்து பிறந்த மொழிகள்(தமிழினம்)

திராவிட மொழிகளுள் இன்று பிரதான மொழிகளாகக் கருதப்படுபவை தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு ஆகிய மொழிகளாகும். இம்மொழிகளைத் தாய்மொழிகளாகக் கொண்டவர்களே இன்றைய திராவிடராவார். திராவிடரென்பது ஒரு இனத்தவரைக்குறிப்பது போன்று திராவிடரின் மொழி வழிப்பெயர்களே தமிழர், தெலுங்கர், கன்னடர், மலையாளத்தவர் என்பனவாகும். இவர்களே இந்தியாவின் பழங்குடியினர் என்றும் அதிலும் சிறப்பாக தென்னிந்தியாவின் ஆதிக்குடிகள் என்றும் டாக்டர் மெக்கலினஸ் என்பார் குறிப்பிடுகின்றார்.⁹ இதன்வாயிலாக பண்டையத் திராவிடம் என்ற ஒருமொழியைப் பேசிவந்த திராவிடரே பிற்காலத்தில் மொழிவழியாகப் பிரிந்தனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. பண்டைத் திராவிடமாகிய தமிழிலிருந்து பிறந்தவைகளே இன்று பேசப்படுகின்ற தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளு, குடகு போன்ற மொழிகளாகும் இவற்றைத் திருந்திய மொழிகள் என்று கூறுவர். இவை தவிர தூதம், கோடம், கோந்த், கூ அல்லது கந், ஓரொவன், ராஜ்மஹால் என்னும் ஆறுமொழிகளும் உண்டு. இவை ஆறும் திருந்தாமொழி

8. மறைந்த நகரம் - பக்கம் 55 மா.இராசமாணிக்கம்பிள்ளை. பதிப்பு1946

9. மறைந்த நகரம் - பக்கம் 25,26 மா.இராசமாணிக்கம்பிள்ளை பதிப்பு 1946

ஆகும். இவ்வாறு திராவிடமொழிகளை இருவகையாகப் பாகுபாடு செய்கின்றார் கால்டுவெல் என்னும் மொழிவல்லுனர்.¹⁰ பண்டைத் தமிழான திராவிடமொழியிலிருந்து தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், ஆகிய திராவிட மொழிகள், எவ்வாறு தோன்றின என்பது பற்றி ஆராயுமிடத்து தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்த பண்டைத்தமிழரது புறக்கணிப்பின் விளைவே இம்மொழிகள் தோன்றுவதற்கு முக்கிய காரணியாக அமைந்ததென்பதை அறியமுடிகின்றது.

இவ்வாறு முதலில் தோன்றிய மொழி ஆந்திரம் என்னும் தெலுங்கு ஆகும். இம்மொழியின் தோற்றம் பற்றி நோக்குமிடத்து வெங்கிடமலைக்கு வடக்கே கிருஷ்ணா, கோதாவரி நதிக்கரையில் வாழ்ந்து வந்த பண்டைத் திராவிடரிடையே கொச்சைத் தமிழ் பேசப்பட்டு வந்தது. இத்தமிழே தமிழை விட்டு விலகித் தமிழரது புறக்கணிப்பால் திரிந்து உருமாறியது. இம்மொழியே நன்னயப்பட்டர் முதலான வடமொழி அறிஞர்களின் கையில் அகப்பட்டு தெலுங்கானது. இவ்வாறு தமிழகத்தின் மேற்கே மைசூர்ப் பகுதியில் பேசப்பட்டுவந்த கொச்சைத் தமிழ் தமிழரது புறக்கணிப்பால் திரிந்து உருமாறியது பின்னர் கேசவர் முதலிய அறிஞர்கள் எழுத்து முறையும் இலக்கணமும், இலக்கியமும் தந்து வாழ்வு நல்கிய பின்னர், கன்னடம் என்ற பெயருடன் தனி மொழியானது.

திராவிட மொழிகளிலொன்றான மலையாளம் மிகவும் பிற்பட்ட காலத்திலேயே தனிமொழியானது. தமிழகத்தின் ஒரு பகுதியாகிய சேரநாட்டில் நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு வரையும் தமிழ் மொழியே நிலவியிருந்தது. சேரநாட்டில் கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டு வரையும் எழுதப்பெற்ற சாசனங்கள் யாவும் தமிழிலேயே எழுதப்பெற்று வந்துள்ளன. இவ்வாறு 'ஸ்மித்' என்ற வெளிநாட்டு அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றார்.¹¹ சங்ககாலத்தில் சேர நாட்டில் தமிழே பேச்சு மொழியாகவும், இலக்கியமொழியாகவும் (எழுத்து) இருந்து வந்தது. சிலப்பதிகாரம், பதிற்றுப்பத்து என்ற நூல்களும் புறநானூற்றில் பல பாடல்களும் சேரநாட்டுத்தமிழ் ஆகும்.

அந்தத் தமிழே, இலக்கியத்தமிழ் குறைந்தமையாலும் சோழ, பாண்டிய நாட்டுத்தமிழோடு உறவு குறைந்தமையாலும் வடமொழிச் சார்பு மிகுந்து

10. மொழிவரலாறு- பக்கம் 345 டாக்டர் மு.வரதராசன். பதிப்பு 1957

11. பண்டைத்தமிழர் வரலாறு-பக்.26,27 தமிழ்மாமணி தங்கவயல் லோகிதாசன்-பதிப்பு.1988

மிகமிகத் திரிபுற்று வேறொரு மொழியாக வளர்ந்தது. அவ்வாறு வளர்ந்ததே மலையாளமாகும். மலையாளத்தை தமிழோடு ஒத்த, இனமொழி என்று கொள்ளுவதைவிட தமிழின் (மிகத்திரிந்த) கிளைமொழி என்பதே பொருந்தும். இவ்வாறு கால்டுவெல் குறிப்பிடுகின்றார்.¹² மலையாளத்தில் ஐம்பது வீதம் தமிழ்ச் சொற்கள் உண்டு. இவ்வாறு முத்தமிழ் காவலர் கி.அ.பெ.விசுவநாதம் அவர்கள் குறிப்படுவதையும் நோக்கலாம். தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகியவற்றுடன் திருந்திய திராவிட மொழிகளான துளு, குடகு என்பனவும் பண்டைத் திராவிடமாக விருந்து திரிபுற்றவைகளாகும்.

இன்று நோக்கும் போது துளுவ மொழியில் இருபத்தைந்து வீதமும், கன்னட மொழியில் முப்பது வீதமும், ஆந்திரமொழியில் நாப்பது வீதமும், மலையாள மொழியில் ஐம்பது வீதமும், தமிழ்ச் சொற்கள் கலந்திருப்பதைக் காணலாம். இது இம்மொழிகள் யாவும் ஒரு மொழியாக ஒரு காலத்தில் விளங்கிய தென்பதை எடுத்துக்கூறும். ஏனைய திருந்தாத திராவிடமொழிகளான தூதம் (தூடா) கோடம்(கோடா) கோந்த்(கொண்ட) கூ அல்லது கந்த(கூயி) ஓரொவன்(ஓராயன்) ராஜ்மஹால்(இராசமஹால்) என்பனவற்றின் தோற்றம் பற்றி ஆராயுமிடத்து ஆரியர் இந்தியாவில் புகுந்த காலத்தில் (கி.மு.2500 - 1500)வட இந்தியாவில் வாழ்ந்துவந்த திராவிடக் குழுவினர் சிலர் குன்றுகளில் ஒதுங்கினர். காலப்போக்கில் இவர்கள் பேசும் மொழிகள் திருந்தாத திராவிட மொழிகளாயின.¹³ ஆதலால் கிமு.15ம் நூற்றாண்டு வரையும் திராவிடரிடையே பேசப்பட்டுவந்த திராவிடம் என்ற பண்டைத்தமிழ் மொழியிலிருந்து பிறந்தவைகளே இன்றைய திராவிட மொழிகள் என்பது தெளிவாகின்றது.

இன்றைய திராவிட மொழிகளான தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு, குடகு ஆகிய ஆறு திராவிட மொழிகளுள் தமிழ் மொழியே பழமையான இலக்கணம், இலக்கியம், எழுத்து என்பனவற்றை தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதுடன் திராவிடம் என்ற பழைய பெயருடன் விளங்குவதும் ஆகும். வடநாட்டவர்கள் தமிழ்நாட்டவரை திராவிடர் என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். இலங்கையில் வாழ்ந்துவரும் பௌத்த சிங்களவர் இலங்கைத் தமிழரை திராவிடர் என்றும் தமிழ் மொழியை திரவிட என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். தமிழர் பண்டைத்திராவிடரின் சந்ததியினர் என்பதை இவை வலியுறுத்துகின்றன எனலாம்.

12. மொழிவரலாறு- பக்கம் 349 டாக்டர் மு.வரதராசன் பதிப்பு 1957

13. உலக வரலாறு- பக்கம் 80, 81 திரு.த.இராமநாதபிள்ளை பதிப்பு 1951

திரவிடவேந்தன் இராவணன்

இராமாயணம்

வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட இராமாயண காவியம் சுமார் இருபத்தி நாலாயிரம் சுலோகங்களைக் கொண்டுள்ளது. சமஸ்கிருதமொழியில் எழுதப் பட்டுள்ள இக்காவியத்தில் இராமன் என்னும் ஆரியனின் வீரம் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காவியத்தின் முதல் பாகமும், கடைசிப்பாகமும் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதாக திரு.ஜே.எஸ்.மாசிலாமணி என்பவர் (ஹிந்துமத சங்கிரகம்) குறிப்பிடுகின்றார்.

இராமாயணம் நடைபெற்ற காலம் பற்றி ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகையில் இராமாயணம், பாரதம், ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற சம்பவங்களென்றும் இவை கி.மு.15ம் - கி.மு.13ம் நூற்றாண்டுக்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் நிகழ்ந்தவைகளென்றும், ஆய்வாளரான திரு.ந.சி.கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் ஆதாரங்களுடன் கூறுகின்றார்.¹

வரலாற்றறிஞரான ஹோம் சந்திரராவ் சவுத்திரி என்பவரும் இதனை உறுதிசெய்கின்றார்.² வால்மீகி முனிவர் வாழ்ந்த காலம் பற்றி ஆராயுமிடத்து சில மேல்நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் கி.மு.2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வால்மீகி முனிவர் இராமாயண காவியத்தை இயற்றியுள்ளார் எனக்கருதுகின்றார். வால்மீகி முனிவர் இராமாயண காலத்தவர் என்றும் அவர் இராமாயண நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை நேரில் கண்டதாகவும் வரலாறு உண்டு.

உத்தரகாண்டத்தில் வால்மீகி ஆச்சிரமத்தில் காவியத் தலைவனான

1 தமிழர் பண்பாடு - பக்கம் 16 ந.சி.கந்தையாபிள்ளை.

2. ஆரியதிராவிடரும் அழிந்து போன சங்கங்களும் - துரை ஜெகநாதன்

இராமனின் புதல்வர்கள் லவன், குசன் வளர்ந்து இராம காதையைக் கற்று உலகத்திற்கு அரங்கேற்றியதாக வரலாறு கூறும்.³ ஆதலால் வால்மீகி முனிவர் இராமாயண காலமாகிய கி.மு.14ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்துள்ளார் எனத் துணியலாம்.

கம்பராமாயணம், வால்மீகி இராமாயணத்தை தழுவி எழுதப்பட்ட காவியமாகும். கம்பர் தனது இராமாயண காவியத்துக்கு முதலில் இட்டபெயர் இராமவதாரம் என்பதாகும். ஆனால் இப்பெயர் கால கதியில் மங்கி மறைந்தொழிய வால்மீகி முனிவர் இட்ட இராமாயணம் என்ற பெயரே நிலை பெறுவதாயிற்று. கம்பர் தனது இராமாயணத்தை கி.பி.12ம் நூற்றாண்டளவில் இயற்றியுள்ளார் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

கம்பராமாயணம் பொதுவாக வான்மீகியைப் பின்பற்றிய போதிலும் தமிழரது கவித்துவத்தின் பேரெல்லையை இது உணர்த்துகின்ற தென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. ஆரியரான வான்மீகி முனிவர் தனது இராமாயண காவியத்தில் இராவணனையும் அவனது சுற்றத்தவர்களையும் இராக்கதர் என்றும், கிஷ்கிந்தைப் பகுதியில் வாழ்ந்த குடிமக்களை வானரர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதேபோன்று ஆஞ்சநேயனைக் குரங்கு என்றும், சடாயு, சம்போதி என்போரை கழுக்குகள் என்றும் அவர் கூறத்தயங்கவில்லை. இவர்கள் அனைவரும் 'ஆரியரல்லர்' என்பதையும் நோக்கலாம். ஆயினும் இராவணனது வீரத்தைப் பற்றி வான்மீகி முனிவர் தனது காவியத்தில் இராமனுக்கு நிகரானவனாக இராவணனைச் சித்தரித்துள்ளார். உலகத்தையே பயத்தில் ஆழ்த்தும் வகையில் நடைபெற்ற யுத்தம் இராம இராவண யுத்தம் என்று அவர் கூறுகின்றார்.

மேலும் அவர் கூறுகையில் ஆகாயத்தை ஆகாயத்தோடும் பெருங்கடலைப் பெருங்கடலோடுந்தான் ஒப்பிடமுடியும். இதேபோன்று இராம இராவண யுத்தம் இராம இராவணர்களுக்கிடையேதான் நிகழ முடியும் என்றும் இருவரும் வலிமையில் ஒருவர்க்கொருவர் நிகரானவர்கள் எனவும் வால்மீகி முனிவர்,

'ககனம் ககனா காரம் ஸாகர:ஸாகரோபம:|

ராம ராவணோயோர் யுத்தம். ராம ராவண யோரிவி||

என்ற சலோகத்தின் வாயிலாக குறிப்பிடுகின்றார்.

3. அயோத்தியிலிருந்து இலங்கை வரை- பக்கம் 26 கிராதாகிருஷ்ணன்

இந்த யுத்தத்தின் போது வெற்றியை விரும்பிய அரக்கர் வானரப்படை வீரர்களுக்கிடையில் மயிர்க் கூச்செறியும் போர் நிகழ்ந்ததென வான்மீகி கூறுகின்றார். இது ஆரியரல்லாத இனத்தவர்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற யுத்தம் என்பதை அவர் மறைமுகமாகக் கூறினாலும் இவ்விருசாராரும் வலிமை மிக்கவர்கள் என ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார். இராவணனது மகனான இந்திரஜித்தின் வீரத்தையும் அவர் புகழ்ந்துரைக்கத் தவறவில்லை.

வால்மீகியைப் பின்பற்றி கம்பர் எழுதிய இராமாயணத்தில் கம்பர் இராவணனை அரக்கன் எனவும், இயக்கவேந்தன் (இயக்கர், நாகர் என்போர் திராவிடக்குடியினர் என்பது தெளிவு) என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அவனை உயர்ந்தவனாகவே கூறுகின்றார். இராவணன் சாமவேதம் இசைத்தலில் வல்லவன் என்றும், தோள்வலிமை மிக்க வீரனென்றும், சிறந்த சிவபக்தன் என்றும் (வாரணம் பொருத மார்பும்.... யுத்தகாண்டம்) அவர் புகழ்ந்துரைக்கின்றார். எவராலும் வெல்ல முடியாத வீரனான இராவணன் இராமனது வாளினால் இறந்தான். (முக்கோடி வாழ்நாளும் முயன்றுடைய ... இராவணன் வதை 198) என்று கம்பர் கூறுகின்றார்.

இலங்கை வேந்தன்

இராவணன் இலங்கையை ஆட்சிபுரிந்த பண்டைய மன்னன் என்பதைப் பல நூல்கள் வாயிலாக நாம் அறிய முடிகின்றது. வரலாற்று அறிஞர்களும் இதனை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். ஆய்வாளரான ஆர்.எல். ப்ரோகிர் (R.L.BROHIR) எழுதிய இலங்கை பற்றிய நூலில் (Discovering Ceylon) முதலில் நடந்த இலங்கைப் படையெடுப்பு ஸ்கந்தன் படையெடுப்பென்றும் அடுத்த இந்தியப் படையெடுப்பு சமஸ்கிருத இராமாயணம் கூறும் இராமனின் படையெடுப்பென்றும் (பக்.2-5) கூறுகின்றார்.

ஆகவே, இலங்காபுரி என்ற பட்டணத்திலிருந்து இலங்கையை ஆட்சி புரிந்த வேந்தனே இராவணன் என்பது தெளிவு. வால்மீகி முனிவர் இலங்கையைப் பற்றியும் இலங்கைவேந்தன் இராவணன் என்றும் குறிப்பிடாத காரணம் இராவணனது காலத்தில் அவனது ஆட்சி இலங்கையில் மட்டுமன்றி தண்டகாரணியம் வரை நிலவியிருந்ததேயாகும். தண்டகாரப்பகுதியில் இராவணனது உறவினர்களான கரனும், தூடணனும், சூர்ப்பனகையும்

செல்வாக்குடன் விளங்கியதன் மூலமாக இதனை நாம் அறிய முடிகின்றது.

அனுமனும் வானர வீரர்களும் (குரங்குகள் அல்லர்) முதலில் விந்திய மலைக்காடுகளில் சீதையைத் தேடிக்கொண்டு திரிந்த வேளையில் சம்பாதிசயை காணுகின்றனர். இவர்களைக் கண்ட சம்பாதி நூறு யோசனை தூரத்திலுள்ள (இலங்கைத் தீவு) இடத்தில் வைதேகி இருக்கின்றாள் என்று தெரிவிக்கின்றாள்.

“இதோத் வீபே ஸமுத்ரஸ்ய ஸம்பர்ணே
சதயோஜனே...தஸ்யாம் வஸதி வைதேஹி (வால்மீகி சுலோகம்)

ஆதலால் விந்திய மலைப் பகுதியிலிருந்து நூறு யோசனை தூரத்திலுள்ள இலங்கையில் சீதை இருந்ததை வால்மீகி உறுதிசெய்கின்றார். அவர் இலங்கை என்று தனது காவியத்தில் குறிப்பிடாதிருப்பினும் சீதை சிறையிருந்த இடமாக அவர் குறிப்பது இலங்கையையே யாகும்.

இதேபோன்று சீதையை அசோக வனத்தில் அனுமன் கண்டதாக வான்மீகி கூறுகின்றார். (அசோகவனி காயம் து தஸ்யாம் வானர புங்கவ: வால்மீகி சுலோகம்). அக்காலத்தில் அசோகவனம் என்று வான்மீகி முனிவர் குறிப்பிட்டிருப்பது நுவரெலியா (ஹக்கல்ல) பகுதியை யாகும்.இன்றும் சீதையின் நினைவாக ‘சீதாளயி’ விளங்குவதைக் காணலாம்.

இலங்கையில் போர் முடிவடைந்து இராமன் இலட்சுமணன், சீதை ஆகியோர் அயோத்தியை நோக்கி செல்லும் வேளையில் (புட்பவிமானம் மூலம்) இராமன் சேதுபந்தனத்தின் சிறப்பை சீதைக்கு உரைக்கின்றான். இதனை வால்மீகி இராமாயணத்தில் காணலாம். இவர்கள் பயணம் செய்த புட்பவிமானமும் இராவணனுக்குச் சொந்தமானதென்றும் அவர் கூறுகின்றார்.

இலங்கை வேந்தன் இராவணனையும் அவனது உறவினர்களையும் அசுரர்கள் என்று வால்மீகி முனிவர் குறிப்பிடுவது ஆரியரை உயர்வாகக் காட்டுவதற்கேயாகும். ‘அசுரர்’ என்பார் இன்னார் என்று தீர்மானிப்பது கடினமாயினும் ஆரியரின் பகைவரே அசுரர் எனப்பட்டனர் என்று சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.⁴

4. தமிழர் சமயம்- பக்கம் 85, 86 காசுப்பிரமணியபிள்ளை

ஆதலால் ஆரியர் பகைவர்களுள் ஆதியில் திராவிடரும் அடங்குவதால் ஆதித்திராவிடரும், இந்தியத்துணைக் கண்டத்தின் பூர்வீகக்குடியினருமான மக்களையே வான்மீகியார் அசுரர் என்று தனது காவியத்தில் கூறுகின்றார். இதனையே கம்பரும் பின்பற்றுகின்றார்.

இராவணன் விச்சிரவாணன் என்பவனுக்கும் சுமாலி என்பவனின் மகளாகிய 'கைகசி' என்பவளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தவனாவான். (விஸ்வசிரஸ் என்ற முனிவருக்கும் கைகசி என்ற பெண்ணுக்கும் மகனாகப் பிறந்தாய் தட்சிண கயிலாயமாத்மியம் 5ம் அத்தியாயம் குறிப்பிடுகின்றது) இவனுக்கு முறையே கும்பகருணன், விபீடணன் என்னும் இரு சகோதரர்களும் சூர்ப்பனகை என்ற சகோதரியும் இருந்தனர்.

இளமைப் பருவத்திலேயே இராவணன் சிறந்த வீரனாகவும், சிவபக்தனாகவும் விளங்கினான். இமயம் சென்று சிவனை நோக்கிக் கடும் தவம் புரிந்த இவன் சிவனிடமிருந்து பலவரங்களைப் பெற்றான். இசையில் வல்லவனாகவும் விளங்கினான். இவ்வேளையில் வச்சிரவாணன் என்பவன் இலங்கையை ஆட்சி புரிந்து வந்தான். இவன் இராவணனது தவ வலிமை, திறமை, வீரம், என்பவற்றை உணர்ந்து தனது இலங்கை யரசினை ஒப்புவித்து இமயம் நோக்கித் தவம்புரியச் சென்றான்.

இராவணன் இலங்கை அரசினைப் பொறுப்பேற்ற பின்னர் தனது அரசினை விரிவுபடுத்துவதில் முயன்று வெற்றி கண்டான். இராவணனது ஆட்சி தென்னிந்தியா முழுவதிலும் பரவியிருந்தது. தனது இலங்காபுரி நகரை அழகுபடுத்தினான். ஒப்பற்ற கலையார்வம் கொண்ட இராவணன் தனது அரசுகொடியில் யாழ்ப்பொலியக் கொண்டிருந்தான். இவன் மாதோட்டம் என்று அழைக்கப்படும் மாந்தையைச் சேர்ந்த மண்டோதரி என்னும் பெண்ணை மணம் புரிந்து அவளைத் தன் பட்டத்தரசி ஆக்கிக்கொண்டான்.

பண்டைய மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் (தென்கிழக்கிலங்கை) வரலாற்றினைக் கூறும் “மட்டக்களப்பு மான்மியம்” என்ற நூல் இராவணன் இலங்கையை ஆட்சி புரிந்த பண்டைய மன்னன் என்பதை உறுதிசெய்கின்றது. கம்பராமாயணத்தில் வர்ணிக்கப்படும் இலங்காபுரிநகர் இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியிலேயே அமைந்திருந்ததென்றும் அந்நகரம் பிற்காலத்தில் கடல்கோள்

பட்டதென்றும் இந்நூல் குறிப்பிடுகின்றது.⁵ 'ராஜவலிய' என்ற நூலும் இராவணன் ஆட்சிக்குப் பின் ஏற்பட்ட கடல்கோளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

இராவணனுக்குப் புத்திரியாகப் பிறந்தவளே சீதை. இவள் பிறந்தவுடன் சோதிடர்கள் இக்குழந்தை அரசுக்கு ஆகாது என்று கூறியதால் அக்குழந்தையைப் பேழையிலிட்டு கடலில் விட அப்பேழை வடகடல் மருங்காய் சென்றது. பின்னர் சனகனுடைய யாகம் செய்யுமிடமாகிய கடலருகில் சேர, அக்குழந்தையை எடுத்து வளர்த்தான்⁶ என அறியமுடிகின்றது.

இராவணனது ஆட்சியின் கீழ் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பலகுறுநிலமன்னர்கள் ஆட்சிபுரிந்து வந்தனர். இக்காலத்தில் கதிர்காமம் சிறப்புற்றிருந்தது. தற்போதைய மதவாச்சிப் பகுதியை 'மதுவகரன்' என்னும் குறுநிலமன்னன் ஆட்சி புரிந்து வந்தான். இவன் இராவணனின் தாயின் உறவினனான 'கும்பிநசி' என்பவனை மணம் புரிந்திருந்தான். இராவணன் இறந்த பின்னர் மதுவகரன் இலங்கையில் செல்வாக்கு மிக்கவனாக இருந்தான். 'மது' ஆட்சி புரிந்த இடம் மதுவாட்சி என்று இப்போது மதவாச்சி என வழங்குகிறது.⁷

மதுவகரனைப் போன்று இராவணனது ஆட்சியின் கீழ் இன்றைய மன்னார்ப் பகுதியை இராவணனது பாட்டர்களில் ஒருவரான சுமாலி என்பவர் இராசதானியாக்கி ஆட்சி புரிந்தார் என்ற மரபுக்கதை அகத்தியர் நூலில் உண்டு.⁸ இராவணனது காலத்தில் நிகும்பலை என்று பெயர் பெற்று விளங்கிய உத்தியாவனம் இக்காலத்தில் நீர்கொழும்பு என வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வனத்திலிருந்து தவம் புரிந்த இராவணனின் மகனான இந்திரஜித் சிவபெருமானிடத்திலிருந்து பல வரங்களைப்பெற்றான்.

இராவணனது சமயம்

இராவணன் உயிர்க் கொலையினை வெறுக்கும் சைவமதத்தைச்

5. மட்டக்களப்பு மான்மியம்- பக்கம் 4 பதிப்பு வித்துவான் எப்.எக்ஸி.நடராசா.

6. சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்- பக்கம் 290 நா.கதிரவேற்பிள்ளை பதிப்பு 1899

7. சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்- பக்கம் 281, 282, 283 பதிப்பு 1899

8. மட்டக்களப்பு மான்மியம் ஆராய்ச்சி-பக்கம் 115 திருமதி. ஜி.தனபாக்கியம் எம். ஏ.தொல்.

சேர்ந்தவனாவான். சிவபெருமானின் உருவத்திருமேனியாகிய சிவலிங்கத்தை வழிபட்ட இவன் தனது செல்வாக்குப் பரவியிருந்த இடங்களில் நடைபெற்று வந்த உயிர்க்கொலை புரியும் யாகங்களைத் தடுத்து வந்தான். இதே ரீதியில் மருதவேந்தன் ஆதரவில் வேதயாகம் ஒன்று நடத்த ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தவேளையில் தனது குடிமக்களை அனுப்பிவைத்து அந்த யாகங்களைத் தடுத்தான். இதனை வால்மீகி இராமாயணமும் உறுதி செய்கின்றது.

திருகோணமலையில் முக்கோணமுள்ள சிவலிங்கமொன்றை ஸ்தாபித்து கன்னியாகுமரி என்னும் ஏழு நதிகள் உண்டாக்கிப் “பாபநாசச்சகை” பென்று பெயரிட்டுப் பூசைகள் புரிந்து வந்த இராவணன், உகந்தை மலையிலும் பெரிய சிவாலயம் ஒன்றை நிர்மாணித்தான். இராவணனது சிவபக்தியின் மேன்மை பற்றியும் அவனது தவவலிமை பற்றியும் சிவபுராணம் புகழ்ந்துரைக்கின்றது. சிவதலங்களிலொன்றான சோமநாதம் (பிரபாச பட்டணம்) ஆலயத்தை இராவணன் வெள்ளியால் கட்டியதாகவும் இது கூறுகின்றது.⁹

கன்னட நாட்டின் ‘திருக்கோகரணம்’ என்னும் சைவாலயத்தில் உள்ள சிவலிங்கம் இராவணனால் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டது. இராவணனும், அவனது மக்களும் சுற்றத்தவர்களும் சிவனையே வழிபட்டனர். இராவணனது விருப்பின் பிரகாரம் இவனது மகனான இந்திரஜித் என்பவனால் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பல சிவலிங்கங்கள் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டன. இவனது காலத்தில் (இராவணன்) இலங்கையில் மட்டும் சுமார் 1008 சிவாலயங்கள் இருந்ததாக நம்பப்படுகின்றது. இதனால்தான் என்னவோ திருமூலர் தனது திருமந்திரத்தில் சிவபூமி என்று இலங்கையைப் போற்றியுள்ளார். மேகநாதனால் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்ட சிவலிங்கங்களில் கொக்கட்டிச்சோலை ‘தான்தோன்றி இலிங்கமும்’ ஒன்றாகும். ¹⁰

இராவணனது சிவபக்தியை நினைத்தும் மகிழ்ந்தும் பிற்காலச் சிவபக்தர்கள் விதந்தோதியுள்ளனர். மாணிக்கவாசகர் ‘ஏர்தரும் ஏழுலகேத்த

9. சிவபுராணம் - பக்கம் 137, 138 (தமிழ்) காத்திகேயன்.

10. ஈழத்தில் இந்துமதம் (கட்டுரை) தம்பிலுவில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருகுலம் 15வது ஆண்டு நிறைவு மலர் நாதவநாயகமூர்த்தி

(குயிற்பத்துவரி-5-7) என்றும், திருமுலர் 'தாங்காது இருபது தோமுந்தடவரை (திருமந்திரம் 350) என்றும், திருநாவுக்கரசர் "இலங்கை மன்னன் இருபது தோளிற்" (திருநன்னாற்றுப்பதிகம்) என்றும் திருஞான சம்பந்தர் 'வண்டமரோதி மடந்தை" (பஞ்சாட்சரப் பதிகம்) என்றும், மேலும் திருநீற்றுப் பதிகத்தில் இராணன் மேலது நீறு' என்றும் போற்றுவதிலிருந்து அறியமுடிகின்றது.

பண்டைத் திராவிடமும் மதமும்.

ஆரியர் வருகைக்கு முன் இந்தியா முழுவதும் இருந்தவர்கள் திராவிடர்களே என்று ந.சி.கந்தையாபிள்ளை (தமிழர் சரித்திரம்- பக்கம் 176) அ.மு.பரமசிவானந்தம்(வரலாற்றுக்கு முன் வடக்கும் தெற்கும்-பக்கம்24) டாக்டர் ஹால் சட்டர்ஜி என்போர் நிறுவுகின்றனர்.(ஆரிய திராவிடரும் அழிந்துபோன சங்கங்களும்- பக்கம்16)

சேர் ள்பேர்ட் கிரிஸ்வி என்னும் மேல்நாட்டு அறிஞர் எழுதிய இந்திய மக்கள் (Peoples of India) என்னும் நூலில் இந்தியாவில் ஆதியில் வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள் என்று (தமிழர் பண்பாடு - பக்கம் 14,15) குறிப்பிட்டுள்ளார். கி.மு. 5000 - 1500 வரையும் சிந்துவெளியில் உயர்ந்த நாகரீகத்துடன் வாழ்க்கை நடத்திவந்த பூர்வீகக் குடியினரான திராவிடர், ஆரியர் வருகையின் காரணமாக விந்தியமலையின் தெற்குப் பகுதியை நோக்கிப் படிப்படியாக இடம் பெயரத் தொடங்கினர்.

இவ்வாறு இடம் பெயர்ந்தோர் நாளடைவில் தங்களுக்கென்று குடியிருப்புகளை இலங்கைவரை அமைத்துக் கொண்டனர். இவர்கள் சிவலிங்க வழிபாட்டைக் கொண்டிருந்தனர். இதனை ஆரியர் இகழ்ந்ததை 'இருக்குவேதம்' தெளிவுறுத்துகின்றது. பூர்வீகக் குடியினரான 'திராவிடரை 'தஸ்யுக்கள்' என்றும் இவர்கள் கோட்டை கொத்தளங்கள் கட்டிப் பெரிய வீடுகளில் வாழ்ந்தனரென்றும் இருக்குவேதம் உரைக்கின்றது.

இவர்களையே அசுரர் அல்லது இராக்கதர் என்றும் வானரர் என்றும் கமுகுகள் என்றும் ஆரியரான வால்மீகி முனிவர் குறிப்பிடுகின்றார்! வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் இவர்களையே திராவிடர் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். பண்டைய வரலாற்றில் திராவிடம் என்பது தமிழையே குறிக்கும்.

இராமாயண நிகழ்ச்சியானது சிந்துவெளி நாகரீகம் முடிவடைந்த பின்னர் நடைபெற்றதாகும். இக்காலத்தில் ஆரியரிடையே சிவவழிபாடு ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டு விட்டது. இராமர் இலிங்க வழிபாடு செய்துள்ளார். இக்காலத்தில் தண்டகாரணயம் தொடக்கம் இலங்கைவரை வாழ்ந்த ஆதித் திராவிடரிடையே சிவலிங்க வழிபாடு உன்னத நிலையிலிருந்தது. சிவம் என்ற சொல் தமிழ்ச்சொல் என்று டாக்டர் 'கிரையர்கன்' கூறுகின்றார்.

“வேத இந்தியா” என்ற நூலில் ‘ரகோசின்’ என்பவர் சிவவழிபாடானது ஆரியர் வந்தபோது இந்தியாவில் வாழ்ந்த ஆதிமக்களின் வழிபாடு என்று கூறுகின்றார்.¹¹ அசுரர், இராக்கதர், வானரர் எனப்பட்டோர் சிவவழிபாட்டினராக இருந்தோர்களேயாவர்.¹²

சமணமதமும் ராமாயணமும்

ஆரியர்களது வர்ணப்பாகுபாடு, பலியிடுதல், குறிப்பாக பிராமணர்களது கட்டுக்கடங்காத ஆதிக்கம் என்பனவற்றை எதிர்த்த சிலர் பிராமண மதத்திற்கு எதிராக எழுந்தனர். இவர்களில் முக்கியமானவர் சத்திரியரேயாவர். இதன் பலன் சமணம் தோன்றியது. இம்மதம் கி.மு. 6ம் நூற்றாண்டளவில் ‘மகாவீரர்’ என்பவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. கொல்லாமை நெறியினையும் உயர்ந்த கருத்துக்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட இம்மதமானது வடஇந்தியாவில் தோன்றியது. ஆயினும் குறுகிய காலத்தில் இந்திய நாட்டின் பூர்வீகக் குடியினரான திராவிடரிடையே செல்வாக்குப் பெற்றது.

குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் தமிழரிடையே செல்வாக்குடன் திகழ்ந்த ‘சமணம்’ தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்துள்ளது. சமணர் பல அரிய நூல்களைத் தமிழில் எழுதியுள்ளனர். இவற்றில் இராமாயணமும் ஒன்றாகும். இந்நூலில் மதநோக்கமே மேம்பட்டிருப்பினும் வால்மீகி முனிவரால் இனவேறுபாடு காரணமாகக் கூறப்பட்ட பொய் புரட்டுக்கள் தெளிவுபடுத்தப் பட்டுள்ளன. அத்துடன் சமணமதக் கொள்கைகளும் புராணவரலாறுகளும் இதில் காணப்படுகின்றன.

11 தமிழர் சமயம் - பக்கம் 68,69 கா.கம்பிரமணியபிள்ளை

12. தமிழர் பண்பாடு - பக்கம் 16 ந.சுகந்தையாபிள்ளை.

சமண இராமாயணம் இராவணனையும் அவனது சுற்றத்தவர்களையும் 'வித்தியாதரர்' என்று உயர்வாகக் குறிப்பிடுகின்றது. வால்மீகி முனிவரால் குரங்கினத்தவர்கள் (வானரர்) என்று குறிப்பிடப்பட்ட வாலி, சுக்கிரீவன் ஆகியோரும் வித்தியாதரரே என்றும் இந்நூல் கூறுகின்றது. அரக்கர்கள் வித்தியாதரர் என்றும் இவர்களின் தலைவனாக இராவணன் விளங்கினான் என்றும் இந்நூல் மேலும் உரைக்கின்றது.

வால்மீகி முனிவர் இராவணனை தண்டகாரண்யம் வரை வாழ்ந்த அரக்கர்களின் தலைவனாக வர்ணிக்கின்றார். சமண இராமயணமோ தண்டகாரண்யம் வரை வாழ்ந்த வித்தியாதரரின் தலைவனாக இராவணனைக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆதலால் வித்தியாதரர் பரந்து வாழ்ந்த தண்டகாரண்யம் வரை இராவணனது ஆட்சி நிலவியதன் காரணமாகவே வால்மீகி முனிவர் இராவணனை இலங்கைவேந்தன் (இலங்கைக்கு மட்டும்) என்று குறிப்பிடாது அரக்கர்களின் தலைவன் என்று குறிப்பிட்டார் போலும்

இராவணனுக்குப் பத்துத்தலைகளைக் கொடுத்தவர்கள் ஆரியர்களே யாவர். இவர்களது புராணங்கள் இராவணனுக்கு பத்துத் தலைகளைக் கொடுத்திருப்பினும் சமண இராமாயணம் உண்மையைத் தெளிவு படுத்துகிறது. இராவணனது கழுத்தில் அவனது அன்னையால் அணிவிக்கப்பட்ட ஒரு முத்துமாலை இருந்ததென்றும் அதில் பொருத்தப்பட்டிருந்த அழகிய பதக்கத்தில் அவனது முகம் ஒன்பதுமுறை பிரதிபலித்ததால் இயற்கைத் தலையையும் உடனெண்ணி (சேர்த்து) இவனைத் தசமுகன் என்று அழைத்ததாக சமணராமாயணம் கூறுகின்றது. இதேபோன்று குரங்கு இனத்தவர்கள் என்று குறிப்பிடப்படும் வித்தியாதரர்களின் கொடியில் குரங்கு அடையாளம் இருந்ததென்றும் அது உரைக்கின்றது.¹³

பண்டைய சைவத்துக்கும் சமணத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் இருப்பதைச் சமண சமய இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியலாம். இரண்டு மதங்களும் 'கொல்லாமை' நெறியினைப் பின்பற்றியவைகளாகும். புதிய இந்து இயக்கத்துக்கு முந்திய சைவ சமயத்தை சமண மதம் என்றாலும் சரி சைவமதமென்றாலும் சரி அப்பெயரைப் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை.¹⁴

13. கம்பன் காவியம் - பக்கம் 34 பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை

14. இராவணன் யார் - பேராசிரியர் ராஸ்கரவர்த்தி நமினார். பதிப்பு 1947

ஆரியர் தமது இந்திரன், வருணன் முதலிய தெய்வங்களுக்கு ஆடு, மாடு குதிரை இவைகளை கொண்டு பலியிட்டு வந்ததுடன் ஆரியப்பிராமணர், ரிஷிகளுக்கு விருந்து செய்யும் போதும் மாமிசத்தையே சமைத்துக் கொடுத்தனர். இதற்கு வேதங்கள் இதிகாசங்களும் சான்றாகும்.¹⁵

வானரர்

இராவணனது காலத்தில் குரங்குகள் நிறைந்திருந்த கிஷ்கிந்தைப் பகுதியை ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களே வாலியும், சுக்கீவனுமாவர். இவர்கள் குரங்குச் சின்னத்தைத் தங்கள் கொடியில் கொண்டிருந்தால் இவர்களை வால்மீகியும் கம்பரும் குரங்குகள் என்று குழப்பிவிட்டனர். இது மகாவம்சம் என்ற பௌத்தநூல் நாகர் இனத்தவரான திராவிடரை பாம்புகளாக வர்ணிப்பது போலாகும். தற்போதைய சபரிமலை மற்றும் பம்பையாற்றுக்கு அருகில்தான் பண்டைய கிஷ்கிந்தை இருந்துள்ளதென ஆய்வாளரான துரைஜெகநாதன் கூறுகின்றார்.¹⁶

உண்மையில் 'வானரர்' என்று இராமாயணத்தில் பேசப்படுவோர் மக்கள் இனத்தவரேயாவர். மக்களுள் ஒவ்வொரு இனத்தார் தமது நாட்டில் மிகுதியாகவும் மிக்க உபயோகமாயும் உள்ள விலங்கையாவது பறவையையாவது தங்கள் அடையாளப் பிராணியாகப் பண்டைக் காலத்தில் கொண்டனர். சில இடங்களில் அவ்வடையாளப் பிராணிகளின் பெயரே அவ்வினத்தார்க்கும் அமைவதாயிற்று. பிற்காலத்துக் கதைகளில் அப்பிராணிகளின் வடிவமே அவ்வினத்தார்க்கும் ஏற்றுக் கூறப்பட்டது. ஆதலால் கிஷ்கிந்தைப் பகுதியில் வாழ்ந்த வாலி, சுக்கீவன் ஆகியோர் சாதாரண மனிதர்கள் என்பது தெளிவாகின்றது. திராவிடக் குடியினரான இவர்களை இனவேறுபாடு காரணமாக வால்மீகி முனிவர் குரங்குகள் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவரைப் பின்பற்றியே கம்பரும் வாலி, சுக்கீவன் ஆகியோரை வாலுள்ள குரங்குகளாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

15. சமணமும் தமிழும் - பக்கம் 77.78 மயிலை வேங்கடசாமி

16. ஆரிய திராவிடரும் அழிந்துபோன சங்கங்களும் பக்கம் 10.11

வித்தியாதரர் எனச் சமணரின் தமிழ் நூல்களில் குறிப்பிடப்படும் இவர்கள் இந்தோ சுமேரிய இன மக்களாவர்.

உயர்ந்த பண்பாடுடைய இராவணன் சித்திர கூடத்தில் தனித்திருந்த சீதையைச் சிறையெடுத்து வந்தமை தவறான செயல் என்றும் இதனாலேயே விபீடணன், அனுமன், சுக்கிரீவன் ஆகிய ஓரின மக்கள் இராமனிடம் வந்து சேர்ந்தனர் என்றும் கூறலாம். இவர்களையே ஆரியர், தாசர் என்றும் அசுரர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

திராவிடவேந்தன்:

பழம்பெரும் நாகரீகங்களாகக் கருதப்படும் சுமேரிய, எகிப்திய நாகரீகங்களுடன் சமகால நாகரீகமான சிந்துவெளி நாகரீகத்தை தோற்று வித்தவர்கள் திராவிடரே என்பதை மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா புதைபொருளாராய்ச்சியில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நாகரீகத்தின் அழிவுக்குக் காரணமாக விருந்தவர்கள் ஆரியர்களேயாவர். இராமாயண நிகழ்ச்சியானது சிந்துவெளி நாகரீகம் முடிவடைந்த பின்னர் நடைபெற்றதாகும். இக்காலத்தில் விந்தியத்து வடக்கே உள்ள பகுதிகளிலெல்லாம் ஆரியரின் செல்வாக்கே நிலவியிருந்தது.

இதே காலப்பகுதியில் தண்டகாரணியம் முதல் இலங்கைவரையும் திராவிடரே வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களது தலைவனாக அக்காலத்தில் பரந்துபட்ட இலங்கையை ஆட்சி புரிந்துவந்த திராவிடவேந்தனான இராவணன் விளங்கினான். இராவணேஸ்வரன் என்று புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட இவன் சோழநாட்டில் திருச்சியில் கோட்டையொன்றை வைத்திருந்தான் (மட்/மான்மியம் பக்.31: சோழர் பூர்வீகப் பட்டயம்) ஆதலால் செல்வாக்கு மிக்க மன்னனாக இவன் இருந்தமை தெளிவாகின்றது.¹⁷

திராவிடவேந்தனாகிய இராவணனின் ஒரே தங்கையே சூர்ப்பனகை. கன்னிப்பெண்ணான இவள் அழகிய ஆடவன் ஒருவனை கண்டு காதல் கொண்டது இயற்கையே. இதன் பொருட்டு தனது எண்ணத்தை அவனிடம் எடுத்துரைத்ததும் உண்மையே இதற்காக அவளது காதும், மூக்கும் வெட்டப்பட்டமை எந்த வகையில் நியாயமாகும். தனது உடன்பிறந்தவளுக்கு நேர்ந்த கதிகண்டு நெஞ்சம் பொறுக்காததாலேயே பதிலுக்கு இராவணன் சீதையைச் சிறையெடுத்தான்.

17. மட்டக்களப்பு மான்மியம் ஆராய்ச்சி பக்கம் 21 திருமதி ஜி. தணபாக்கியம்.

ஆயினும் கடைசி வரையும் அவன் சீதையின் கற்புக்கு எந்தத் தீங்கும் புரியவில்லை. இது அவனது உயரிய பண்பினைக் காட்டுகின்றது. இதனாலேயே சில ஆய்வாளர்கள் இராம இராவண யுத்தம் இருவருக்குமிடையே நடந்த கலகம் காரணமாகும் என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

சீதையைச் சிறையெடுத்தது குற்றம் என்ற நியாயபூர்வமான கருத்தினை வலியுறுத்தியே விட்டனனும் ஏனையோரும் இராமன் பக்கம் சேர்ந்தனர். ஆனால் இராமனே திராவிட இனத்தையே அழித்து இப்பகுதிகளில் தனது செல்வாக்கை நிலைநாட்ட முயன்றான். அவனது முதல் முயற்சியே மாபெரும் வீரனான வாலியின் மரணம் அடுத்தது ஒரே இனத்தவரிடையே பகைமையை மூட்டி இராவணனைக் கொன்றதாகும்.

இதனாலேயே கீழ்நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் இராமாயணம் வெளி நாட்டிலிந்து வந்த ஆரியருக்கும் அவர்களைத் தடுக்க முயன்ற நாட்டு மக்களாகிய திராவிடருக்கும் நடந்த போராட்டம் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இராவணனது மரணத்தின் பின் திராவிடரின் செல்வாக்கு வலிமை குன்றியதெனலாம். இராமாயண காலத்தில் இலங்கையிலும் தென்னிந்தியாவிலும் வாழ்ந்த ஓரின மக்களே இன்றைய தென்னிந்தியத் திராவிடர்களின் மூதாதையர்கள் என்பதும் பண்டைய இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளான இயக்கர், நாகர் எனப்படும் திராவிட இனத்தவரின் மூதாதையர் என்பதும் தெளிவு. இராமாயணம் நிகழ்ச்சி நடந்த காலம் கி.மு.14ம் நூற்றாண்டு எனக் கொண்டால் திராவிடவேந்தன் இராவணன் இலங்கையை ஆட்சி புரிந்த காலம் கி.மு.14ம் நூற்றாண்டாகும் என்பதில் தவறில்லை.

உறுகுணையில் திராவிட நாகரீகம்

பண்டைய இலங்கை

பண்டைக்காலத்தில் இலங்கை தென்னிந்தியாவோடு இணைந்திருந்தது. பின்னர் காலத்துக்குக் காலம் நிகழ்ந்த கடற்கோள்களினால் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பிரிந்தது. இதனை பல நூல்கள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. கி.மு. 300 ம் ஆண்டளவில் ஒரு ஒடுங்கிய நீர்ப்பரப்பே இலங்கையை தென்னிந்தியாவிலிருந்து பிரித்திருந்தது. இதனை அக்காலத்தில் சந்திரகுப்தனின் அரசவையில் கிரேக்க தூதுவராகவிருந்த மெகதனிஸ் உறுதிசெய்கின்றார். இவர் இந்தியாவில் தங்கியிருந்த சமயம் இந்தியாவைப்பற்றி நூல் ஒன்றை எழுதியிருந்தார். அதில் அக்காலத்தில் இலங்கையையும் தென்னிந்தியாவையும் ஒரு ஒடுங்கிய ஆறு பிரிக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு இலங்கை தென்னிந்தியாவுக்கு அண்மையில் இருந்ததால் இதற்கு முந்திய காலத்தில் தென்னிந்திய மக்களே இங்கு குடியேறியிருந்தார்கள் என்பது தெளிவு.¹ இவ்வாறு நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே இலங்கையில் குடியேறி வாழ்ந்து வந்த தென்னிந்தியக் குடியினரான திராவிடரையே இலங்கை வரலாற்று நூல்கள் நாகர், இயக்கர் என்று குறிப்பிடுகின்றன. இவர்களையே இந்திய வரலாற்று நூல்கள் சோழர், பாண்டியர், கேரளர் என்று குறிப்பிடுகின்றன. இவர்களைப்பற்றி சேர் வில்லியம் கிளப், பெக்கலோக்கி பென்னர் ஆகியோர் இவர்கள் அனைவரும் இந்துக்கள் என்றும் நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே தென்னிந்தியாவிலிருந்து குடியேறி வாழ்ந்து வந்தனர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பண்டைய இலங்கையில் உரோகணம்.

இலங்கை வரலாற்றினை நோக்குமிடத்து பண்டைக் காலத்தில்

1. தமிழர் பண்பாடு- பக்கம் 25, 26 திருந.சி.சுந்தையாபிள்ளை. பதிப்பு-1982

இத்தீவானது மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது. இவை முறையே இராசரெட்டை, மாயரட்டை, உறுகுணை என்பனவாகும். இவற்றில் உரோகணம் என்ற உறுகுணைப் பிரதேசமானது. பண்டைக் காலம் முதல் நாகரிகம் நிலவியிருந்த பிரதேசமாக விளங்கி வந்துள்ளது. இதனை இங்கு கண்டு பிடிக்கப்பட்ட தொல்லியல் சான்றுகள் உறுதிசெய்கின்றன. இவற்றின் வாயிலாக ஆதிகாலத்தில் இப்பிரதேசத்தில் திராவிடரே பரவலாக வாழ்ந்து வந்தன ரென்பதையும் இந்துமதமே நிலைபெற்றிருந்ததையும் அறியமுடிகின்றது.

வரலாற்று இலங்கையின் முதல் மன்னான விஜயன் தம்பபன்னி யிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் பாண்டிய இளவரசியான தமிழ்ப் பெண்ணையே தனது தேவியாகக் கொண்டிருந்தான்.² இக்காலத்தில் உறுகுணையில் பரவலாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள் நாகர், இயக்கர் என்போராவர். திராவிடரான இவர்களது குறுநில அரசுகளே உரோகணத்தில் நிலைத்திருந்தன. இக்காலத்தில் நாகர் தமிழ்மொழியையும், இயக்கர் திராவிட மொழியான 'எலு' என்ற கொச்சைத் தமிழையும் பேசி வந்தனர். அத்துடன் இவர்கள் இந்து மதத்தெய்வங்களையும் வழிபட்டுவந்தனர்.

விஜயனுக்குப் பின் முறையே பந்துவாசதேவன்(கி.மு. 445-414)அபயன் (கி.மு. 414 - 394) என்போர் ஆட்சிபுரிந்தனர். இதன் பின்னர் பாண்டுகாபயன் (கி.மு.377 - 307) அனுரதபுரியைத் தலைநகராக்கி இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்துவந்தான். இவன் அரசைக் கைப்பற்ற தனது தந்தையின் சகோதரர்களுடன் போரிட்டபோது திராவிடரான இயக்கரே துணைபுரிந்து வெற்றியைத் தேடிக்கொடுத்தனர்.³ இக்காலத்தில் உறுகுணையில் திராவிட நாகரிகம் உன்னத நிலையிலிருந்தது. இதன் பின்னர் மூத்தசிவன் என்ற மன்னன் (கி.மு.307 - 247) அனுரதபுரியில் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் திராவிட நாகரிகம் உறுகுணையில் செழிப்புடன் விளங்கியதுடன் தமிழ் அரசர்களின் ஆட்சியும் உன்னத நிலையில் இருந்தது.

இதன் பின்னர் மூத்தசிவனின் மகனான தேவநம்பியதீசன் மன்னானான்.

2. மகாவம்சம் - பக்கம் 61 கைகர் பதிப்பு - 1986 வரலாற்று இலங்கையின் முதல் அரசி என்ற பெருமையை பாண்டிய இளவரசியான தமிழ்ப் பெண்ணை பெறுகின்றாள்.

3. உலக வரலாறு- பக்கம் 166 திரு.க.இராமநாதனின்-பதிப்பு 1951

இவனது காலத்தில் இலங்கை செழிப்புடன் விளங்கியது. இக்காலத்தில் இலங்கை முழுவதிலும் இந்துமதமே நிலவியிருந்தது. உறுகுணையில் தமிழர்களே பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்த இக்காலத்தில் திராவிட அரசுகள் நிலைத்திருந்தன. இவற்றில் பாண்டிய குலத்தவர்களின் அரசுகளே பிரதானமானவைகளாகும். உறுகுணையின் தென்பகுதியில் கதிர்காமத்திலும் வடபகுதியில் சந்தணகாமத்திலும் நிலைபெற்றிருந்த இத்தமிழ் அரசுகளை பாண்டிய குலத்துச் சிற்றரசர்கள் ஆட்சி புரிந்துவந்தனர்.

கதிர்காமம், சந்தணகாமம், தமிழ் அரசுகள்.

அனுரதபுரி மன்னர்களுடன் நல்லுறவுகள் கொண்டிருந்த இத்தமிழ் அரசுகள் தேவநம்பியதீசன் ஆட்சிக்கு வந்த வேளையில் தேவநம்பியதீசனுடனும் நெருங்கிய உறவுகளைக் கொண்டிருந்தன. இத்தமிழ் அரசுகளின் தோற்றம் பற்றி ஆராயுமிடத்து கி.மு. 4ம், 3ம் நூற்றாண்டுகளில் உறுகுணையில் பாண்டியர் குடியேற்றங்கள் நிகழ்ந்தன என்பதை அறிய முடிகின்றது. இவர்கள் திருக்கோவில் தொடக்கம் அம்பாந்தோட்டம் வரையுள்ள தென்கீழ் துறைகளினூடாக அம்பாந்தோட்டை, மொனராகலை, அம்பாரை உள்ளிட்ட மட்டக்களப்பு ஆகிய மாவட்டங்களில் குடியேறிவாழ்ந்து வந்தனர். அத்துடன் அரசியலிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர்.

உறுகுணையின் தென்பகுதியில் மாணிக்க கங்கைக்கரையிலும் வடபகுதியில் பட்டிப்பளை ஆற்றின் கரையிலும் தேவநம்பிய தீசன் காலத்தில் செழிப்புடன் விளங்கிய திராவிட நாகரீகத்தை தோற்றுவித்த சிற்பிகள் இவர்களேயாவர். தேவநம்பியதீசன் காலத்தில் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டமும் அம்பாரையை உள்ளடக்கிய மட்டக்களப்பு மாவட்டமும் இணைந்து ஒரே பிரதேசமாகவிருந்தது. இப்பெரும் பிரதேசத்தை பாண்டியகுலத்துச் சிற்றரசர்களில் மூத்தோர்வம்சம் கதிர்காமத்திலிருந்தும், இளையோர் வம்சம் சந்தணகாமத்திலிருந்தும் ஆட்சி புரிந்து வந்தனரெனலாம். இவர்கள் அனுரதபுரி மன்னரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றிராத சுதந்திர அரசர்கள் என்பதும் வரலாற்றுண்மையாகும். இவர்களையே மாவம்சம் கதிர்காம, சந்தணகாமச் சத்தியர்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றது.

இத்தமிழ் மன்னர்களது ஆட்சி உறுகுணையில் சிறந்திருந்தது. இதனை

அம்பாந்தோட்டை, மொனராகலை, அம்பாரை ஆகிய மாவட்டங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் உறுதிசெய்கின்றன. 'கல்வெட்டு' என்று குறிப்பிடும் பொழுது இது சாசனம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக வழங்கப் படுவதும் உண்டு. ஆனால் சாசனம் என்ற பதம் கல்வெட்டுக்களை மட்டுமன்றி செப்பேடுகள் முதலியவற்றையும் குறிக்கும். தமிழில் உள்ள தொன்மையான கல்வெட்டுக்கள் (கி.மு.3ம்நூற்.) பிராமியில் அமைந்தவையாகும்.⁵ இவ்வாறான பிராமிச் சாசனங்களே இம்முன்று மாவட்டங்களிலும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றின் வாயிலாக கி.மு3ம்நூற்றாண்டில் உரோகணத்தில் பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்தவர்கள் தமிழர்கள் என்பதையும் இப்பிரதேசத்தின் அரசில் அதிகாரத்தை இவர்களே பெற்றிருந்தனர் என்பதையும் அறியமுடிகின்றது. குறிப்பாக தென்கீழ் இலங்கையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மீன் இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட பதினைந்து பிராமிச் சாதனங்கள் உறுகுணையில் பாண்டிய குலத்துத் தமிழ்ச் சிற்றரசர்களின் கூட்டாட்சி நிலவியிருந்ததை உறுதிசெய்கின்றன. பாண்டியரின் இலச்சினை மீன் உருவம் என்பதும் அறிந்ததேயாகும். மீன் இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட பிராமிச் சாசனங்கள் பதினைந்தும் பேராசிரியர் பரணவிதான அவர்களால் வெளியிடப்பட்டவைகள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.⁶ சகோதரர்கள் கூடிஆளும்முறை பாண்டிய அரசகுலத்தின் சிறப்பியல்பாக நீண்டகாலம் இருந்து வந்தது.

உறுகுணையில் பௌத்தம் தமிழரிடையே பரவுதல்

தேவநம்பிய தீசன் ஆட்சிக்கு வந்த காலத்தில் தமது முன்னோர்களைப் போன்று இவனும், இவனது குடிமக்களும் இந்து மதத்தவர்களாகவே வாழ்ந்து

4. மகாவம்சம்- பக்கம் 138 - வில்லியம் கைசர் பதிப்பு - 1986

5. இந்தியப்பண்பாடும் தமிழரும் - பக்கம் 60,61 - திரு.இராமகிருஷ்ணன்.

6. தமிழர் சமய வரலாறு- பக்கம் 224, 225 - டாக்டர் ஆவேலுப்பிள்ளை பதிப்பு 1980

கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டில் (கி.மு.350) சங்ககாலப்பாண்டியமன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் மீன் உருவம் பதித்த நாணயங்களும் அடங்கும். அண்மையில் இவ்வாறான நாணயங்கள் அனுராதபுரம் அழகன் குளத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. (வீரகேசரி செய்தி- 03.03.1997) செய்தி - கி.மு.350ம் ஆண்டு பாண்டியமன்னன் நாணயம் அகழ்வாய்வில் கண்டுபிடிப்பு.

வந்தனர். தேவநம்பிய தீசன் நகர எல்லைகளை வரையறை செய்யும் போது பிராமணன் ஒருவனுக்குச் சொந்தமான சிவன் கோவிலைக் கடந்து சென்றான் என்ற குறிப்பும் உண்டு. அனுராதபுரம் போதிமரத்துக்கருகில் (கீழே) 1898ல் நடந்த அகழ்வாராச்சியின் போது ஒரு சிவன் கோவில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.⁷ இவ்வாறு இலங்கையில் இந்துமதம் நிலைபெற்றிருந்த காலத்திலேயே பௌத்தம் இலங்கையில் அறிமுகமானது.

தேவநம்பிய தீசன் காலத்தில் வடஇந்திய மன்னனான அசோகனுக்கும், இலங்கைக்குமிடையில் நிலவியிருந்த நட்பின் பயனாகவே பௌத்தம் இலங்கையில் அறிமுகமான தெனலாம். மாமன்னர் அசோகன் இலங்கை மீது தனக்கிருந்த அபிமானத்தைத் தெரியப்படுத்தும் விதமாக காயர் சேத்திரத்திலுள்ள புத்தர் ஞான ஒளி பெற்ற பொழுது அமர்ந்திருந்த அரசமரத்தின் ஒரு கிளையை சங்கமித்தை மூலமாக அனுப்பிவைத்தான். இவ்வெள்ளரசுக் கிளை நடுகை விழா அனுராதபுரியில் நடைபெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து பௌத்தமதம் இலங்கையில் வேகமாகப் பரவியது.

இலங்கைக்கும் அசோகனின் பேரரசுக்குமிடையில் நட்பு நிலவியிருந்ததை இவனின் 2ம், 13ம் கல்வெட்டுக்கள் மூலமாக அறிய முடிகின்றது.⁸ தேவநம்பியதீசன் காலத்தில் அனுராதபுரியில் நடைபெற்ற புனித அரச மரக்கிளை நாட்டல் விழாவில் உறுகுணையில் ஆட்சி புரிந்த கதிர்காமத்துத் தமிழ் அரசர்களும், சந்தனகாமத்து அரசர்களும் கலந்து கொண்டனர். இவர்கள் தேவநம்பிய தீசனின் அழைப்பின் பேரிலேயே இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டனர்.⁹ பாண்டிய குலத்துத் தமிழ்ச் சிற்றரசர்களான இவர்கள் தத்தமது அரசிலும் அரச மரக்கிளைகளை நாட்டியுள்ளனர்.

இவர்கள் வழங்கிய ஆதரவின் பயனாக உறுகுணையில் பௌத்தம் பரவத் தொடங்கியது. பண்டைக் காலம் முதல் இந்துக்களாக வாழ்ந்து வந்த திராவிடரிடையே பௌத்த மதமும் செல்வாக்குப் பெற்றது. பௌத்த தமிழர்கள்

7. தமிழர் வரலாறும் இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வு-பக்.225-227 சுதிர் தணிகாசலம்-1992

8. தென்னிந்திய வரலாறு - பக்கம் 92 நீலகண்டசாஸ்திரி எம்.ஏ. இரண்டாம் பதிப்பின் தமிழாககம் - இலங்கை.

9. மகாவம்சம் - பக்கம் 133. வில்லியம் கைகர் பதிப்பு 1986

உருவாயினர். உறுகுணையில் ஆரம்பகாலத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பௌத்த வழிபாட்டுத் தலங்கள்யாவும் பௌத்த தமிழர்களின் (இயக்கர், நாகர் உட்பட) வழிபாட்டுக்காக உருவாக்கப்பட்டவைகளாகும். இயக்கர் பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்த மகியங்கனையில் தேவநம்பியதீசன் ஒரு தாகபையை நிறுவினான். உறுகுணையில் தமிழரிடையே பௌத்தம் பரவிய இக்காலத்தில் உறுகுணையின் வடபகுதியாகிய சந்தணகாமத்திலும் தமிழரிடையே பௌத்தம் பரவியது. தமிழர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்த சந்தணகாமம் கல்லோயாப் பகுதியாகும்.¹⁰

இதனை விளக்கமாகக் கூறுமிடத்து பண்டைய நகர்களிலொன்றான சாகாமத்தின் மேற்கு, வடக்குப் பகுதிகள், அம்பாரை, இக்கினியாகலை, நவகிரி, மண்டூர், இறக்காமம், திகவாபி ஆகிய பகுதிகளை சந்தணகாமம் உள்ளடக்கியிருந்தனெனலாம். இக்காலத்திலேயே (கி.மு.3ம் நூற்.) திகவாபி தலம் தோன்றியிருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. திகவாபியைச் சேர்ந்து குடுவில் என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிராமிச்சாசனம் ஒன்று பௌத்த தமிழர்கள் திகவாபியில் வாழ்ந்தமை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. அத்துடன் அவர்கள் பௌத்த குருமாரை ஆதரித்ததையும் இச்சாசனம் குறிப்பிடுகின்றது.

மாகமை அரசின் தோற்றம்

தேவநம்பிய தீசனின் ஆட்சிக் காலத்தில் அனூரதபுரி அரசின் ஆணையை ஏற்காத அரசுகள் உறுகுணையில் நிலைத்திருந்தன. இதனை வரலாறுகள் மூலமாக அறியமுடிகின்றது.¹¹ இக்காலத்தில் கதிர்காமத்திலும், சந்தணகாமத்திலும் நிலைத்திருந்த தமிழ் அரசுகளே சுதந்திர அரசுகளாக விளங்கினனெனலாம். இவ்வேளையிலேயே 'மாகம்' அரசு உதயமானது. இலங்கையில் பௌத்தமதம் அறிமுகமாகிய பின்னர் உறுகுணையின் தென்பகுதியில் மகாநாகன் என்பவனால் மாகம் அரசு உருவாக்கப்பட்டது. இதனை வரலாறுகள் மூலமாக அறிய முடிகின்றது.

தேவநம்பிய தீசன் காலத்தில் இவனின் அரசியானவன் அவனின் தம்பியும் துணைவேந்தனுமாகிய மகாநாகனை நஞ்சூட்டிக் கொல்ல முயன்றான்.

10. ஈழத்தமிழர் வரலாறு தொகுதி 1 பக்கம் 15 திரு.சி.க.சிற்றம்பலம் - பதிப்பு 1994

11. பண்டைய ஈழம் பாகம் 1 பக்கம் 74. வே.க.ந.ராசா. சேது நூலகம், கரவெட்டி.

இதனையறிந்த மகாநாகன் உறுகுணைக்கு ஓடி ஓளித்தான். அங்கு சென்ற அவன் 'மாகமை'யில் ஒரு அரசை நிறுவினான். இக்காலத்தில் களனியிலும் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்திலும் அரசுகள் பல நிலைத்திருந்தன. இவ்வாறு வரலாற்றாசிரியர் எச்.டபிள்யு. கொடின்றிற்றன் குறிப்பிடுகின்றார்.¹² அனூரதபுரத்திலிருந்து தப்பியோடி வந்த நாகனுக்குத் தஞ்சமளித்தவர்கள் கதிர்காமத்து தமிழ்ச்சிற்றரசர்கள் ஆவர். இவர்களது துணையுடனேயே மகாநாகன், மாகம என்னும் நகரத்தை நிர்மாணித்து உறுகுணையில் மன்னனானான். ஆயினும் உறுகுணைத் தமிழ் அரசுகள் தொடர்ந்து சிறப்புடன் விளங்கி வந்தன.

இக்காலத்தில் தெவிநுவரை, உகந்தை, நாகர்முனை (சங்குமன் கண்டி) ஆகிய இடங்களில் நாகர் குடியிருப்புகள் அமைந்திருந்தன. கந்தப்பாணந்துறை (திருக்கோவில்) தொடக்கம் மாத்துறை வரையுள்ள துறைமுகங்கள் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தன. சங்க காலத்துக்குச் சமமான இக்காலத்தில் பிறநாட்டு வாணிபத்திலும் தமிழ் அரசர்கள் (கதிர்காமம், சந்தணகாமம்) ஈடுபட்டு வந்தனர். ஒருசமயம் அனூரதபுரத்திலிருந்து தப்பியோடிவந்த அரசகுமாரன் ஒருவனை ஜாவாவுடனான வணிகத்துக்குப் பொறுப்பாக கதிர்காமத்துத் தமிழ் அரசர்கள் நியமித்தனரென பரணவிதான குறிப்பிடுகின்றார்.¹³ இதன் வாயிலாக பிறநாட்டு வணிகத்தில் உறுகுணைத் தமிழ் மன்னர்கள் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவம் தெளிவாகின்றது.

இக்காலத்தில் (கி.மு.3ம் நூற்) தமிழகத்தில் திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர் போன்ற முருகதலங்கள் சிறப்புடன் விளங்கின. இதனைச் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதே போன்று உறுகுணைத்தமிழ் அரசர்களால் (கதிர்காமம், சந்தணகாமம்) கதிர்காமம், திருக்கோவில் ஆகிய முருகதலங்கள் ஆதரிக்கப்பட்டுச் சிறப்புடன் விளங்கியதும் வரலாற்றுண்மையாகும். கதிர்காமத் தலமானது பாண்டிய குலத்தவரான கதிர்காமத்துத் தமிழ்ச் சிற்றரசர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை கருதுகின்றார்.

உறுகுணைத் தமிழ் அரசுகள் வீழ்ச்சி

உறுகுணையில் தமிழரது செல்வாக்கும், தமிழ்ச்சிற்றரசர்களின்

12. இலங்கையின் கருக்க வரலாறு - பக்கம் 16. எச்.டபிள்யு.கொடின்றன். பதிப்பு 1960

13. தமிழர் சமய வரலாறு - பக்கம் 224, 225 டாக்டர்.ஆ.வேலுப்பிள்ளை பதிப்பு 1980

ஆதிக்கமும் நிலவியிருந்த இவ்வேளையில் மாகமையிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்து வந்த சிங்கள மன்னர்களால் உறுகுணையில் தமது ஆதிக்கத்தை முழுமையாக நிலைநாட்ட முடியவில்லை. இந்நிலையில் அவர்கள் உறுகுணைத் தமிழ் அரசர்களுடன் நட்பாக இருந்து வந்தனர். மாகமை அரச குலத்தவருக்கும் கதிர்காமத்து அரசகுலத்தவருக்குமிடையில் திருமணத்தொடர்புகளும் இருந்து வந்தன. இதனை போவத்தகல கல்வெட்டின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.¹⁴ இதேவேளை கதிர்காமச் சந்தணகாமத்துத் தமிழ்ச் சிற்றரசர்கள் அனுரதபுரியுடனும் நெருங்கிய உறவுகள் கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வாறு உறுகுணையில் நெடுங்காலமாக நிலைத்திருந்த தமிழர்களின் ஆதிக்கத்தை பெருமுயற்சிகளின் பின்பு முடிவுக்குக்கொண்டு வந்தவன் கோதபாயன் என்ற சிங்கள மன்னனாவான். மாகமையிலிருந்து ஆட்சி புரிந்து வந்த இவன் மகாநாகனின் மகனான யத்தலாய தீசனின் மகனாவான். இவன் பத்துக் கதிர்காமத்து அரச சகோதரர்களைக் கொலை செய்தான் என்பதை அறிய முடிகின்றது.¹⁵ தட்டுவம்சம் என்ற நூலும் இதனை உறுதி செய்கின்றது. இதன் பின்னரே சிங்கள மன்னரின் ஆதிக்கம் உறுகுணையில் நிலவ ஆரம்பித்தது எனலாம்.

தேவநம்பியதீசன் காலத்தில் அனுரதபுரியிலிருந்து தண்டனைக்குப் பயந்து தப்பியோடிவந்த மகாநாகனுக்கு தஞ்சமளித்தவன் கமணி என்ற கதிர்காமத்துச் சிற்றரசனாவான். இவனது பத்துப்பிள்ளைகளையும் அழித்து உறுகுணையின் இராசதானியை கவந்தீசனின் தந்தையான கோதபாயன் தனதாக்கிக்கொண்டான். ஆயினும் கதிர்காமப் பகுதியில் தமிழ்ச்சிற்றரசர்களின் ஆதிக்கம் ஓரளவு இருந்து வந்தது. பத்து சிற்றரசர்களில் மூத்தவனின் மகனான தர்மராஜா என்பவனின் மகன் மகாதீசன் என்பவன் தென் கிழக்குப் பகுதியில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தான்¹⁶ என்பதை அறியமுடிகின்றது. இதன் வாயிலாக உறுகுணையின் தென்பகுதியில் சிங்கள மன்னர்கள் தமது ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தியிருந்தபோதும் தென்கிழக்கிலங்கையில் தமிழரது அரசியல் செல்வாக்கு தொடர்ந்து நிலைத்திருந்தது என்பது தெளிவு.

14. பண்டைய ஈழம்-பாகம் 1 - பக்கம் 75 வே.க.நடராசா

15. A CONCISE HISTORY OF CEYLON - Page 60 - C.W.NICHOLAS AND S.PARANAVIDANA- Col.1961

16. ஈழத்தவர் வரலாறு- பக்கம் 39 கலாநிதி.க.குணராசா. ஓக்ஸ்ட்-1996

மட்டக்களப்பு மன்னன்

கி.பி. 9ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்து வந்த மன்னர்கள் பாண்டியமன்னர்களுடன் நெருங்கிய உறவுகளைக் கொண்டிருந்தனர். சோழர் இலங்கையைக் கைப்பற்றும் வரையும், இந்நிலை நீடித்திருந்தது. கி.பி.799ம் ஆண்டு அனுராதபுரி அரசின் தெற்கு எல்லை கல்லோயாவாக மாற்றப்பட்டது. (தற்போதைய அம்பாறை நகரின் மேற்குப்பகுதி) இதன் காரணமாக அனுராதபுரி அரசர்களின் அரசியல் செல்வாக்கு தென்கிழக் கிலங்கையிலும் நிலவத்தொடங்கியது.

ஆயினும் இக்காலத்தில் (கி.பி.800) தென்கிழக்கிலங்கை தனியானதொரு அரசியல் பிரிவாகவே இருந்து வந்தது. கலிங்க குலத்துச் சிற்றரசன் இப்பிரதேசத்தை ஆட்சி புரிந்து வந்தான். இதேகாலத்தில் வடஇலங்கையிலும் கலிங்க குலத்தவனான ஜெயதுங்கன் என்ற பாலசிங்கன் ஆட்சிபுரிந்து வந்தான். வடஇலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த பாலசிங்கன் முதலாம் சேனன் என்ற அனுராதபுரி மன்னனின் சமகாலத்தவனாவான். ஜெயதுங்கன் தென்கிழக் கிலங்கையுடன் நல்லுறவுகள் கொண்டிருந்ததுடன் இப்பிரதேசத்தின் சமயப் பணிகளிலும் அக்கறை கொண்டிருந்தான்.¹

முதலாம் சேனனின் ஆட்சிக்காலத்தில்(கி.பி. 819- 839) பாண்டிய மன்னனான ஸ்ரீமாறவல்லபன் இலங்கை மீது படையெடுப்பொன்றை மேற்கொண்டான். இப்படையெடுப்பினால் முதலில் தாக்குண்டது வடஇலங்கைத் தமிழ் அரசேயாகும். இதன் பின்னர் அனுராதபுரி நகரம் பாண்டிய மன்னனான ஸ்ரீமாறவல்லபனால் சூறையாடப்பட்டது. இக்காலத்தில் அனுராதபுரியில் ஏராளமான தமிழ்ச்சைவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் தமிழ் மன்னனான பாண்டியனுடன் சேர்ந்து கொண்டனர்.

1. தொல்லியல் சிந்தனைகள்- பக்கம் 27,28 நா.நவநாயகமூர்த்தி பதிப்பு-1995

இப்படையெடுப்பின் காரணமாக அனுரதபுரிநகரை விட்டுப் புறமுது கிட்டோடிய முதலாம் சேனன் ஸ்ரீமாறவல்லபனுடன் சமாதானம் செய்ததும் அனுரதபுரிக்குத் திரும்பினான். இதன்பின்பு முதலாம் சேனன் பொலநறுவையிலிருந்து ஆட்சி புரிந்து வந்தான்.² இதற்கான காரணம் அனுரதபுரியிலும் அதன் வடக்கிலும் திருகோணமலையிலும் தமிழரது செல்வாக்கு அதிகரித்திருந்ததேயாகும். சோழர் இலங்கையைக் கைப்பற்றும் காலம் வரையும் இந்நிலை நீடித்திருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் சைவம் செழிப்புற்றிருந்தது. அனுரதபுரத்தில் சைவ ஆலயங்கள் பல நிர்மாணிக்கப்பட்டன.

கி.பி. 993 வரை நிலவிய அனுரதபுரி ஆட்சியில் புராதன அழிபாடுகளின் மத்தியில் சிறப்பாக அனுரதபுரி நகரத்தின் வடபகுதியில் பல சைவக் கோயில்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. சிவபெருமான், காளி, பிள்ளையார் ஆகிய தெய்வங்களுக்குரிய ஆலயங்கள் இவற்றிடையே காணப்படுகின்றன.³ மேலும் இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட “போதி நிழலமர்ந்த புண்ணியன்...” என்று தொடங்கும் நாலு நாட்டார் கல்வெட்டும் கி.பி.9ம்10ம் நூற்றாண்டுகளில் அனுரதபுரியில் தமிழரது செல்வாக்கு நிலவியிருந்ததை உறுதி செய்கின்றது.⁴

முதலாம் சேனனுக்குப் பின் இரண்டாம் சேனன் என்னும் மன்னனது (கி.பி.893-874) காலத்தில் இலங்கை செழிப்புடன் விளங்கியது. இரண்டாம் சேனனது அரசியல் செல்வாக்கு அக்காலத்தில் தமிழ்ச்சைவர்கள் பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து வந்த தென்கிழக்கிலங்கையிலும் பரவியிருந்தது எனலாம். இவன் சைவ மதத்தைச் சேர்ந்த சிங்கள மன்னனாவான். இவனைப்போன்று முதலாம் சேனனும் சைவனாகவே வாழ்ந்து வந்த சிங்கள மன்னன் ஆவான். இதனை வரலாறுகள் தெளிவுறுத்துகின்றன.

முதலாம் சேனனை சைவ சமயத்திற்கு மாற்றியவர் மாணிக்கவாசகரென்று கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற “இத்தினாகாரி” என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் இலங்கையில் வாழ்ந்த பௌத்த

2. இலங்கையின் சுருக்கவரலாறு- பக்கம் 34 எட்டபின்பு.கொடிநின்றன் - பதிப்பு 1860

3. இந்து கலைக்களஞ்சியம்- பேராசிரியர்.சி.பத்மநாதன்.வெளிப்பு- இந்துசமய கலாசார அலுவலகம் திணைக்களம்.

4. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி - பக்கம் 45 டாக்டர் க.செந்ராசா.

மன்னனொருவன் சைவசமயத்தைத் தழுவிவதாக குறிக்கப்பட்டுள்ளது.⁵ இதனை நிகாயசங்கிராஹவ என்ற சிங்கள நூலும் குறிப்பிடுகின்றது. இரண்டாம் சேனன், முத்துக்கள் நிறையவுள்ள ஆயிரம் சாடிகளை சைவாலயங்களில் பணிபுரிந்த குருக்கள்மாருக்கு வழங்கியதாக கூறப்படுகின்றது.⁶ இம்மன்னன் தென்கிழக் கிலங்கையுடன் நெருங்கிய உறவுகள் கொண்டிருந்தான்.

தென்கிழக்கிலங்கை என்று குறிப்பிடும் பொழுது வடக்கே வெருகல் தொடக்கம் தெற்கே கூமுனை வரையுள்ள கரையோர மாகாணத்தையும் அதனைச் சேர்ந்த உட்பிரதேசத்தையும் குறிப்பதாகும். கி.மு.2ம் நூற்றாண்டளவில் கூத்திகள் என்னும் அனுரதபுரி மன்னனால் இப்பிரதேசத்தில் தமிழருக்கெனத் தனியானதொரு அரசியல் பிரிவு உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வரசின் தலைநகராக மட்டக்களப்பு என்ற நகரத்தையும் இத்தமிழ் மன்னன் நிர்மாணித்தான். இந்த நகரம் இன்றைய வீரமுனைக்கு அருகாமையில் அமையப் பெற்றிருந்தது.⁷

கி.முன் முதலாம் நூற்றாண்டளவில் துட்டகாமினியின் படையெடுப்பினால் நலிவுற்றிருந்த தென்கிழக்கிலங்கைத் தமிழரசு (சிற்றாட்சிப் பிரிவு) வர்த்தகாமினியின் மகளான சோரநாதன் (கி.மு.3- கி.பி.9) என்பவனது காலத்தில் மீண்டும் செழிப்படையத் தொடங்கியது. இக்காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த இரஞ்சலன் என்னும் கலிங்க குலத்துத் தமிழ் மன்னனைத் தொடர்ந்து தென்கிழக் கிலங்கையில் தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்து வந்தனர். இவர்கள் சுதந்திர மன்னர்களாகவே இப்பிரதேசத்தை ஆட்சி புரிந்து வந்தனர்.

கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டளவில் 'வங்கலாடன்' என்ற கலிங்க குலத்துத் தமிழ் மன்னன் ஆட்சிபுரிந்தான். இவனது ஆட்சி சிறப்புற்றிருந்தது. இவனைத் தொடர்ந்து கி.பி.8ம் நூற்றாண்டு முதலாம் சேனனின் காலம் வரையும் தென்கிழக் கிலங்கையில் தமிழ்ச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி செழிப்புடன் விளங்கியது. அனுரதபுரியிலிருந்து ஆட்சி புரிந்து வந்த மானவர்மன் (கி.பி. 684-718) என்பவனைத் தொடர்ந்து முதலாம் சேனன் காலம் வரையும் சிங்கள மன்னரிடையே நிலவியிருந்த அரசியல் பிணக்குகள், இதன்பயனாக இலங்கை அரசியலில் தமிழர் பெற்றிருந்த செல்வாக்கு என்பன இதற்குக் காரணிகளாக

5. தமிழகமும் பௌத்தமும் - சுட்டுரை பேராசிரியர், வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் - வெசாக் மலர் - கலாசார அலுவலகம் அமைச்சு வெளியீடு - 1984

6. பண்டைய ஈழம் பாகம் 1- பக்கம் 213 வே.க.நடராசா-சேது நூலகம், கரவேட்டி.

7. மட்டக்களப்பு மான்மியம்- பக்கம் 19,20,21, பதிப்பாசிரியர்: எப்.எக்ஸி.நடராசா - 1962.

அமைந்தன எனலாம்.

கி.பி.8ம் நூற்றாண்டில் வடஇலங்கையிலும், தென்கிழக்கிலங்கையிலும் கலிங்க குலத்துத் தமிழ்மன்னர்களாது ஆட்சி உன்னத நிலையிலிருந்தது. இவ்வேளையிலேயே பாண்டியன் ஸ்ரீமாறவல்லபனின் இலங்கைப் படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது. இதன் விளைவாக வடஇலங்கையில் நிலைத்திருந்த ஜெயதுங்கன் என்ற பாலசிங்களின் அரசு மட்டுமன்றி தென்கிழக்கிலங்கையில் நிலைத்திருந்த மட்டக்களப்பு அரசும் நலிவுற்றது எனலாம். இதனைத் தொடர்ந்து தென்கிழக்கிலங்கை சிலகாலம் தனது சுதந்திரத்தை இழந்து 'இரத்தின வல்லி' அரசின் கீழிருந்தது. இந்நிலையினை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தவன் தருமசிங்களன் என்ற வீரன் ஆவான்.

இவன் இரத்தினவல்லி அரசிடமிருந்து தென்கிழக்கிலங்கையை மீட்டெடுத்து மட்டக்களப்பு நகரிலிருந்து (வீரமுனைக்கு அண்மையிலிருந்த பண்டைய மட்டக்களப்பு நகர்) இப்பிரதேசத்தை ஆட்சி புரிந்துவந்தான். இக்காலத்திலேயே பொலநறுவையிலிருந்து இரண்டாம் சேனன் (கி.பி.839-873) ஆட்சி புரிந்துவந்தான். சிறந்த வீரனாக விளங்கிய தருமசிங்களன் இரண்டாம் சேனனது ஆணையை ஏற்றிருந்த போதும் சுதந்திரமுள்ள மன்னனாகவே தென்கிழக்கிலங்கையை ஆட்சிபுரிந்து வந்தான்.

இக்காலப்பகுதியில் பாண்டியநாட்டில் அரசியல் நெருக்கடியொன்று ஏற்பட்டது. இதற்கான காரணம் அப்பொழுது பாண்டிய நாட்டை ஆட்சி புரிந்து வந்த ஸ்ரீமாறவல்லபன் தனது முதல் மகனான, இரண்டாம் வரகுணனை விட்டு தனது இரண்டாம் தாரத்தின் மகனான வீரநாராயணன் என்பனை இளவரசனாக நியமித்ததேயாகும். ⁸ இதனால் கோபமுற்ற இரண்டாம் வரகுணன் தனது தந்தையான ஸ்ரீமாறவல்லபனுடன் பகைத்துக்கொண்டு இலங்கைவந்து அனூராதபுரி மன்னனான இரண்டாம் சேனனிடம் உதவி கோரினான்.

இவனை மகாவம்சம் 'மாயா' என்ற இளவரசன் என்று குறிப்பிடுகின்றது. ⁹ முதலாம் சேனனது காலத்தில் இலங்கை மீது படையெடுத்து நாட்டைச்சின்னாய் பின்னப்படுத்திய ஸ்ரீ மாறவல்லபனின் மகனான இவளையே (பாண்டிய இளவரசன்) புனந்துறுவன் என்று மட்டக்களப்பு மான்மியம் குறிப்பிடுகின்றது.

8. மட்டக்களப்பு மான்மியம் - பக்கம் 45 பதிப்பாசிரியர்: எப்.எக்ஸ்டி.நடராசா - 1962.

9. பாண்டியர் வரலாறு - பக்கம் 75, 76 டாக்டர்.கே.வி.ராமன்.

இரண்டாம் சேனன் இப்பாண்டிய குமாரனுக்கு அரசரிமையைப் பெற்றுக் கொடுக்கப் பாண்டிய நாட்டுக்குப் படையொன்றை அனுப்பத்தீர்மானித்தான். அத்துடன் முதலாம் சேனன் காலத்தில் ஸ்ரீமாறவல்லபன் மேற்கொண்ட இலங்கைப் படையெடுப்புக்கும், பழிக்குப் பழிவாங்கலாமென்றும் இவன் கருதினான். இதன் பொருட்டு சிறந்த வீரனொருவன் தலைமையில் படையொன்றைப் பாண்டிய நாட்டுக்கு அனுப்புவதே தனது வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும் என்று கருதினான்.

இதனைக் கருத்திற் கொண்ட இரண்டாம் சேனன் தென்கிழக்கிலங்கையில் ஆட்சி புரிந்துவந்த தருமசிங்கன் தலைமையில் பாண்டிய நாட்டிற்குப் படையொன்றை அனுப்பிவைத்தான். இலங்கைப் படைக்குத் தளபதியாகச் சென்ற தருமசிங்கனை சிலவரலாற்று நூல்கள் 'குட்டகன்' என்று குறிப்பிடுவதுடன் இவனது தலைமையில் சென்ற படை மகாதீர்த்தம் ஊடாகச் சென்றதாகவும் குறிப்பிடுகின்றன.¹⁰

இப்படையில் மூவாயிரம் பேர் அடங்கியிருந்தனர். பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரான மதுரையைச் சென்றடைந்த இவர்கள் மதுரைநகரை அழித்துச் சூறையாடியதுடன் முதலாம் சேனனது காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து கொண்டு சென்ற செல்வங்களையும், திரவியங்களையும் கைப்பற்றினர். பின்னர் பாண்டிய குமாரனான புனந்துறுவனையும் (இரண்டாம் வரகுணன்) பாண்டிய மன்னனாக்கி வெற்றியுடன் நாடு திரும்பினர்.¹¹ இரண்டாம் சேனனது காலத்தில் இலங்கை பாண்டிய நாட்டின் மீது மேற்கொண்ட படையெடுப்புப்பற்றி தளவாய்புரச் செப்பேடுகளில் கிடைக்கும் செய்திகள் உறுதிசெய்கின்றன.¹²

இவற்றின் வாயிலாக அனுரதபுரி மன்னனான இரண்டாம் சேனன் (பொலநறுவையைத் தங்குமிடமாகக் கொண்டிருந்தான்) தென்கிழக் கிலங்கையுடன் கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவுகள்பற்றி அறிய முடிகின்றது. இரண்டாம் சேனன் தமிழும் சைவமும் அக்காலத்தில் நிலைபெற்றிருந்த பாண்டியநாட்டின் மீது படையெடுத்தபோது தமிழும் சைவமும் செழிப்புற்றிருந்த

10. History of Ceylon : Page 151 C.W.Nicholas and S.Paranavidana- Colombo-1961

10. பண்டைய ஈழம் பாகம் 1- பக்கம் 168,169 வே.க.நடராசா.- சேது நூலகம், கரவெட்டி.

11. மட்டக்களப்பு மான்மியம் - பக்கம் 45,46 பதிப்பு எப்.எக்ஸி.நடராசா -1962

12. பாண்டியர் வரலாறு - பக்கம் 75,76 டாக்டர் கே.வி.ராமன்.

தென்கிழக்கிலங்கையை ஆட்சி புரிந்த மன்னனது தலைமையிலேயே தனது படையை அனுப்பிவைத்தான்.

இதேபோன்றே சோழமன்னனான சுந்தர சோழன் கி.பி.965ல் தனது படையொன்றை இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தபோது கொடும்பாளூர்ச் சிற்றரசனான புராந்தகன் சிறியவேளான் என்னும் மன்னனது தலைமையிலேயே அனுப்பிவைத்தான். இதனை வரலாறுகள் குறிப்பிடுகின்றன.¹³

பாண்டிய நாட்டிலிருந்து வெற்றியுடன் திரும்பி வந்த தென்கிழக்கிலங்கை (பண்டைய மட்டக்களப்பு மாவட்டம்) மன்னனான தருமசிங்கன் தனது ஆட்சிப் பகுதியில் அமைந்திருந்த புகழ்பெற்ற சிவாலயமான கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரர் ஆலயத்தை கருங்கல்லினால் நிர்மாணித்தான். பின்னர் ஆலயக்குருமாரின் ஆலோசனையின் பேரில் சுற்றாமதில்கள், மண்டபங்கள் என்பனவற்றைக் கட்டிமுடித்து மகாகும்பாபிஷேகமும் செய்தான். இதன் வாயிலாக இவனது சிவபக்தியின் மேன்மையை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

தருமசிங்கனது ஆட்சிக் காலத்தில் தென்கிழக்கிலங்கையில் சைவமும் தமிழும் உன்னத நிலையிலிருந்தன. இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ்சைவர்களும், பௌத்த தமிழர்களும், பௌத்த சிங்களவரும் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். இக்காலத்தில் அனுரதபுரிக்கும் தென்கிழக்கிலங்கைக்கு மிடையில் நெருங்கிய உறவுகள் நிலவியிருந்தன. இவை பெரும்பாலும் சமய கலாசாரத் தொடர்புகளாகவே இருந்து வந்தன எனலாம்.

இக்காலம் தொடக்கம் கி.பி.993ஆம் ஆண்டு சோழர் இலங்கையைக் கைப்பற்றும் வரையும் அனுரதபுரி மன்னர்கள் பாண்டியருடன் கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவுகளே சோழர் இலங்கையைக் கைப்பற்ற வழிகோலின எனலாம். இக்காலகட்டத்தில் (கி.பி.840-993) தென்கிழக்கிலங்கை (பண்டை மட்டக்களப்பு மாவட்டம்) பாண்டிய நாட்டுடன் கொண்ட நெருக்கமான தொடர்புகளால் அங்கு நிலவியிருந்த சமய கலாச்சார மரபுகள் இப்பிரதேசத்திலும் நிலைபெறுவதற்கு வழிவகுத்தன.

இக்காலத்தில் (கி.பி.840-993) அனுரதபுரியிலும் இந்நிலையே

13.சோழர் வரலாறு-பக்கம் 150 டாக்டர் கே.கேயின்னை. தமிழ் நாட்டுப்பாடநூல்திறுவனம்.

நிலவியிருந்தது. தமிழும் உன்னத நிலையிலிருந்தது. இவை வரலாற்று உண்மையாகும். இக்காலத்திலேயே தென்கிழக்கிலங்கையின் தென்பகுதியில் பிராந்திரகொண்ட (முருகவழி) சாகாமம் (நாற்பிறந்தல்), ஆகிய இடங்களில் கண்ணகி வழிபாடு (கண்ணகி ஆலயங்கள்) தோன்றியிருந்தனவென்று வரலாற்று ஆய்வுகள் முரலமாக அறியப்படும்.

முற்காலப் பாண்டியர் காலமாகிய இக்காலத்தில் தென்கிழக்கிலங்கையின் முக்கிய நகரங்களிலொன்றாக சாகாமம் விளங்கியது. இங்கு பாண்டிய நாட்டின் மதுரையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட செண்பகச்செல்வி அல்லது செண்பகநாச்சி என்ற கண்ணகி விக்கிரகம் ஆலயமொன்றமைத்து பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டது. இவ்வாலயம் சாகாமத்திற்கு கிழக்கே ஊரக்கை என்னுமிடத்தில் அமைந்திருந்தது. இவ்வழிபாட்டுத்தலத்தின் தொடர்ச்சியே தம்பிலுவில் கண்ணகி ஆலயமாகும்.¹⁴

இக்காலத்தில் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை பாண்டிய நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த தமிழரிடையே முருகவழிபாடு சிறப்புடன் விளங்கியதெனலாம். இரண்டாம் வரகுணன் திருச்செந்தூர் முருகனுக்கு அழித்த தானம் பற்றி இவனது திருச்செந்தூர் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது. ¹⁵ இதே காலப்பகுதியில் தென்கிழக்கிலங்கையில் முருகவழிபாடும் உன்னத நிலையிலிருந்தது. திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம் புகழ்பெற்ற முருகன் ஆலயமாக விளங்கியது,

இன்று கல்லோயாப் பள்ளத்தாக்கின் தலைநகராக விளங்கும் அம்பாரை நகரம். கி.பி.8ம் 9ம் 10 ம் நூற்றாண்டுகளில் மக்கள் குடியிருப்புக்கள் நிறைந்த பிரதேசமாக விளங்கியது. இப்பகுதிகளில் தமிழ்ச் சைவர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்தனர், தற்போதைய அம்பாரைப் பிள்ளையார் ஆலயம் இருக்குமிடம் அம்பாரைவில் எனப் பெயர் வழங்கியது. இங்கு ஒரு பெரிய சிவாலயம் அமைந்திருந்தது. இவ்வாலயம் சிங்கள மன்னரின் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருந்ததாக வரலாற்றுச் செய்திகள் உண்டு. அம்பாரைப் பகுதியல் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் கி.பி.13ம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ்ச்சைவர்கள் இப்பகுதியில் வாழ்ந்ததை உறுதிசெய்கின்றன.

14. தென் கிழக்கிலங்கையில் கண்ணகி வழிபாடு. கட்டுரை. வீரகேசரி- வாரமலர் 04.06.95
 15. தமிழரும் முருகவழிபாடும் - பக்கம் 38 - நா.நவநாயகமூர்த்தி- பதிப்பு 1994.

சோழரது ஆட்சியில் இலங்கையில் இந்து மதமும் கலைப்பண்பும்

சோழரது ஆட்சி

தென்னிந்தியாவில் சோழப்பேரரசு உன்னத நிலையிலிருந்த காலத்தில் இலங்கையைச் சோழர் கைப்பற்றி ஆட்சிபுரிந்தனர். முதலாம் இராசஇராசன் இலங்கையின் பெரும்பகுதியைக் கைப்பற்றி அதற்கு மும்முடிச்சோழ மண்டலம் என்று பெயரிட்டு தன் நாட்டுடன் ஒரு பகுதியாகச் சேர்த்துக் கொண்டான். இராசராசனது சாசனங்களில் காணப்படும் மெய்க்கீர்த்திகளில் அவன் இலங்கையை வெற்றி கொண்ட செய்தி காணப்படுகின்றது. அவன் ஆட்சியின் எட்டாம் ஆண்டிலிருந்தே மெய்க்கீர்த்திகள் காணப்படுவதால் அவன் ஈழமண்டலத்தை வெற்றி கொண்டது கி.பி.993க்கு முன்பே என்பது அறியமுடிகின்றது.¹

ஆதலால் முதலாம் ராஜராஜன் கி.பி.985ம் ஆண்டளவில் தொலைவில் சிங்கள மன்னர் ஆட்சியிலிருந்த சில பகுதிகளைத் தவிர முழுநாட்டையும் கைப்பற்றினான் என்று கொள்ளலாம். முதலாம் ராஜராஜனின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஈழமான 'மும்முடிச் சோழமண்டலத்து' என்ற பிரிவு யாழ்ப்பாண குடாநாடு, திருகோணமலை மாவட்டம் உட்பட ராஜராஜன் வெற்றியீட்டிய ராஜரட்டைப் பகுதிகளையுமே குறிப்பிடுகின்றது.² இக்காலத்தில் தென்கிழக்கிலங்கையை ஆட்சிபுரிந்துவந்த சிற்றரசர் சோழரது ஆணையை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். சோழரது பிரதிநிதியாகவே இவர்கள் தென்கிழக்கிலங்கையை ஆட்சி புரிந்துவந்தனர். ராஜராஜன் தன்னுடைய அரசியல் அதிகாரிகளைக் கொண்டு இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்துவந்தான்.

1. கங்கை கொண்ட சோழன் - பக்கம் 35 திநாகப்பிரமணியன்

2. இலங்கையிற் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடக் கலாசாரமும் - பக்கம் 151 திருமதி. ஜி. தனபாக்கியம்.

கி.பி.1017ல் முதலாம் இராஜராஜனின் மகனான முதலாம் இராஜேந்திரன் இலங்கை முழுவதையும் சோழரது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தான். முதலாம் இராஜேந்திரன் இலங்கை முழுவதையும் கொண்ட செய்தி இவனது ஐந்தாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டுக்களில் ("பொரு கடலீழ்த்தரசர்முடியும் ஆங்கவர் தேவியர் ஓங்கெழில் முடியும்) காணப்படுகின்றன. கி.பி.1029ம் ஆண்டு வரையும் இலங்கை முழுவதிலும் சோழரது ஆட்சியே நிலைத்திருந்தது. கி.பி.1029ல் ஐந்தாம் மகிந்தனின் மகனான காசபன் என்பவன் விக்கிரமபாகு என்ற பெயரில் தென்னிலங்கையின் 'கதிர்காமப் பகுதியைக் கைப்பற்றி மன்னனாகி கி.பி.1041 வரையும் இப்பகுதியை ஆட்சி புரிந்தான். இவன் சோழர்களுடன் செய்த போரில் இறந்தான். இவனைத் தொடர்ந்து பலர் தென்னிலங்கையில் ஆட்சி புரிந்ததுடன் சோழர்களுக்கெதிரான கிளர்ச்சிகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர். கி.பி.1058ல் முதலாம் விஜயபாகு என்பவன் பெருமுயற்சியால் சோழரிடமிருந்து உரோகணத்தை மீட்டான்.

முதலாம் இராஜேந்திரனுக்குப் பின் அவனது கீர்த்திபெற்ற மக்களான இராஜாதிராஜன்(கி.பி.1018-1054) இரண்டாம் இராஜேந்திரன் (கி.பி.1052-1064) வீரராசேந்திரன்(கி.பி.1062-1070) ஆகியோர் சோழ சிங்காசனம் ஏறி ஆண்டு வந்தனர். இவர்கள் ஓயாது மேலைச் சாளுக்கியர்களுடன் போர் புரிந்து வந்தனர். இவர்களுக்குப் பின் மன்னனான அதிராசேந்திரனைத் தொடர்ந்து முதலாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சிக்கு வந்தான். இவனது காலத்தில் ஆறாம் விக்கிரமதித்தன் என்ற சாளுக்கியன் (மன்னன்) சோழநாட்டின் மீது படையெடுத்தான். இவனை அடக்கி ஒடுக்குவதில் முதலாம் குலோத்துங்கன் கவனம் செலுத்தினான். இத்தருணத்தை முதலாம் விஜயபாகு பயன்படுத்தி இலங்கையைச் சோழரிடமிருந்து மீட்டெடுத்தான். இலங்கையை ஆட்சி புரிந்த இறுதிச் சோழன் அதிராசேந்திரன் ஆவான். பொலநறுவையில் கிடைத்த கி.பி.1070ல் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டே இலங்கையில் கிடைக்கும் சோழரின் இறுதிக் கல்வெட்டாகும்.³

கி.பி.1070ல் சோழரிடமிருந்து முதலாம் விஜயபாகு பொலநறுவையைக் கைப்பற்றித் தனது ஆட்சியை நிலை நிறுத்தியிருந்த போதும் வடஇலங்கை தொடர்ந்து (யாழ்குடாநாடு) சோழரது கையிலேயே இருந்து வந்தது.

3. சோழர் வரலாறு- பக்கம் 316, 317 டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை.

இக்காலத்தில் சோழநாட்டை ஆட்சி புரிந்து வந்த முதலாம் குலோத்துங்கனது படைகள் இவனது தளபதியான கருணாகரத் தொண்டமான் தலைமையில் வடஇலங்கையில் நிலைபெற்றிருந்தன. இக்காலத்தில் செம்பியன்பற்று ஒரு துறைமுகமாக விருந்தது. கி.பி.1076 ம் ஆண்டு வரையும் இந்நிலை நீடித்ததெனலாம்.^{3A}

விளைவுகள்

இலங்கையில் சோழரது ஆட்சி நிலைபெற்றிருந்த இக்கால கட்டத்தில் (கி.பி.985-1072)வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் மட்டுமன்றி அனுராதபுரம், பொலநறுவை ஆகிய மாவட்டங்களிலும் தமிழ்ச்சைவர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்தனர். அத்துடன் தமிழ்க்குடியிருப்பாளர்கள் இலங்கையை வந்தடைந்தனர். இக்காலத்தில் சைவமதம் அரச ஆதரவு பெற்றிருந்ததோடு பல சைவ, வைணவ ஆலயங்களும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. பொலநறுவையிலேயே ஏராளமான இந்து ஆலயங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. இவற்றுள் பல இன்றும் அழிவுகளாகக் காணக்கிடக்கின்றன. மாதோட்டத்திலும், பொலநறுவையிலும், திருமலை மாவட்டத்திலும் பிற இடங்களிலும் சோழர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட சோழர்காலக் கோயில்கள் சோழரின் ஆட்சி இலங்கையில் நிலவியிருந்ததை எடுத்துக்கூறுகின்றன.⁴ சோழர்கள் இலங்கை முழுவதையும் கைப்பற்றி (தமது) ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தமை தமிழர்கள் தமது தனியான அடையாளத்தை உருவாக்குவதற்கு பெரிதும் உதவியது.

இந்தமதம்

முதலாம் இராஜராஜன் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய பின்னர் தன்னுடைய அரசியல் அதிகாரிகளைக் கொண்டு இலங்கையை (மும்முடிச்சோழமண்டலம்) ஆட்சிபுரிந்தான். இவ்வதிகாரிகளில் ஒருவன் மாதோட்டத்தில் தன்னுடைய வேந்தன் பெயரால் இராஜராஜேச்சரம் என்ற சிவன் கோவிலைக் கட்டினான்.⁵

3A கி.பி.1076 ம் ஆண்டிலேயே சோழராட்சியிலிருந்த வடஇலங்கையை 1ம் விஜயபாகு கைப்பற்றினான். இதன் பின்பே இவன் முடிசூடினான். (தமிழக வரலாறு - பக்கம் 114 டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார், பதிப்பு 1958)

4. சோழர்களின் அரசியல் கலாசார வரலாறு பாகம் 2 - பக்கம் 191

திருமலாபாலகப்பிரமணியன். தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்.

5. முதலாம் இராசராசசோழன்-பக்கம் 68. க.த.திருநாவுக்கரசு. எம்.ஏ. வரலாற்றுப்பதிப்பு1975.

“சோழமண்டலத்து சத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டு வேளாநாட்டுச் சிறுகூற்ற நல்லூர் கிழவன் தாழிக்குமரன் ஈழமானமும் முடிச்சோழமண்டலத்து மாதோட்டமான இராசபுரத்து எடுப்பித்த இராசராசேச்சுவரத்து மகாதேவர்க்குச் சந்திராதித்தவல் நிற்க” என்ற கல்வெட்டில் இவற்றை அறிய முடிகின்றது.⁶ இவ்வாலயத்திற்கு அர்த்தயாம வழிபாட்டிற்கும் வைகாசித் திருவிழாவிற்கும் பயன்படும் வகையில் இறையிலியாக நிலத்தையும் இவன் அளித்தான். சோழரது காலத்தில் மாதோட்டப் பகுதி அருள் மொழித்தேவ வளநாடு என்ற பெயரைக் கொண்டிருந்தது.

முதலாம் இராஜராஜனின் ஆட்சிக்காலத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட சிறிய கோயில்களில் பொலநறுவையில் காணப்படும் இரண்டாவது சிவாலயமும் ஒன்றாகும். ⁷ இவ்வாலயம் சிவபெருமானுக்கென நிர்மாணிக்கப்பட்ட இருதளக்கற்றளியாகும். இதில் எண்கோணச் சிகரத்தையும் ஒரு கிரீவத்தையும் நாம் காணலாம். அக்கற்றளியின் முன்புறத்தில் சிறுமண்டபம் ஒன்றுள்ளது. இவ்வாலயத்திற்கு வானவன் மாதேவி ஈச்சரம் என்பது பெயராகும். தனது தாயின் பெயரால் இவ்வாலயத்தை அமைத்திருக்கலாம் என நம்பப்படுகின்றது.

கி.பி.1017ல் இலங்கை முழுவதையும் தனது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்த முதலாம் இராஜேந்திரன் பொலநறுவையைச்சுற்றி ஏராளமான சிவாலயங்களையும் வைணவ ஆலயங்களையும் நிர்மாணித்தான். மேலும் கந்தளாயிலும் சிவாலயம் ஒன்றை இவன் கட்டினான். இவ்வாலயத்தின் இடிபாடுகள் கந்தளாய் போட்டாங்காடு என்னுமிடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. 1952ல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இச்சிவாலயம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு 1975ல் குடமுழுக்கு விழா நடைபெற்றது.⁸ இவைகள் தவிர சோழரது காலத்தில் கட்டப்பட்டவைகள் என்று கல்வெட்டுக்கள், தொல்லியல் சான்றுகள் என்பனவற்றின் வாயிலாக அறியப்பட்ட கோயில்கள் பல உண்டு.

வடமத்திய மாகாணத்து கடவக்கோறளையிலுள்ள ‘அதாகட’ என்னும் ஊர் சோழர் காலத்தில் தமிழ்ச்சைவர்கள் நிறைந்திருந்த இடமாக விளங்கியது.

6. சோழர்வரலாறு - பக்கம் 191 டாக்டர் கே.கே.விள்ளை தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்

7. தென்னிந்திய வரலாறு- பக்கம் 552 ஏ.நீலகண்டசாஸ்திரி.

8. திருகோணமலைமாவட்டத் திருத்தலங்கள்-பக்கம்54.55 சைவப்புலவர் இ.வடிவேல்-1981

இங்கு உத்தம சோழ ஈஸ்வரம் என்ற சிவாலயம் சிறப்புற்றிருந்தது. இதனை இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சாசனம் ஒன்றின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. இச்சாசனம் சோழமன்னனொருவனின் இருபத்தெட்டாம் ஆண்டினைக் குறிக்கின்றது.⁹ இதேபோன்று சோழர்காலத்தில் பதவியா என்ற இடம் புகழ்பெற்றிருந்தது. தமிழ் சைவர்கள் வாழ்ந்து வந்த பதவியாவில் 'ரவிகுலமாணிக்க ஈஸ்வரம்' என்னும் ஆலயம் சிறப்புற்றிருந்தது. இதேகாலத்தில் மகிரிகிரியாவில் (மண்டலகிரி) பண்டிதசோழீஸ்வரம் என்னும் சிவஆலயம் சிறப்புற்றிருந்ததை அறிய முடிகின்றது. இவ்வாலயமும் சோழர்காலத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டதாகும்.

இதே காலப்பகுதியில் சோழரது பிரதிநிதிகளாக தென்கிழக்கிலங்கையை ஆட்சிபுரிந்துவந்த சிற்றரசர்கள் சோழர்களின் ஆதரவுடன் இப்பிரதேசத்திலிருந்த சைவாலயங்கள் பலவற்றைத் திருத்திக்கட்டினர். கதிசுதன் என்னும் சிற்றரசனால் பல சிவாலயங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. இவனை இப்பிரதேசமக்கள் இராசராசன் எனப் புகழ்ந்துரைத்தனர். இவனுக்குப்பின் தென்கிழக்கிலங்கையை ஆட்சி புரிந்த 'மதிசுதன்' என்னும் சிற்றரசனால் மண்டுர் முருகன் ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டது.¹⁰ தென் கிழக்கிலங்கையில் சோழரது அரசியல் செல்வாக்கு கி.பி.1067ம் ஆண்டுவரையும் நிலைபெற்றிருந்தது. குறிப்பாக திருக்கோவில் பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த பண்டைய நகரங்களான சங்கமன்கண்டி, வில்காமம், சாகாமம் போன்றவற்றில் சோழரது செல்வாக்கு நிலவியிருந்தமை வரலாற்றுண்மையாகும். சோழரது பெரிய இராணுவ முகாமொன்று சாகாமத்தில் (திருக்கோவில் மேற்கு) கி.பி.1067ம் ஆண்டு வரை நிலைபெற்றிருந்தது. இம்முகாமமுதலாம் விஜயபாகு சோழருக்கெதிராக மேற்கொண்ட இறுதிப் படையெடுப்பின்போது தாக்குதலுக்குள்ளானது.¹¹

இலங்கையில் சோழர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் வட இலங்கையை (யாழ்குடாநாடு) சோழரின் ஆணையை ஏற்றிருந்த தமிழ்ச் சிற்றரசர் ஆட்சி புரிந்து வந்தனர். இதனை வரலாற்றாய்வாளர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர்.

9. இந்துக்கலைக்களஞ்சியம் ஐஐ பக்கம் 24 இந்துசமய கலாசார அலுவல் திணைக்களம் வெளியீடு - பேராசிரியர் சிபதம்நாதன்.

10. மட்டக்களப்பு மான்மியம் - பக்கம் 49 பதிப்பாசிரியர் திரு. எப். எக்ஸி. நடராசா.

11. History of Ceylon- Page 191 C.W. Nicholas and S. Paranavithana - Colombo-1961.

அக்காலத்தில் வடஇலங்கையில் 'செம்பியன்பற்று' ஒரு துறைமுகமாகவிருந்தது. வடஇலங்கையிலிருந்து பொலநறுவைக்குச் செல்லும் தெரு இவ்வூருக்கு அருகே அமைந்திருந்தது. செம்பியன் பற்று என்பது சோழனுக்குரிய இடம் என்று பொருள்படும். முதற்குலோத்துங்கனின் காலத்தில் (கி.பி.1070) வடஇலங்கை சோழர்கையிலேயே இருந்தது. இங்கு முதற்குலோத்துங்கனின் தளபதியாக விருந்த கருணாகரத்தொண்டமான் 'இணுவில்' என்ற ஊரில் பிள்ளையார் ஆலயமொன்றை நிர்மாணித்தான். இக்காலத்தில் வடஇலங்கையில் சைவமும் தமிழும் செழிப்புடன் விளங்கின. கருணாகரத்தொண்டமானால் கட்டப்பட்ட ஆலயம் இன்றும் கருணாகரப்பிள்ளையார் ஆலயம் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவன் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்ததையும் இவனது வீரத்தையும் கலிங்கத்துப்பரணி புகழ்ந்துரைக்கின்றது.¹²

கலைப்பண்பு

இலங்கையில் சோழரது ஆட்சிக்காலத்தில் நிறுவப்பட்ட இந்துக் கோயில்கள் தமிழ்நாட்டில் அதேகாலத்தில் இருந்த கட்டிடக்கலை முறையினைப் பின்பற்றியே கட்டப்பெற்றன.¹³ பொலநறுவையில் காணப்படும் இரண்டாவது சிவாலயத்தின் கட்டிட அமைப்பும், சிற்பஅமைப்பும் கி.பி.10ம் 11ம் நூற்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்ட சோழர்கோயில்களைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளது. இவ்வாலயம் முதலாம் இராஜராஜனின் ஆட்சிக்காலத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டதாகும். முதலாம் இராஜேந்திரனால் பொலநறுவையைச் சுற்றி நிர்மாணிக்கப்பட்ட இந்து ஆலயங்கள் கற்றளிகள் என்பதோடு தமிழகத்தில் சோழர்கட்டிய கட்டிடக் கலைப்பாணியிலும் அமைந்திருந்தன.¹⁴

சோழர் காலத்திலிருந்த கட்டிடக்கலை முறையினைப் பின்பற்றியே பிற்காலத்தில் (கி.பி.13ம்நூற்) மாகனால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட திருக்கோவில் முருகன் கோயில், கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரம் போன்ற சைவாலயங்கள் அமைந்திருந்தன. இவை இன்றும் நன்னிலையிற் பேணப்பட்டுள்ளன. சோழப்பெருமன்னர் காலத்திலேயே பத்தாம் நூற்றாண்டினை

12. ஈழத்து வாழ்வும் வளமும்- பக்கம் 114 பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை 2ம்பதிப்பு-1996

13. பண்டைய ஈழம் -பக்கம் 242, 243 வே.க.நடராசா - 1970

14. சோழர் வரலாறு- பக்கம்218 டாக்டர் கே.கே.விள்ளை.

ஒட்டி கருவறையைச் சுற்றி மண்டபங்களும் அர்த்த மண்டபத்தின் முன்மண்டபமும் எழுத்தொடங்கின. சோழர்காலத்தில் சிற்பக்கலை சிறந்திருந்தது.

சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த அழகான வெண்கலச் சிற்பங்கள் பல இலங்கையில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் சில சிவனடியார்களின் உருவங்கள். இவை தென்னிந்தியாவிலுள்ள இதேகாலத்தைச் சேர்ந்த சிற்பங்களைவிட சிறந்தனவாகும்.¹⁵ இவை சோழரது சிற்பக்கலைத் திறமைக்குச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. சோழர் இலங்கையை ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் பத்தினித் தெய்வமாகிய கண்ணகி வழிபாட்டினையும் ஏற்றிருந்தனர். இதனை இலங்கையிலிருந்து கொண்டு சென்றதும் தற்போது லண்டன் அரும்பொருள் காட்சியத்திலிருக்கும் வெண்கலச்சிலை (கண்ணகி) உறுதிசெய்கின்றது. சோழர்காலத்தைச் சேர்ந்த இந்த வெண்கலச் சிலையை நோக்குமிடத்து மரபு வழிவந்த பண்புகளின் நிலைக்களனாக பத்தினித்தேவி காட்சியளிக்கின்றாள் எனலாம். அத்துடன் அன்பும், அடக்கமும், நாணமும் கொண்ட தமிழ்ப் பெண்மையின் வற்றாத பேருற்றின் சின்னமாக பொன்றாப் புகழ்பெற்று விளங்குவது இப்பத்தினி (கண்ணகி) சிலையாகும்.¹⁶

இலங்கையில் கி.பி.2ம் நூற்றாண்டு கஜபாகு மன்னன் காலம் முதல் கண்ணகி வழிபாடு நிலவி வந்துள்ளது. தமிழ்ப்பெண்ணான கண்ணகியைப் பௌத்த சிங்களவர் பத்தினித் தெய்வமாகவும் தமிழ்ச்சைவர்கள் கண்ணகை அம்மனாகவும் போற்றி வழிபட்டு வருகின்றனர். இதன் காரணமாக சோழர்கள் தங்களது ஆட்சிக் காலத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டினையும் ஏற்றிருந்தனரெனலாம்.

15. தென்னிந்திய வரலாறு பாகம் 1 - பக்கம் 244, 245 டாக்டர் கே.கே.யின்னை 01958

16. முதலாம் இராசராசசோழன் - பக்கம் 297 க.த.திருநாவுக்கரசு எம்.ஏ. வரலாறு தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்.

இலங்கையில் பாண்டியர் செல்வாக்கு

பண்டைய இலங்கை வரலாற்றினை நோக்குமிடத்து பாண்டியர் இலங்கை மீது பலமுறை படையெடுத்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. அத்துடன் இலங்கையை பாண்டியர் தங்களது அதிகாரத்தின் கீழ் வைத்திருந்ததையும் வரலாற்று நூல்களின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. கி.பி.5ம் நூற்றாண்டளவில் பாண்டிய நாட்டுத் தமிழ் மன்னர் அறுவர் இலங்கையைக் கைப்பற்றி (கி.பி.433-460) கால் நூற்றாண்டுக்கு மேல் இலங்கையை ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். இவர்களது ஆட்சி உறுகுணைவரையும் நிலைத்திருந்தது. இதனை இவர்களது கல்வெட்டுக்கள் உறுதிசெய்கின்றன.¹ கி.பி.8ம் நூற்றாண்டளவில் பாண்டியன் ஸ்ரீமாதவல்லபன் இலங்கை மீது படையெடுத்து இலங்கையை வெற்றி கொண்டான்.

இதேபோன்று கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் பாண்டிய மன்னர்கள் இலங்கை மீது பல தடவைகள் படையெடுத்து வெற்றி கொண்டுள்ளனர். இதன் பயனாக இலங்கை அரசியலில் தமிழரது செல்வாக்கே இக்காலத்தில் நிலைத்திருந்தது. இதனை வரலாறுகள் மூலமாக அறியமுடிகின்றது. பாண்டிய மன்னனான முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி.1251-1284) தனது ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கை மீது இரு படையெடுப்புக்களை மேற்கொண்டான். இவனது முதலாவது படையெடுப்பு கி.பி.1256 ல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் மூலமாக இவன் இலங்கை மன்னனான இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவை வெற்றி கொண்டு ஏராளமான முத்துக்களையும், யானைகளையும் இலங்கை மன்னனிடமிருந்து கப்பமாகப் பெற்றுச்சென்றான்.²

இதன் பின்னர் கி.பி.1262க்கும் கி.பி.1264 க்கு மிடையில் இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த ஒரு அமைச்சனின் அழைப்பின் பேரில் முதலாம் சடையவர்மன்

1. பண்டைய ஈழம்(பாகம்-1) -பக்கம் 131 வே.க.நடராசா சேது நூலகம் -கரடிவெட்டி.

2. தமிழக வரலாறு-பக்கம் 131 டாக்டர்.மா.இராசமாணிக்கனார். 1958

கந்தரபாண்டியன் படையெடுப்பொன்றை மேற்கொண்டான். இதன் காரணமாக இலங்கை இளவரசன் ஒருவன் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கொல்லப்பட்டான். வேறு இளவரசன் ஒருவன் பாண்டிய மன்னனின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டான் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இக்காலத்தில் தமிழ் மக்கள் பரந்து வாழ்ந்து வந்த வடஇலங்கையை சந்திரபானுவின் மகன் ஆட்சிபுரிந்துவந்தான். இவனும் பாண்டியனைப் பேரரசனாக ஏற்றுக் கொண்டான். பாண்டிய மன்னனான முதலாம் சடையவர்மன் கந்தரபாண்டியனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்விருதாக்குதல்களும் இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்தன. இதனை வரலாற்றாசிரியர் ஜி.சி.மெண்டிஸ் அவர்களும் குறிப்பிடுகின்றார்.³

இக்காலத்தில் வடஇலங்கையில் நிலைபெற்றிருந்த தமிழ் அரசின்மீது தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்த முடியாத நிலையிலேயே சிங்கள மன்னான இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு இருந்தான்⁴ என்பதும் வரலாற்றுண்மையாகும். இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் பாண்டியன் முதலாம் சடையவர்மன் கந்தரபாண்டியன் (கி.பி.1250-1284) மேற்கொண்ட இருபடையெடுப்புக்களிலும் பாண்டியனுக்குத் துணையாக நின்றவன் முதலாம் சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் ஆவான். இதனால் இவன் முதலாம் சடையவர்மன் கந்தரபாண்டியனின் வெற்றிகளில் பங்கு கொண்டவன் என்ற பெருமையையும் பெறுகின்றான்.

கி.பி.1256ல் நடந்த இலங்கைப் படையெடுப்பில் முதலாம் சடையவர்மன் வீரபாண்டியனுடன் (கி.பி.1253-1265) இவனின் சகோதரனான இரண்டாம் சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் என்பவனும் கலந்து கொண்டான். இதனை குற்றாலம், குடுமியான்மலை ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாம் சடையவர்மன் வீரபாண்டியனின் (கி.பி.1254-1265) கல்வெட்டுக்கள் உறுதிசெய்கின்றன.⁵ முதலாம் சடையவர்மன் கந்தரபாண்டியனுக்குப் பின் மன்னனான முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரன் இலங்கை மீது மேற்கொண்ட

3. நம்முன்னோர்விடத்த அருஞ்செல்வம்(முதலாம் பாகம்)-பக்கம் 147 ஜி.சி.மெண்டிஸ்-பதிப்பு1969

4. தென்னிந்திய வரலாறு -பக்கம்239,240 கே.ஏ.தீலகண்டசாஸ்திரி-1966

5. மானேஸ் வரலாறு -பக்கம்114 க.தங்கேஸ்வரி B.A.(Hons) பதிப்பு1985

படையெடுப்பே இலங்கையரசியலில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய தெனலாம். இப்படையெடுப்புப் பற்றியும் இதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் பற்றியும் நோக்குவோம்.

முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரனின் படையெடுப்பும், விளைவுகளும்.

இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவின் மறைவையடுத்து நாலாவது விஜயபாகு என்பவன் அரசனானான். இவனை இவனது தளபதி கொலைசெய்தான். இதன் பின்னர் இவனது தம்பியான முதலாம் புவனேகபாகு (கி.பி.1273-1284) என்பவன் ஆட்சிக்கு வந்தான். இவன் தனது பாதுகாப்புக் கருதி தம்பதெனியாவை இராசதானியாக்கி அங்கிருந்து தென்னிலங்கையை ஆட்சிபுரிந்து வந்தான். பின்னர் தமிழர் படையெடுப்பைத் தடுக்கக் கருதி யாப்பகு சென்று அங்கிருந்து ஆட்சி புரிந்து வந்தான். இக்காலத்தில் பாண்டியர் படையெடுப்பொன்று நிகழ்ந்தது. முதலில் நடந்த இப்படையெடுப்பை முதலாம் புவனேகபாகு தடுத்த பொழுதிலும் இவனது ஆட்சிக்காலத்தில் பாண்டியன் குலசேகரன் மேற்கொண்ட படையெடுப்பினால் இவன் மோசமாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டான்.

இப்படையெடுப்பினைப் பற்றி நோக்குவோம். பாண்டியப் பேரரசனான முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரன் (கி.பி.1268-1311) தனது ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி.1284ல் இலங்கை மீது படையெடுப்பொன்றை மேற்கொண்டான். இவனும் இவனது தம்பிமாரும் தங்களது சிறந்த படைத் தலைவனான ஆரியச்சக்கர வர்த்தியின் தலைமையில் பெரும்படையொன்றை அனுப்பிவைத்தனர். அப்படைத்தலைவன் இலங்கையின் பல பகுதிகளையும் நிர்மூலமாக்கிக் கொள்ளையிட்டுப் பின் யாப்பகுவை (சுபகிரி) யை கைப்பற்றினான். பின் அங்கிருந்த பற்சின்னத்தையும் அபகரித்துக் கொண்டு பாண்டிய நாடு சென்றான்⁶. இப்படையெடுப்பை நடத்திய ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் இயற்பெயர் மதிதுங்கன் என்று பேராசிரியர் திரு.பத்மநாதன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். (The kingdom of Jaffna - பக்கம் 175)

முதலாம் புவனேகபாகுவின் (கி.பி.1273-1284) ஆட்சிக் காலத்தின் முடிவில் நடந்த இப்படையெடுப்பின் போது (கி.பி.1284) சிங்கள மன்னரின் இராசதானியாக

6. தென்னிந்திய வரலாறு-பக்கம் 152,153 டாக்டர் அ.கிருஷ்ணசாமி தமிழரசு வெளியீடு.1977 குளாவம்சம்- அத் X ஸி குறிப்பு 43-47. பக் 204

தம்பதெனியா இருந்தது. இக்காலத்தில் பொலநறுவை, அனூரதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் தமிழரது செல்வாக்கே நிலைத்திருந்தது. பாண்டியமன்னான குலசேகரனால் தோற்கடிக்கப்பட்ட இலங்கை மிகமோசமாகப் பாதிக்கப் பட்டிருந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகள் (கி.பி.1284-1304) இலங்கை பாண்டியப்பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. பாண்டியர் இலங்கையில் அரசு செலுத்தினர். பாண்டியரது ஆட்சியில் இந்துசமயம் செழிப்புற்றிருந்தது.

இலங்கைத் தீவானது பாண்டியரது ஆட்சியின் கீழிருந்த இக்காலத் திலேயே மாக்கபோலோ என்னும் யாத்திரீகர் இலங்கைவழியாகச் சென்றார். (கி.பி.1292- 1294) இதனை இலங்கை வரலாற்று நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அவர் இந்நாட்டு மன்னனை செந்தமேன் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.⁷ மாக்கபோலோ சீனாவிலிருந்து பாரசீகம் போகும் வழியில் (கி.பி.1293-94) தென்னிந்தியாவுக்கும் வருகை தந்தார். இவ்வேளையில் பாண்டிய நாடு ஐந்து சகோதரர்களால் ஆளப்பட்டதாகவும் (கூட்டாட்சி) முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரனைத் தவிர ஏனையவர்கள் இளைய அரசர்களென்று அழைக்கப்பட்டதாகவும் அவர்களுள் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், மாறவர்மன் விக் கிரமபாண்டியன், மாறவர்மன்வீரபாண்டியன் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் என்றும் மாக்கபோலோ குறிப்பிடுகின்றார்.

இவர்களுள் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் குலசேகரனின் இளையசகோதரர்களுள் ஒருவனாவான். இவன் கி.பி.1276-1293 வரையும் பதவி வகித்தவன். இவனையே மாக்கபோலோ சொந்தர் பாண்டித்தேவர் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவனது கல்வெட்டுக்கள் தஞ்சை, தென்னாற்காடு, சேலம், செங்கற்பட்டு, ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.⁸ இலங்கை பாண்டியப் பேரரசின் நேரடி ஆட்சியின் கீழிருந்த காலத்தில் இவனே இலங்கைக்குப் பொறுப்பாக இருந்தான். இவனையே மாக்கபோலோ இலங்கை பற்றிய தனது குறிப்பில் செந்தமேன் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

7. இலங்கையின் சுருக்க வரலாறு -பக்கம் 74 எச்.பிள்யூ.கொடித்தன்-1960

8. பாண்டியர் வரலாறு -பக்கம் 121,122 டாக்டர் கே.வி.ராமன் (பேராசிரியர் தொல்லியல்துறை) பதிப்பு-1997

பாண்டியப் பேரரசின் கீழ் இலங்கை

இலங்கை பாண்டியப்பேரரசின் கீழிருந்த காலத்தில் (கி.பி.1284-1304) வட இலங்கையில் நிலைபெற்றிருந்த தமிழரசு மேலும் வளர்ச்சியுறத் தொடங்கியது. இதன் பயனாக தனிப்பட்ட இராச்சியமாக அது மலர்ந்தது. வடஇலங்கையில் வாழ்ந்து வந்த தமிழர் தமது சமூக காலசாரப் பண்புகளை வளர்க்கலாயினர். இக்காலகட்டத்தில் தமிழரது குடியேற்றங்கள் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளைச் சார்ந்து செறிவாக அமைந்திருந்தன. இக்காலத்தில் திருகோணமலைப் பகுதியில் வன்னியர் என்ற குறுநில மன்னர்கள் ஆட்சிபுரிந்து வந்தனர். பாண்டியப்பேரரசின் ஆணையை ஏற்றிருந்த இவர்கள் கி.பி.12ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மன்னனான மாகோன் என்பவனால் இப்பிரதேசத்தில் குடியேற்றப்பட்டவர்களாவர்.

இக்காலத்தில் கோணேஸ்வரம் பாண்டியரால் ஆதரிக்கப்பட்டு, மானியங்கள் பெற்றது. இதனை கோணேசர் கல்வெட்டு உறுதிசெய்கின்றது. பாண்டியரது மீன் இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட கற்றாண்களை திருகோணமலை கோட்டை வாசலில் இன்றும் காணமுடிகின்றது. மேலும் பாண்டியரது ஆட்சிக் காலத்தில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கந்தளாய், திருக்கரசை, தம்பலகாமம், பெரியகுளம், தென்னைமரவாடி போன்ற இடங்களில் சிவாலயங்கள் சிறப்புற்றிருந்தன. இவை போன்று பாண்டியரது ஆட்சி திருகோணமலை மாவட்டத்தில் நிலைத்திருந்தமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு. இக்காலத்தில் வடஇலங்கையில் வன்னிச் சிற்றரசுகள் உருவாகி நிலைபெறத் தொடங்கின.

இதேகாலத்தில் தென்கிழக்கிலங்கையை (அம்பாறையை உள்ளிட்ட மட்டக்களப்பு மாவட்டம்) தமிழ் சிற்றரசன் ஒருவன் ஆட்சி புரிந்து வந்தான். பாண்டியப் பேரரசின் ஆணையை இவன் ஏற்றிருந்தான். தமிழும் சைவமும் நிலைபெற்றிருந்த இப்பிரதேசத்தில் சைவாலயங்கள் சிறப்புடன் விளங்கின. தற்போதுள்ள கற்கோயிலான திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம் இக்காலத்திலேயே கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணத்தோன்றுகின்றது. காரணம் பொலநறுவையிலுள்ள முதலாம் சிவாலயத்தைப் போன்ற அமைப்பை (கட்டிட) இவ்வாலயம் கொண்டுள்ளதேயாகும். இவ்வாயத்திலுள்ள யாழிவரிசை, கீர்த்திமுகம், தேவகோஷ்டம், தாமரைப் பொதிகை போன்ற அம்சங்கள் பிற்காலப்

பாண்டியர் காலத்தைச் சேர்ந்ததென பேராசிரியர் இந்திரபால குறிப்பிடுவதையும் நோக்கலாம்.⁹

இக்காலத்தில் திருக்கோவில் கிராமத்துக்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ள தம்பிலுவில் கண்ணகி அம்மன் (சாகாமம்) கோயிலுடனும் பாண்டியர் அதிக தொடர்பினைச் கொண்டிருந்தனர். மேலும் இக்காலத்தில் பாண்டிய நாட்டுக்கும் திருக்கோவில் பிரதேசத்திற்கு மிடையில் (சங்கமன்கண்டி, வில்காமம், றூபஸ், சாகாமம்) நேரடித் தொடர்புகள் இருந்துள்ளன.¹⁰ இக்காலத்தில் பாண்டிய நாட்டுத் தமிழ்குடிகள் இப்பிரதேசத்தில் குடியேறினர். திருக்கோவில் துறையானது புகழ் பெற்ற துறைமுகமாக விளங்கியது. இக்காலத்தில் (கி.பி.1284-கி.பி.1304) நாட்டின் வடக்குக் கிழக்குப்பகுதிகளில் மட்டுமன்றி ஏனைய பிரதேசங்களிலும் தமிழர்கள் பரவலாக வாழ்ந்துவந்தனர்.

பொலநறுவை, அனுரதபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் தமிழர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்ததுடன் இப்பிரதேசங்களில் இந்துமதமும் செழித்திருந்தது. பொலநறுவையிலுள்ள முதலாம் சிவாலயம் இக்கால கட்டத்திலேயே கட்டப்பட்டது. ஏனெனில் இக்கோயிலின் அமைப்புமுறை பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு பாண்டிய சிற்பமுறையை அனுசரித்திருக்கின்றது.¹¹

பாண்டியப்பேரரசின் கீழ் ஆட்சிபுரிந்த மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு.

இலங்கை பாண்டிப் பேரரசின் ஒரு பிரிவாக ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகள் இருந்துவந்தது(கி.பி.1284-1303) இதனைத் தொடர்ந்து பாண்டியப் பேரரசின் ஆணையை ஏற்று ஆட்சி புரிந்தவன் மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு (கி.பி.1303-1325) ஆவான். இவன் குலசேகரனுடன் சமாதான வழிகளைக் கடைப் பிடித்து பாண்டிய அரசவைக்குத் (கி.பி.1303) தூதுசென்று அங்கு தான் ஒரு திறையாக அமையும் உடன் பாட்டின் மூலமாக தந்த சின்னங்களைப் பெற்றுக்கொண்டான். இக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் பாண்டியரது செல்வாக்கே நிலவியிருந்தது. ஆதலால் சிங்கள மன்னனால் பாண்டியமன்னனை எதிர்க்கமுடியாது போயிற்று.

9. திராவிடக்கட்டிடக்கலை- பக்கம்38 பதிப்பு 1970

10. மட்டக்களப்புச் சைவக்கோவில்கள்- பக்கம் 51 பண்டிதர்.வி.சி.கந்தையா.பி.ஓ.எஸ். -1983

11. நம்முன்னோரளித்த அருஞ்செல்வம்-பக்கம்149 ஜி.சி.மென்டிஸ் - 1954

தமிழரது துணையுடன் ஆட்சிபுரிந்த மூன்றாம் பராகிரமபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையில் தமிழரது செல்வாக்கு உன்னத நிலையிலிருந்தது.

இக்காலத்தில் தமிழ்மொழியும் இந்துமதமும் செழிப்புடன் விளங்கின. இக்காலத்தில் தமிழ்மொழி செழித்திருந்த தென்பதற்கு மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவின் அரசவையில் அரங்கேறிய சரசோதிமாலை என்ற தமிழ் இலக்கியம் சான்று பகருகின்றது. தம்பதெனியாவைத் தலைநகராகக்கொண்டு தென்னிலங்கையை ஆட்சிபுரிந்த மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவின் அரசவையில் தமிழ்ப்புலவர்களும் இடம் பெற்றிருந்தனர். இவர்களில் ஒருவரே தேனுவரைப் பெருமாள் என்று குறிப்பிடப்படும் போசராசப் பண்டிதர் ஆவார். அந்தணரான இவர் தான் இயற்றிய சரசோதிமாலை என்னும் தமிழ்ச் சோதிடநூலை மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவின் அரசவையில் அரங்கேற்றினார்.¹²

இதுவரை கிடைத்துள்ள குறிப்புக்களின் வாயிலாக ஈழத்தின் முதல் தமிழ் நூலாக இந்நூல் கருதப்படுகின்றது. ஆயினும் இதற்கு முன்னரே கி.பி.9ம் 10ம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய மரபு உயர்ந்த நிலையிலிருந்துள்ளதை தொல்லியல் சான்றுகள் தெளிவுறுத்துகின்றன. உதாரணமாக அனுரதபுரியின் வடபாகத்திலே இந்து அழிபாடுகள் என அழைக்கப்பட்ட திராவிட அழிபாடுகளிடையே கண்டெடுக்கப்பட்ட நாலுநாட்டார் கல்வெட்டுச் செய்யுள் (போதி நிழலமர்ந்த புண்ணியன் போலெவ்வுயிர்க்குந்..) உறுதிசெய்கின்றது.

ஈழத்தின் முதல் தமிழ்நூல் எனக்கருதப்படும் சரசோதிமாலை கி.பி.1310ல் பராக்கிரமபாகுவின் அரசவையில் போசராசன் என்ற புலவனால் அரங்கேற்றப் பட்டதென்பதை “உரைத்த சகவருடமுறு மாயிரத்திருநூற்றொரு நாலெட்டினி லிலகு வசந்தந் தன்னிற்...” என்று தொடங்கும் செய்யுளின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.¹³ இத்தமிழ் நூலை இயற்றிய தமிழ்ப்புலவரான போதிராசபண்டிதர், தேனுவரை (தெவிநுவரை) என்ற இடத்தைச் சேர்ந்தவர் ஆவார். ஆதலால் அக்காலத்தில் தெவிநுவரையில் தமிழர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்தனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

12. இலங்கையின் சுருக்க வரலாறு-பக்கம் 74 எச்.டபிள்யூ.கொடிநின்றன்-1960

யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்- பக்கம்59 முதலியார் செ.இராசநாயகம் பதிப்பு1933.

13. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி -பக்கம் 5, டாக்டர் செ.நடராசா- 1987

வரலாற்றுக் காலந்தொட்டு புகழ்பெற்று விளங்கிய மாத்துறை என்னும் துறைமுகத்துக்கு அண்மித்த இடமான தேவநகரம் அல்லது தேனுவரை (தேவிநுவரை) இந்து ஆலயங்கள் மலிந்த இடமாகவும் தமிழர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்த இடமாகவும் திகழ்ந்து வந்துள்ளது. இங்கு நகரீஸ்வரம் என்று புகழ்பெற்ற சிவன்கோயில், பெரிய விஷ்ணு கோயில் என்பன இருந்தன. கி.பி.13ம் நூற்றாண்டில் தமிழரது செல்வாக்குத் தேனுவரையில் உன்னத நிலையிலிருந்தது.

கி.பி.1344ம் ஆண்டளவில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த மொராக்கா நாட்டவரான இப்பின்புராதா என்பவர் தேனுவரைக்கும் சென்றிருந்தார். இவர் அங்கு தான் கண்டவற்றைத் தனது பிரயாண நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் தனது நூலில் தங்கவிக்கிரகங்கள் கொண்ட ஒரு பெரிய இந்துக்கோயில் இருந்ததாகவும் இவ்வாலயத்தில் ஒரு ஆள் உயரமான தங்கவிக்கிரகமும், ஆயிரம் அந்தணர்களும், ஐநூறு தேவதாசிகளும் இருந்தார்களென்றும் எழுதியுள்ளார். இக்காலத்தில் (கி.பி.1344ல்) யாழ்ப்பாணத்தமிழ் அரசன் வடஇலங்கையின் பெரும்பகுதிகளைத் தனது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டிருந்தான்.

கி.பி.1315ம் ஆண்டளவில் பாண்டியரது அரசியல் செல்வாக்கு இலங்கையில் முடிவற்றபோதும் தமிழரது அரசியல் செல்வாக்கு கி.பி.1450 ம் ஆண்டு கோட்டைமன்னன் ஆறாம் பராக்கிரமபாகு யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றும் வரை நிலைத்திருந்தது எனலாம். கி.பி.1349ம் ஆண்டளவில் கம்பளையிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த நாலாம் புவனேகபாகு காலத்தில் இலங்கை அரசியலில் வட இலங்கைத் தமிழ் மன்னனின் ஆணை உச்சநிலையை அடைந்திருந்தது. இலங்கையின் மேலாட்சியும் தமிழரசனின் கையிலிருந்தது. தமிழ்மொழியும், இந்துமதமும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன.

நாலாம் புவனேகபாகு மன்னன் கம்பளை நகருக்கு அண்மையில் நிர்மாணித்த லங்காதிலக விகாரையில் கல்வெட்டுக்கள் பலவற்றைப் பொறிப்பித்துள்ளான். இவை சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் இருந்தன.¹⁴ இலங்கா திலகவிகாரை, கடல்தெனியா விகாரை என்பன இவனாற் கட்டப்பட்ட பெரிய விகாரைகள் ஆகும். இக்காலத்தில் பௌத்தத்தில் இந்து சமயம்

14. தமிழர் வரலாறும் இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வும்-பக்கம் 79,80 கதிர் தணிகாசலம். 1992

பெற்றிருந்த செல்வாக்கினை இவ்விகாரைகளில் காணலாம். நாலாவது புவனேகபாகு வடஇலங்கை தமிழ் மன்னனுக்குத் திறைசெலுத்தி வந்தான். இதேபோன்று இவனுக்குப் பின் வந்தோரும் ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தமிழ் அரசருக்குத் திறை செலுத்தி வந்தனர். குறிப்பாக கனகசூரியசிங்கையாரியன் (செகராசசேகரன்-6) காலம் (கி.பி.1440) வரையும் தமிழ் அரசர் தமது ஆதிக்கத்தை தெற்கேயும் செலுத்தி சிங்கள அரசரிடம் திறையும் பெற்று வந்தனர் எனலாம்.

உசாவிய நூல்கள்

1. மொழிவரலாறு -டாக்டர் மு.வரதராசன். பதிப்பு-1957
2. தமிழ்ப்பண்பாடு -திரு.ந.சி.கந்தையாபிள்ளை. பதிப்பு-1982
3. இந்திய சரித்திரக்களஞ்சியம்(இரண்டாம்பாகம்). திரு.ப.சிவனடி. பதிப்பு1988
4. பண்டைத் தமிழர் வரலாறு -இலக்கியச்சித்தர் தங்கவயல் லோகிதாசன். பதிப்பு-1988
5. உலகவரலாறு பாகம்1-திரு.த.இராமநாதபிள்ளை. பதிப்பு-1951
6. விபுலாணந்த ஆராய்வு - தொகுப்பாசிரியர் அருள்செல்வநாயகம்
7. நம்முன்னோரளித்த அருஞ்செல்வம்(பாகம்1)திரு.ஜி.சி.மென்டிஸ்.பதிப்பு1989.
8. பழந்தமிழர் - திரு.ந.சி.கந்தையாபிள்ளை
9. பண்பாடு - திரு.அமரியநாசன் இலங்கை பதிப்பு1953
- 10.தமிழர் வரலாறும் இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வும்- கதிர் தணிகாசலம் பதிப்பு -1992
- 11.தமிழர் இலக்கிய வரலாறு (பகுதி1) திரு.கா.கப்பிரமணியம்.
- 12.திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்(1ம்,2ம்,3ம்4ம் பாகங்கள்) டாக்டர் கால்டுவெல்.
தமிழில் புலவர்கோவிந்தன் திரு.க.இரத்தினம்பதிப்பு 1992
- 13.தமிழர் சமயம் - திரு.கா.கப்பிரமணிய பிள்ளை எம்.ஏ.எஸ். பதிப்பு-1969
- 14.தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும் - திரு நா.வாணமாமலை எம்.ஏ.எஸ்.டி பதிப்பு 1992
- 15.தமிழர் பழமையும் புதுமையும்-திரு.ந.சி.கந்தையாபிள்ளை. பதிப்பு -1946
- 16.ஆரிய திராவிடரும் அறிந்து போன சங்கங்களும்- துரை ஜெகநாதன். பதிப்பு 1982
- 17.இந்திய பண்பாடும் தமிழரும்.- திரு.எஸ்.இராமகிருஷ்ணன்.
- 18.மறைந்த நகரம் -திரு.மா.இராசமாணிக்கம்பிள்ளை- பதிப்பு 1946
- 19.அயோத்தியிலிருந்து இலங்கை வரை - திரு.கிராதாகிருஷ்ணன்
- 20.மட்டக்களப்பு மான்மியம் - வித்துவான் எம்.எக்ஸ்டி.நடராசா. பதிப்பாசிரியர். பதிப்பு--1962
- 21.கப்பிரமணிய பராக்கிரமம்- திரு.நா.கதிரைவேற்பிள்ளை. பதிப்பு 1899
- 22.மட்டக்களப்பு மான்மிய ஆராய்ச்சி - திருமதி.ஜி.தனபாகச்சியம் எம்.ஏ. (தொல்லியல்)
- 23.சிவபுராணம் - கார்த்திகேயன்
- 24.கம்பன் காவியம் - பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை
25. இராவணன் யாள் - பேராசிரியர் ராவ் பகதூர் ஏ.சக்கரவர்த்தி நயினார்.
26. சமணமும் தமிழும்- மயிலை வேங்கடசாமி
27. தமிழர் சமய வரலாறு- டாக்டர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை- பதிப்பு 1980

28. தென்னிந்திய வரலாறு - A. நீலகண்டசாஸ்திரி (எம்.ஏ) இரண்டாம் பதிப்பின் தமிழாக்கம்- இலங்கை 1966.
29. சமுத்தமிழர் வரலாறு - திரு.சி.க.சிற்றம்பலம் - பதிப்பு1994
30. பண்டைய சமும் (பாகம்1) வேகநடராசா -சேது நூலகம், கரவெட்டி.
31. இலங்கையின் சுருக்க வரலாறு - எச்சடபிள்யு. கொடிநின்றன். பதிப்பு 1960
32. சமுத்தவர் வரலாறு- கலாநிதி சு.குணராசா - பதிப்பு 1996
33. தொல்லியல் சிந்தனைகள் - நா.நவநாயகமூர்த்தி - பதிப்பு 1995
34. இந்து கலைக்களஞ்சியம் - பேராசிரியர் சிபத்மநாதன் -வெளியீடு இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
35. சமுத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி - டாக்டர் செநடராசா - பதிப்பு 1987
36. பாண்டியர் வரலாறு - டாக்டர் கே.வி.ராமன்(பேராசிரியர் தொல்லியல்துறை) பதிப்பு1977
37. சோழர் வரலாறு - டாக்டர் கே.கே.யிள்ளை
38. தமிழரும் முருகவழிபாடும் - நா.நவநாயகமூர்த்தி - பதிப்பு 1994
39. கங்கை கொண்ட சோழன் - திரு.தி.நா.சுப்பிரமணியன்
40. சோழர்களின் அரசியல் கலாச்சார வரலாறு -பாகம்2 - திரு.மா.பாலசுப்பிரமணியன். தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்.
41. முதலாம் இராசராசசோழன் திரு.க.த.திருநாவுக்கரசு (எம்.ஏ.வரலாறு) பதிப்பு 1975
42. திருகோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள் - சைவப்புலவர் திரு.இ.வடிவேல் பதிப்பு1981
43. சமுத்து வாழ்வும் வளமும் - பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை - பதிப்பு 1996
44. தமிழக வரலாறு - டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் - 1958
45. மாகோன் வரலாறு - செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி பி.ஏ.(தொல்லியல் சிறப்பு) பதிப்பு 1995
46. தென்னிந்திய வரலாறு - திரு.அ.கிருஷ்ணசாமி- தமிழரசு வெளியீடு 1977
47. திராவிடக் கட்டிடக்கலை - பேராசிரியர் இந்திரபால -பதிப்பு 1970
48. மட்டக்களப்புச் சைவக்கோயில்கள் - பண்டிதர் வி.சி.கந்தையா - 1983
49. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் - முதலியார் செ.இராசநாயகம் - பதிப்பு 1933
50. மகாவம்சம் - வில்லியம் கைகர் பதிப்பு 1986
51. A CONCISE HISTRY OF CEYLON-C. W. Nicholas and S. Paranavidana -
-1961
52. இலங்கையில் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடக்கலாசாரமும் -
திருமதி ஜி.தனபாக்கியம். எம்.ஏ.(தொல்லியல்)

கட்டுரைகள்

1. எண்திசைவிரவிய ஏழிசை - தினகரன் வாரமஞ்சரி- திருமக.அந்தனிசில் - 21.2.1993
2. சமுத்தில் இந்துமதம் - தம்பிலுவில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருகுலம் 15வது ஆண்டு நிறைவுமலர் -நா.நவநாயகமூர்த்தி.
3. தமிழகமும் பெளத்தமும் - பேராசிரியர் வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் வெசாக் மலர்- கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு வெளியீடு -1984
4. தென்கிழக்கிலங்கையில் கண்ணகி வழிபாடு - நா.நவநாயகமூர்த்தி - வீரகேசரி வாரமலர் 4. 6. 95

நூலாசிரியர் நா.நவநாயகமூர்த்தி

சரித்திரத் தொன்மை வாய்ந்த திருக்கோவில் பிரதேசத்தில் கற்புக்கரசி கண்ணகை அம்மனுக்கு ஆலயம் அமைத்து வரலாறு படைத்த தம்பிலுவில் கிராமத்தில் பிறந்தவர் திரு.நா.நவநாயகமூர்த்தி அவர்கள். இவர் சதாதீச மன்னின் ஆட்சிக் காலத்தில் முக்கிய கேந்திரமாக விளங்கிய பனங்காடு கிராமத்தில் திருமணம் புரிந்து வாழ்ந்து வருகின்றார்.

இவர் எமது எதிர்காலச் சந்ததியினர் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய தொல்லியல் ஆய்வுத்துறையில் பல வருடங்களாக ஈடுபட்டு பல்வேறு ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு தனது திறமையை வெளிப்படுத்தி வருகின்றார். இவரது ஆய்வுகள் பலரை மேலும் சிந்திக்கவைத்துள்ளன.

இவற்றை மையமாகவைத்து இவர் எழுதிய ஏராளமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இலங்கையின் தேசிய நாளிதழ்களில் பிரசுரமாகியுள்ளன. இவற்றை அடிப்படையாக வைத்து இதுவரை மூன்று ஆய்வு நூல்களை இவர் வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றைத் தொடர்ந்து பண்டைய ஈழத்தமிழர் என்ற இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

இந்நூலும் எமது எதிர்காலச் சந்ததியினர் ஆய்வுத்துறையில் ஈடுபடுவதற்கு பேருதவியாக அமையும். எம்மைப் பொறுத்தவரை இந்நூல் ஒரு வரப்பிரசாதம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அமரர் வித்துவான் வி.சி.கந்தையா அவர்கள் பல வருடங்கள் ஆய்வு செய்து மட்டக்களப்பு தமிழகம் போன்ற நூல்களை நமக்கு அளித்துச் சென்றார். இவை இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் ஆய்வுத்துறையில் ஈடுபட வழிவகுத்தன எனலாம்.

இதே போன்று திரு.நா.நவநாயகமூர்த்தியின் ஆய்வு நூல்களும் எமது எதிர்காலச் சந்ததியினரின் ஆய்வுமுயற்சிகளுக்கு அடித்தளமாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவர் தனது நூல்களின் வாயிலாக கிழக்கிலங்கையின்

அவர் முனைப்புகளுக்கு அறிஞர்கள், தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அபிமானிகள் கைகொடுக்க முன்வரவேண்டும் என்பது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

- 'கவிநிலா' மணிக்கவிராயர் என். மணிவாசகன்

தலைவர், மகாசக்தி நிறுவனம்,
அக்கரைப்பற்று.

எழுத்தாளன் ஒருவன் இப்பூமியில் உதிக்கும் பகலவன் போன்றவன் அவனது பார்வைபடாத இடங்களே இருக்கமுடியாது. அதிலும் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் இப்பூமியின் கொடை போன்றவர்கள் அதுபோல் பழம் பதியாம் கிழக்கு ஈழம் தம்பிலுவில் கிராமத்திலே பிறந்து ஆரவாரம் இல்லாது அமைதிபுடன் தனது ஆய்வுப் பணிகளை ஆற்றி வரும் திரு.நா.நவநாயகமூர்த்தி அவர்கள் அக்கரைப்பற்று பனங்காட்டில் வாழ்ந்தாலும் முழு ஈழ தமிழ் மக்களின் பெறுமதி மிக்க சொத்தாக விளங்குகிறார். அன்னாரை இந்து சமய கலாசார அமைச்சு பாராட்டி பொற்கிழி வழங்கி பட்டமளித்து கௌரவித்து சபரிமலை சாஸ்தாபீடம் ஆய்வார்வலர் எனப்பாராட்டி கௌரவித்து அவரது நூல்கள் பல வெளியிடப்பட்ட போத்தான் அவரின் ஆய்வு ஆற்றல் வெளியுலகத்திற்கு காண கிடைத்தது. இப்பெருமகனின் ஆத்மீக அனுபவத் தீர்க்க தரிசனமுடைய ஆய்வுகட்கு என்றும் தில்லை நடராசப் பெருமான் துணைபுரிவார் என்பதுடன் அன்னாரின் ஆய்வுப் பணிக்கு எம் மக்களும் நாமும் முழு ஆதரவு நல்கவேண்டும் என் வேண்டி நிறைவு செய்கின்றேன்.

ஓம் நமசிவாய

குருகுலப்பணியில்

கண. கிராசரெத்தினம்

(கண்ணன்)

தம்பிலுவில்

